ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 716
ΠΕΜΠΤΗ
24
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 18 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ. 6
ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 28.3 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 13.6 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ
ΔΙΑΦ. ΑΣΘ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤ. ΙΟΝΙΟΝ ΟΛ. ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 769'9

Ο ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ

Ο κ. Βενιζέλος φθάνει—ἐκτὸς ρόπτου—σήμερον εἰς τὰς Ἀθή- «Φθάνει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην ὡς λετητής» γράφει ἡ Μεταξικὴ καὶ πῶς κυβερνητικὴ «Πολιτεία». ν πρέπει ὅμως κατὰ τὴν ἐξαίρε- ν συνάδελφον ν' ἀνησυχήσωμεν. ρόλον ῥυθμιστοῦ οὐδεὶς εἶναι τεθειμένος νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ», τούτοις «ἄν ἔχῃ γνώμας» θὰ θῇ νὰ τὰς ἐφαρμόσῃ «ὑπευθύ-

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντιλαμβάνε- τις καλῶς πῶς λειτουργεῖ ὁ βερνητικὸς ἐγκέφαλος. Ἂν ἡ ευσις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὰς θήνας συγχρονίζεται μὲ τὴν ἀνα- ρησιν τοῦ κ. Πλαστήρα, (διὰ νὰ εἴπωμεν μὲ τὴν ἀναχώρησιν κ. Καφαντάρη), ἄν συγχρονίζε- μὲ τὴν Κονδυλικὴν κίνησιν ταξὺ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν μᾶλ- εὐαπατήτων προσφύγων, τὶ μαίνει; Ρόλον ῥυθμιστοῦ δὲν ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Μεταξᾶς καὶ ὁ Νικολούδης εἰς τὸν κ. Βενιζέ- ν, ἄν δὲ ὁ τελευταῖος οὗτος ἐπι- είνῃ νὰ ἐκφράσῃ γνώμας ἐπὶ τῆς ταστάσεως, νὰ προτείνῃ συντα- ς θεραπείας ἢ ἐγχειρήσεις ἐπὶ οῦ ἀσθενοῦς, θὰ κληθῇ νὰ θερα- πεύσῃ ἢ νὰ κρεουργήσῃ «τὸν ἀσθε- νῆ» ὑπευθύνως. Ὡσὰν ὁ κ. Βενι- ζέλος νὰ εἶχε ποτὲ ζωηρὸν τὸ αἴ- σθημα τῆς εὐθύνης καὶ νὰ μὴν ἐτρέπετο εἰς φυγὴν ὁσάκις ἐπρό- κειτο νὰ δώσῃ λόγον τῶν ἀνοσίων του πράξεων. Ὡσὰν ὁ κ. Βενιζέλος νὰ μὴν εἶναι ὁ μέσῳ σιδηροφρά- κτων ἱπποτῶν διασχίσας τὴν πρὸς τὸ πλοῖον ὁδὸν τὴν τρίτην ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου Νοεμβρίου, ἢ ὡσὰν νὰ ἐπροστά- τευσε τὰς «ἰδέας» του ἀπέναντι οἱουδήποτε Θεοφίλου Βουτσινᾶ..... Ἀλλ' ἄν δὲν παρεφρόνησεν ἡ «Πολιτεία», ἄν δὲν ἔπαυσεν ὀρθο- φρονῶν ὁ κ. Μεταξᾶς, ἄν δὲν ἔπαυ- σεν ὀρθοφρονῶν ὁ κ. πρωθυπουρ- γός, ἄν οἱ κ. κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Παπαναστασίου δὲν ἔχασαν τὴν διανοητικήν των διαύγειαν, ἄν τέλος ἡ κυβέρνησις ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ βλέπῃ καὶ τὴν δύναμιν νὰ κρίνῃ καὶ τὴν δύναμιν νὰ σταθμίζῃ τὰς περιστάσεις, ἡ ἄφιξις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν εἶχεν ἀπασχολήσει ὄχι εἰς ἕν, ἀλλ' εἰς περισσότερα ὑπουργικὰ συμβούλια. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι πάντοτε ὁ κ. Βενιζέλος. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἕνας impulsif. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἄν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ «μελετήσῃ» μόνον τὴν κατάστασιν, δύναται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ν' ἁλωθῇ ἀπὸ τοὺς διαφόρους Ὀθωναίους, δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν κέντρον στρατοκρατικῆς κινήσεως, δύναται νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ ἐμπρηστικόν του ἔργον. Τί θὰ κάμουν τότε οἱ πυροσβέσται κ. κ. Μεταξᾶς καὶ Νικολούδης; Τί θὰ κάμουν οἱ κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Μιχαλακόπουλος; Προφανῶς οὐδέν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Καφαντάρην, εἶναι γνωστὸν τί θὰ κάμῃ. Θ' ἀποσυρθῇ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς ἀπὸ τὴν πολιτικήν, θὰ κάμῃ τόπον εἰς τὸν τρικυμιοχαρῆ ἀρχηγόν.

Ἡ κατάστασις εἶναι βεβαίως δυσάρεστος. Τίς τὸ ἀρνεῖται; Μετὰ ἓν ἔτος εὑρισκόμεθα ἀπὸ οἰκονομικῆς, παραγωγικῆς, ἐσωτερικῆς τέλος καὶ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως ὅπου μᾶς ἄφησαν οἱ καταλυθέντες δικτάτορες. Ἂν δὲ ἐσταμάτησαν αἱ κυμάνσεις τοῦ συναλλάγματος, ὁ τιμάριθμος ἀνῆλθε καὶ ὁ βίος ἐπὶ τῆς δευτέρας κυβερνήσεως Ζαΐμη εἶναι κατὰ πολὺ ἀκριβώτερος, ἢ πρὸ ἑνὸς ἔτους... Ταῦτα πάντα οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ. Ἀλλ' οὐδείς, ἐξ ἄλλου, δύναται ν' ἀποκλείσῃ ἐλπίδας βελτιώσεως τῆς καταστάσεως ἂν συνεχισθῇ ὁ κοινοβουλευτικὸς βίος. Καὶ οὐδεὶς ἀκόμη δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι αἱ ἀνεσταλμέναι ἐλευθερίαι δὲν ἀπεδόθησαν εἰς τὸν Λαόν.

Ἐν ὀνόματι λοιπὸν αὐτῶν τῶν ἐλπίδων τῆς καλυτέρας αὔριον, ἐν ὀνόματι τῶν ἐλευθεριῶν, αἵτινες ἔχουν ἀποδοθῆ εἰς τὸν Λαόν, ἐξορκίζομεν τὴν κυβέρνησιν, τὴν κακὴν αὐτὴν ἔστω κυβέρνησιν, νὰ περιφρουρήσῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν θέσιν της καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀστειότητας περὶ προσκλήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ ἐφαρμόσῃ «ὑπευθύνως» τὰς γνώμας του. Τόσον ἐκεῖνος ὅσον αἱ γνῶμαί του εἶναι «ἀνεπιθύμητοι», ἄν δὲ ἡ κυβέρνησις ἐβαρύνθη νὰ κυβερνᾷ ἢ αἰσθάνεται τὸν ἴλιγγον τοῦ ὕψους δὲν ἔχει παρὰ νὰ καλέσῃ τὸν Λαὸν εἰς τὰς κάλπας....

Μετὰ τόσα ἔτη τυραννίας, μετὰ τόσον αἷμα, μετὰ τόσας περιπετείας θὰ ἴδωμεν ἄν ἡ ἐτυμηγορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ εἶναι ὁμοία μὲ τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν παραγόντων οἱ ὁποῖοι ἐκάλεσαν ἐδῶ τὸν ἀνήσυχον πρεσβύτην τῆς Χαλέπας...

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΥΑ

Μία κυρία μοῦ ἔθεσε ἀπότομα τὸ ἐρώτημα:

—Λοιπὸν δὲν σᾶς ἀρέσει ἡ σύγχρονη γυναῖκα;

—Πῶς σᾶς ἦλθεν αὐτὴ ἡ ἰδέα;

—Βλέπω τακτικὰ νὰ γράφετε εἰρωνικὰ γιὰ τὶς γυναῖκες ποῦ κουρεύονται, ποῦ φοροῦν κοντὰ φουστάνια, ποῦ κρατοῦν μπαστουνάκι, ποῦ καπνίζουν, ποῦ πίνουν οὖζο, ποῦ σφυρίζουν, ἐν μιᾷ φράσει ποῦ ἀνδροφέρονουν. Γιὰ ὅλες αὐτὲς εἶσθε ἀμείλικτος. Γιατί;

—Διότι μποροῦσαν καὶ νὰ μὴν τὰ κάνουν!

—Εἶνε λοιπὸν τόσῳ τρομερὰ πράγματα τὸ κούρευμα, τὸ κάπνισμα, τὸ σφύριγμα καὶ τὸ μπαστοῦνι γιὰ τὴ γυναῖκα; Γιατί ὅμως δὲν εἶνε τρομερὰ καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα, αὐτὰ τὰ ἴδια;

—Δὲν πρόκειται, κυρία μου, περὶ τρομερῶν καὶ μὴ τρομερῶν πραγμάτων. Πρόκειται περὶ ὡραίων καὶ μὴ ὡραίων. Μία γυναῖκα ποῦ σφυρίζει στὸν δρόμο, δὲν εἶνε καθόλου τρομερά. Εἶνε ἁπλῶς ἀηδής. Καὶ μία ἄλλη ποῦ καπνίζει, εἶνε δυὸ φορὲς ἀηδής, καὶ μία τρίτη ποῦ μεθοκοπᾷ μὲ οὖζα, εἶνε ἀηδεστάτη.

—Εἰς τοὺς ἄνδρας δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον;

—Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας. Ἀλλ' οἱ ἄνδρες δὲν φιλοδοξοῦν νὰ φαίνωνται ὡραῖοι καὶ θελκτικοί. Ἀρκοῦνται μόνον νὰ μὴ ἐμφανίζωνται ῥυπαροὶ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἀντιθέτου φύλου. Ἡ γυναῖκα ὅμως διαφέρει. Τὴ μισὴ ἡμέρα της καταναλίσκει εἰς τὸν καθρέφτη καὶ τὴν ἄλλη μισὴ εἰς τὴ μοδίστρα καὶ τὰ ἐμπορικά. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ποίαν σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν ἐξωτερικήν της παράστασιν. Θέλει νὰ κατακτᾷ καὶ νὰ γοητεύῃ. Λοιπὸν μὲ τὸ σφύριγμα, μὲ τὸ τσιγαρέττο καὶ μὲ τὸ οὖζο, τὰ κάνει ὅλα θάλασσα.

—Ὥστε τί φρονεῖτε ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ;

—Νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γυναικείαν της φύσιν.

—Καὶ σεῖς γιατί δὲν ἐπανέρχεσθε εἰς τὴν ἰδικήν σας;

—Τὸ κάνουμε ὅσῳ μποροῦμε.

—Δὲν τὸ κάνετε καθόλου. Ἡ φύσις σᾶς ἔπλασε μὲ μουστάκια καὶ μὲ γένεια. Τὰ ξυρίζετε. Ἡ φύσις σᾶς ἐπροίκισε μὲ μαλλιὰ τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ γίνουν καθὼς τῆς γυναικὸς μακρυά. Κουρεύεσθε. Ἡ φύσις τέλος σᾶς ἔδωσε νύχια. Τὰ κόβετε. Ἡ φύσις, κύριε, εἶνε ἕνας ἀτζαμῆς τεχνίτης τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον θέλει διόρθωμα. Δὲν λέγω ὅτι μὲ τὸ κάπνισμα καὶ μὲ τὸ σφύριγμα καὶ μὲ τὸ οὖζο, διορθώνονται αἱ γυναικεῖαι ἀτέλειαι. Ἴσως μάλιστα νὰ γίνωνται μεγαλύτεραι. Ἀλλ' ἡ γυναῖκα αὐτὴν τὴν ἐποχὴν κάμνει δοκιμὰς τελειοποιήσεώς της, ἕως νὰ εὕρῃ τὴν μορφὴν ποῦ τῆς χρειάζεται.

—Ὑποθέτω ὅμως ὅτι ἦταν πολὺ καλὰ ἕως τώρα.

—Καὶ σεῖς οἱ ἄνδρες εἶσθε ἐπίσης πολὺ καλά, μὲ γένεια ἀχτένιστα καὶ μὲ τραγόμαλα στὸ κεφάλι. Τὰ κόψατε ὅμως καὶ τὰ δυό. Ξέρετε γιατί τὰ κόψατε; Διότι εἰς αὐτὰ ὀφείλετε τὴν ἀπώλειαν τοῦ παραδείσου καὶ ὄχι εἰς τὸν ὄφιν.

—Αὐτὴ εἶνε μία νέα θεωρία.

—Νὰ σᾶς τὴν ἐξηγήσω: Ἐὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πρωτοπλάστων ὑπῆρχαν κουρεῖς, ἀκόμη καὶ σήμερον θὰ ἤμεθα ὅλοι εἰς τὸν Παράδεισον. Γιὰ φαντασθῆτε, παρακαλῶ, τὸν Ἀδὰμ τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἡ γενειάς του ἦταν σὰν ἀφάνα, τὰ μάγουλά του ἐσκεπάζοντο ἕως τὰ μάτια μὲ πυκνὸν τρίχωμα, τὸ κεφάλι του παρίστανε ἐξηγριωμένον σκαντσόχοιρον. Ἡ Εὔα τὸν ἠνέχθη ἐπὶ πολὺ σ' αὐτὰ τὰ χάλια. Ἀλλὰ μίαν πρωΐαν ἐνεφανίσθη ὁ ὄφις ὑπὸ μορφὴν θελκτικήν, φρεσκοξυρισμένος, παρφουμαρισμένος, καλοκτενισμένος. Ὁ Ἀδὰμ ἐξεχάσθη. Ἕνας καλὸς μπαρμπέρης θὰ ἤρκει τότε διὰ νὰ ἀποσοβηθοῦν ὅλα τὰ δεινὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχει σήμερα ὁ ἀτυχὴς ἄνθρωπος.

—Τὸ συμπέρασμά σας ὅθεν;

—Τὸ συμπέρασμά μου εἶνε ὅτι δὲν πρέπει νὰ κατακρίνετε τὰς προσπαθείας τῆς σημερινῆς γυναικὸς ὅπως διορθώσῃ τὰ σφάλματα τῆς δημιουργίας. Κάμνει διαφόρους δοκιμάς. Ἐὰν ἀποτύχῃ μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται σήμερα, θὰ ἐπινοήσῃ ἀργότερα ἄλλα, καὶ κατόπιν πάλιν ἄλλα, ἕως νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ποῦ θέλει.

—Καὶ ποῦ θέλει;

—Νὰ σᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν Παράδεισον.

—Δὲν μᾶς ἀφίνει, λέω ἐγώ, καλύτερα ἀπ' ἔξω;

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΗΧΩ
ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.— Ἡ ἐμπορικὴ καὶ διαμετακομιστικὴ κίνησις ὡς καὶ ἡ κυκλοφορία παρέλυσεν εἰς τὸ Βερολῖνον συνεπείᾳ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὁδῶν ὑπὸ πάγων. Μεταξὺ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους εἶνε καὶ ὁ πρώην καγκελλάριος Βὶρθ ὅστις κατέπεσεν ὀλισθήσας εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Πότσδαμ κεκαλυμμένην ὑπὸ χιόνος, μεταβληθείσης εἰς πάγον. Ὁ πρώην καγκελλάριος ἔπαθε θλάσιν τοῦ βραχίονος. Ἐπαναληφθέντες χιονοστρόβιλοι παρεμποδίζουν τὰς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν συγκοινωνίας τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης.

ΜΕΞΙΚΟΝ.— Ἡ μεξικανικὴ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν παράτασιν τοῦ χρόνου τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ 4 εἰς 6 ἔτη.

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ὁ Καναδὸς πρωθυπουργὸς ἀφίκετο ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν ἄρτι συσταθεῖσαν καναδικὴν πρεσβείαν καὶ διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ.— Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς κ. Πουανκαρὲ ὑπέστη σήμερον τὴν πρωΐαν ἐλαφρὰν ἐγχείρησιν εἰς τὸν λαιμόν. Ἡ κατάστασίς του εἶνε εὐχάριστος.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΟ ΤΟΥ 1930

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. — Ἐνῷ τὰ γεγονότα ἐξελίσσονται γοργὰ εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ δημιουργοῦνται εἰς τὴν ἠφαιστειώδη χερσόνησον καὶ περὶ αὐτὴν πραγματικαὶ καταστάσεις, τῶν ὁποίων τὰς συνεπείας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτρέψουν αἱ κλασσικαὶ καὶ ἀμοιβαῖαι διαβεβαιώσεις περὶ εἰρήνης, ἐδῶ κρούεται ὁ κώδων τοῦ κινδύνου. «Ἡ Ἰταλία ἀπειλεῖ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Ἡ Ἀλβανία τὸ ἐπικίνδυνον σημεῖον τῆς Βαλκανικῆς. Ἡ Νοτιοσλαυΐα ἐξοπλίζεται.» Μὲ τέτοιους τίτλους καὶ στοιχεῖα πρώτου μεγέθους «προειδοποιεῖται ὁ λαὸς τῆς Μεγ. Βρεττανίας», ἐννέα ἔτη μετὰ τὸν πόλεμον τῶν δεκατεσσάρων ἑκατομμυρίων νεκρῶν καὶ ἐνῷ ἀκόμη δὲν ἐπουλώθησαν αἱ πληγαὶ τοῦ κόσμου. Εἰδοποιεῖται ὅτι «ταχέως μεγαλώνει ἀνεμπόδιστος εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν ὁρίζοντα ἡ ἀπειλὴ ἑνὸς ἄλλου καὶ ἀκόμη μεγαλυτέρου πολέμου».

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Οὐεστμίνστερ» ἀπέστειλεν ἐσχάτως εἰδικὸν ἀπεσταλμένον εἰς τὰ Βαλκάνια, ἵνα μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὴν κατάστασιν. Τὰ πορίσματα δὲ τῆς ἐρεύνης του δημοσιεύονται εἰς τρία συνεχῆ φύλλα τοῦ ἐγκρίτου Λονδινίου φύλλου καὶ ἀποτελοῦν τὴν τραγικωτέραν εἰκόνα τῆς ταλαιπώρου χερσονήσου μας. Ἰδοὺ ἄλλως τε, πῶς ἀνακεφαλαιώνει τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιτοπίου αὐτῆς ἐρεύνης, ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Οὐεστμίνστερ»: «Ἡ ἔκθεσίς του ἀποκαλύπτει ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἁρμοδιωτέρων καὶ πλέον πεπειραμένων παρατηρητῶν, ὁ ῥοῦς τῶν γεγονότων τῆς Νοτίου Εὐρώπης ὁδηγεῖ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν πόλεμον—δυνάμενον νὰ ἐπέλθῃ μέχρι τοῦ 1930—ἐντὸς διετίας ἀπὸ σήμερον». Καὶ ἀκόμη: «Τοῦτο εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν Ἰταλικῶν φιλοδοξιῶν εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τῆς γοργῶς ἀναπτυσσομένης ἀντιζηλίας μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας διὰ τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον». Καὶ τέλος, ὅσα ἀποκαλύπτει ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τῆς ἐφημερίδος, «ἀποτελοῦν σαφῆ προειδοποίησιν ὅτι ἡ Εὐρώπη σύρεται πρὸς τὸν πόλεμον ἀκριβῶς ὅπως τῷ 1914».

Ἀλλ' ἂς δώσωμεν τὸν λόγον εἰς τὸν διενεργήσαντα τὴν ἔρευναν ἐπὶ ζητημάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε ζωτικώτατα διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὴν γεωγραφικὴν περιοχήν, ὅπου αὐτὴ ζῇ:

Στρατιωτικοὶ κίνδυνοι.—Ἡ Ἰταλία εἰς τὰ Βαλκάνια,—Ὁ ἰταλοσερβικὸς ἀνταγωνισμὸς

«Ἅπαξ ἔτι, γράφει, εἶνε κρίσιμος ἡ κατάστασις εἰς τὴν Βαλκανικήν, καὶ ἂν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀκολουθήσουν τὴν συνήθη παρελκυστικὴν πολιτικήν των, ἡ κατάστασις αὐτή, ἐνδέχεται εὐκόλως καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ὑπευθύνων, ὡρισμένως, νὰ ὁδηγήσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν εἰς ἀνάφλεξιν.

Οἱ ἐπὶ τόπου διπλωματικοὶ ἐμπειρογνώμονες, μὲ τοὺς ὁποίους συνεζήτησα ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ἀνησυχοῦν σοβαρῶς διὰ τὴν ἐμφανῶς ἀδύνατον συνδιαλλαγὴν τῆς Ἰταλικῆς καὶ τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς πολιτικῆς εἰς τὰ Βαλκάνια—τῶν Νοτιοσλαύων ἐπιμενόντων εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Γλάδστωνος: «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς λαούς», ἐνῷ ἡ Ἰταλία ἀξιοῖ εἰδικὴν ὑπεροχὴν ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ.

Αὐτὸς ὁ κ. Μουσσολίνι προεῖπεν ὅτι ἡ «ἐπικίνδυνος περίοδος» θὰ συμπέσῃ μεταξὺ τοῦ 1930 καὶ τοῦ 1935. Μὲ ἄλλας λέξεις, τονίζει τὴν δυνατότητα τῆς συρράξεως μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας πιθανῶς ἐντὸς τῶν προσεχῶν δύο καὶ σχεδὸν ἀσφαλῶς ἐντὸς τῶν προσεχῶν ὀκτὼ ἐτῶν, ῥήξεως τῆς ὁποίας θὰ ἀπέβαινεν ἀδύνατος ὁ ἐντοπισμός.

Μέχρι τοῦδε ἡ σύγκρουσις μεταξὺ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας διεξήχθη μὲ διπλωματικὰ ὅπλα. Ἀλλ' ἤδη ὑπάρχει κίνδυνος ὅτι τὰ διπλωματικὰ μέσα πιθανῶς νὰ δώσουν τὴν θέσιν των εἰς τὰ στρατιωτικά, ἂν ὅπως φαίνεται, ὁ Ντοῦτσε προτίθεται νὰ κατευθύνῃ διὰ τῆς βίας τὴν σημερινήν του ἐξαπλωτικὴν πολιτικὴν πρὸς τὸ λογικόν της τέρμα.

Διὰ τῆς συνθήκης τῶν Τιράνων (Ἰταλο—Ἀλβανικὸν Σύμφωνον) ἡ Ἰταλία ἐγκατέστησεν ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης οὐσιαστικὸν Ἰταλικὸν προτεκτορᾶτον, τὸ ὁποῖον τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἐπεμβαίνῃ στρατιωτικῶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὸ σημερινὸν καθεστὼς (ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου, ὁ δικτάτωρ, εἶνε ἁπλοῦν Ἰταλικὸν νευρόσπαστον), ἐναντίον ἐπιθέσεως ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς.

Τοῦτο σημαίνει πράγματι ὅτι οἱαδήποτε ἐξέγερσις κατὰ τοῦ σημερινοῦ Ἀλβανικοῦ καθεστῶτος, εἴτε αὐθόρμητος ἐκ μέρους δυσηρεστημένων φυλῶν, εἴτε ὀργανουμένη ὑπὸ Ἀλβανῶν πολιτικῶν προσφύγων ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρόσχημα πρὸς Ἰταλικὴν κατάληψιν τῆς Ἀλβανίας.

Ἡ ἔκτασις καὶ ἡ θετικότης τοῦ κινδύνου αὐτοῦ δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ δυσηρεστημέναι βόρειαι φυλαί, συνεπείᾳ κυρίως τῶν κακῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν δυνητικῆς ἐξεγέρσεως· μέγα ἐπαναστατικὸν κίνημα ἐκ μέρους των ἀναμένεται ἀπὸ μιᾶς στιγμῆς εἰς ἄλλην.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου, ἐνεργοῦσα συμφώνως πρὸς τὰς συμβουλὰς ἀνιδιοτελῶν διπλωματικῶν κύκλων, ἀπεμάκρυνε τοὺς Ἀλβανοὺς πολιτικοὺς πρόσφυγας ἀπὸ τὰς παραμεθορίους Σερβο—Ἀλβανικὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς Βοσνίαν, ὅπου δύνανται ὀλιγώτερον νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς ἐπαναστατικὰς μηχανορραφίας.

Τοῦτο δύναται νὰ καταστήσῃ ἔτι πλέον δύσκολον εἰς τὸν κ. Μουσσολίνι τὴν διατύπωσιν νέων κατηγοριῶν περὶ Νοτιοσλαυϊκῆς συνενοχῆς εἰς τὰς Ἀλβανικὰς ἐπαναστατικὰς συνωμοσίας, ἀλλὰ δὲν αἴρει τὸν πάντοτε ὑφιστάμενον κίνδυνον τῆς Ἰταλικῆς ἐπεμβάσεως πρὸς καταστολὴν ἐσωτερικῆς ἐπαναστάσεως.

Αἱ συνέπειαι μιᾶς ἐνδεχομένης καταλήψεως τῆς Ἀλβανίας

Ἰταλικὴ κατάληψις τῆς Ἀλβανίας θὰ ἀπετέλει ἐγκατάστασιν Ἰταλικῆς βάσεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον· μολονότι δὲ ἡ Νοτιοσλαυΐα δὲν θέλει πόλεμον καὶ δὲν θὰ ῥίψῃ τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν (ἔχει ἀνάγκην μακρᾶς περιόδου εἰρήνης, ὅπως παγιώσῃ τὴν πολιτικήν της θέσιν καὶ ἀναπτύξῃ τοὺς οἰκονομικούς της πόρους), τὸ τοιοῦτον θ' ἀποτελέσῃ πρόκλησιν, τὴν ὁποίαν, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, ἡ Νοτιοσλαυΐα δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀγνοήσῃ.

Ἰταλικὴ ἀπόβασις εἰς τὴν Ἀλβανίαν θὰ ἀπετέλει τὸ σύνθημα διὰ τὸν Νοτιοσλαυϊκὸν στρατὸν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἔφθασα, κατόπιν ἐξαντλητικῶν ἐρευνῶν, εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ τὰς γνώμας ἐπιτοπίων οὐδετέρων παρατηρητῶν, ἐχόντων εἰδικὰς πηγὰς πληροφοριῶν.

Εἶδον τὰς ἀπορρήτους ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τόπου παρατηρητῶν Μεγάλης Δυνάμεως, μὴ ἀμέσως ἐνδιαφερομένης, ἐν Εὐρώπῃ—ἐκθέσεις αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαιοῦνται πλὴν ἐλαχίστων ἐπιφυλάξεων ὑπὸ δύο ἄλλων οὐδετέρων διπλωματικῶν ὀργανισμῶν, καὶ αἵτινες ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ἰταλία προβαίνει εἰς σοβαρὰς προπαρασκευὰς εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα ἐνεργεῖ ἀμυντικὰς παρασκευάς.

Ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ ἀποστέλλονται ἐξ Ἰταλίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἀποβιβάζονται εἰς τὸν λιμένα τοῦ Δυρραχίου. Μεγάλη ποσότης ὅπλων τοῦ Ἀλβανικοῦ στρατοῦ Αὐστριακοῦ ὑποδείγματος, ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν χρῆσιν καὶ ἀντικατεστάθησαν μὲ ὅπλα Ἰταλικοῦ ὑποδείγματος.

Διατὶ συνελήφθη ὁ Τζουράσκοβιτς

Ἐπὶ πλέον εἶμαι εἰς θέσιν ν' ἀποκαλύψω τὸ μέχρι τοῦδε ἀποκρυβὲν γεγονός, ὅτι ὁ κ. Τζουράκοβιτς, ὁ διερμηνεὺς τῆς ἐν Τιράνοις Νοτιοσλαυϊκῆς Πρεσβείας, συνελήφθη ὑπὸ τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως τῇ συστάσει τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, διότι μετέβη εἰς τὸ Δυρράχιον, ἵνα παρακολουθήσῃ τὰς ἀποστολὰς ταύτας πυρομαχικῶν.

Τοῦτο βεβαίως ἤγαγεν εἰς τὸ πρόσφατον σοβαρὸν Ἰταλο—Νοτιοσλαυϊκὸν ἐπεισόδιον.

Ἀναφανδὸν ὁμολογεῖται ὑπὸ τῶν ἐν Ῥώμῃ ὅτι ὑπάρχουν 11 Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ προσκεκολλημένοι εἰς τὸν Ἀλβανικὸν στρατὸν ὡς ἐκπαιδευταί.

Εἶμαι εἰς θέσιν ν' ἀποκαλύψω, μ' ὅλα ταῦτα, ὅτι, ἐκτὸς αὐτῶν, ὑπάρχουν 50 Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ 200 περίπου Ἰταλοὶ ἔφεδροι στρατιῶται, ἀνήκοντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ἔργων.

Κατ' ἐπίφασιν ἔργον τῶν πρώτων εἶνε νὰ καταρτίσουν τὸν χάρτην τῆς χώρας, ἐνῷ οἱ τελευταῖοι προφανῶς εἶνε ἀπησχολημένοι μὲ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἀλλά, πλὴν τῆς ἐργασίας των διὰ τὴν κατασκευὴν στρατηγικῶν ὁδῶν, θεωροῦνται ἐπίσης καὶ ὡς στελέχη ἢ ὡς πυρῆνες τῆς εἰδικῆς σωματοφυλακῆς τοῦ σημερινοῦ Ἀλβανοῦ κυβερνήτου εἰς περίπτωσιν ἐπαναστάσεως.

Τὰ τρία κύρια Ἀλβανικὰ στρατιωτικὰ σώματα διατελοῦν ὑπὸ Ἰταλικὴν ἐποπτείαν.

Ὅλα τὰ δημόσια ἔργα ἐν Ἀλβανίᾳ εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς Ἰταλικῆς Ἑταιρείας, ἀναπτύξεως τῆς Ἀλβανίας, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἀλβανικὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἧς τὰ κεφάλαια εἶνε Ἰταλικά.

Μέσῳ τῆς Τραπέζης ταύτης, ἡ Ἰταλία ἐχορήγησεν εἰς τὴν Ἀλβανίαν δάνειον, τὸ ὁποῖον ἡ χώρα αὐτὴ δὲν δύναται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ ἐξοφλήσῃ· καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἰταλία πιθανῶς θὰ ἀναλάβῃ τὰς εἰσπράξεις τῶν Ἀλβανικῶν τελωνείων, ἐνέργεια προσομοιάζουσα πρὸς κατοχήν.

Ἐπειδὴ ἡ δευτέρα δόσις τῶν τόκων τῶν δανείων τούτων δὲν ἐδόθη, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐπλήρωσε τὸ χρῆμα εἰς τὴν Ἀλβανικὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, μετατοπίσασα οὕτω τὸ βάρος ἀπὸ τὸν Ἀλβανὸν εἰς τὸν Ἰταλὸν φορολογούμενον, καὶ ὑποθηκεύσασα ἔτι πλέον τὴν Ἀλβανίαν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα παρασκευάζεται

Πρὸς τὴν Ἰταλικὴν πλευρὰν τῶν Ἰταλοσερβικῶν συνόρων ὑπόστεγα ἀεροπλάνων κατασκευάζονται κατὰ διαφόρους περιόδους. Ἑκάστη Ἰταλικὴ ἐπαρχία ὑποχρεοῦται τώρα νὰ προσφέρῃ «ἑκουσίως» ἓν ἀεροπλᾶνον εἰς τὸ Κράτος.

Γυμνάσια «μαυροχιτώνων» συνεχῶς γίνονται εἰς τὴν Ἰουλιανὴν Βενετίαν. Σκοπὸς τούτων εἶνε νὰ ἐξασκηθῇ ἡ Ἰταλικὴ ἐθνοφρουρὰ εἰς τὴν φρούρησιν τῶν συγκοινωνιῶν διὰ νὰ ἀφεθῇ ὁ τακτικὸς Ἰταλικὸς στρατὸς εἰς τὸ ἐπιθετικόν του ἔργον.

Οἱ Νοτιοσλαῦοι ἐξ ἄλλου καταβάλλουν προσπαθείας ὅπως ἀναγάγουν τὴν στρατιωτικήν των δύναμιν εἰς τὸ ἀπαιτούμενον ἀμυντικὸν ἐπίπεδον.

Τὰ γεγονότα ταῦτα, ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ἀντίληψιν ἐπὶ τόπου εὑρισκομένων καὶ ἀνιδιοτελῶν διπλωματικῶν παρατηρητῶν, καταδεικνύουν τὸ ἄτοπον τοῦ περυσινοῦ Ἰταλικοῦ ἰσχυρισμοῦ, ὅτι ὁ Νοτιοσλαυϊκὸς στρατὸς ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ κατηγορία αὐτή, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν δῆθεν «ἀποκαλύψεις» τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ἰταλίας», παρ' ὀλίγον νὰ προκαλέσῃ κρίσιν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους. Ἡ ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἦτο γνωστὴ τότε εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις, καὶ ἤδη ἀποκαλύπτεται εἰς τὸν ἔξω κόσμον, εἶνε ὅτι οὐδεὶς ὑπῆρχε τότε ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ἰταλίας» ἐν Βελιγραδίῳ.

Αἱ ἐν λόγῳ πληροφορίαι προῆλθον ἀπὸ τὴν ἐν Βελιγραδίῳ Οὑγγρικὴν Πρεσβείαν. Ἡ περίεργος αὐτὴ διαδικασία ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι κατώρθωσε νὰ παρεμποδίσῃ τὴν Οὐγγροσερβικὴν προσέγγισιν διὰ τῆς συνάψεως μυστικῆς συνθήκης μεταξὺ Ῥώμης καὶ Βουδαπέστης.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ.—ΕΙΧΕΝ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΗΠΕΙΛΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ.—ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.—ΑΓΝΟΟΥΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ.—ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ.—ΤΙ ΕΛΕΓΕΝ Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.—ΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΔΗΘΕΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ.

“Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΕΝΙΑΙΑ„

“ΑΡΚΕΤΑ ΥΠΕΣΤΗΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΧΟΝΟΙΑΝ„

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 6.15΄ μ.μ.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ καὶ ἀνακοινοῦνται διάφοροι ἀναφοραὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μήνυσις τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου αἰσχροκερδείας κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ἐμπειρίκου ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ.

Ὁ κ. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων κυρωτικὰ νομοθετικῶν διαταγμάτων πρὸς κύρωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

1) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ν)βρίου ἐ.ἔ. «περὶ τροποποιήσεως συναφθείσης συμβάσεως μελέτης καὶ κατασκευῆς ὁδῶν ἐν Ἀχαΐοήλιδι».

2) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ν)βρίου ἐ.ἔ. Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως ἐν μέρει συναφθείσης συμβάσεως, ἐκπονήσεως μελέτης καὶ κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Σκάλας—Γυθείου».

3) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Ν)βρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «Περὶ τροποποιήσεως συναφθείσης συμβάσεως μελέτης καὶ κατασκευῆς τῶν ὁδῶν Ψαθοπύργου — Καμαρῶν, Λιόπεσι — Γουρζουμήσης, Ἀχαΐας—Ριόλο καὶ Ἀχαΐας—Κάλφα ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐοήλιδος.

4) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1925 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν κατασκευὴν ἁμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μενιδίου εἰς Πάρνηθα.

5) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ Νοεμβρίου ἐ. ἔ. «περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 1074 καὶ 3101 νόμων.

6) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 1074 καὶ 3101 νόμων καὶ

7) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 1074, 3045 καὶ 3101 νόμων ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ.

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας καὶ συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπηκολούθησαν ἀγορεύσεις διακεκριμένων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου τοιαῦται, ὥστε τὸ θέμα δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν τῇ κατ' ἀρχήν του συζητήσει δύναται νὰ θεωρηθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξηντλημένον. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσεπάθησε μᾶλλον νὰ μεταδώσῃ ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅσα αὐτὸς πιστεύει, δὲν νομίζω ὅμως ὅτι παρέσχε ἀρκετὰ τὰ ἐπιχειρήματα διὰ νὰ πείσῃ καὶ ὑποθέτω ὅτι οἱ ἀκροαταὶ ὄχι μόνον τῆς μιᾶς πτέρυγος, οἱ μὴ παρέχοντες τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς ἄλλης πτέρυγος εἰς πολλὰ σημεῖα θὰ κατέστησαν σκεπτικοί. Δὲν εἶνε, νομίζω, κύριοι, τὸ ζήτημα ζήτημα συμπολιτεύσεως ἢ ἀντιπολιτεύσεως εἶνε ζήτημα οὐσιωδέστατον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ κανονίσῃ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταὐτῷ δὲ νὰ τὴν δεσμεύσῃ ἐπὶ μακρὸν καὶ πρέπει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου νὰ μὴ ἐπηρεασθῶμεν ἀπὸ πολιτικὰς πεποιθήσεις, ἀλλὰ πάντες νὰ προσπαθήσωμεν, συμβάλλοντες ἕκαστος κατὰ τὸ ἐνόν, νὰ πραγματοποιήσωμεν ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἀληθῶς θὰ ἀποδώσῃ τοὺς καρποὺς περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἐλάχιστα πιστεύομεν ὅτι τὸ ἔργον του ὡς παρασκευάζεται εἶνε προωρισμένον νὰ εὐοδωθῇ. Δυστυχῶς, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπῆρξε λίαν ζηλωτὴς εἰς τὸ ἔργον του καὶ ὀλίγον ἠθέλησε νὰ τὸ ἐκθέσῃ εἰς ἐμβριθῆ ἐξέτασιν ἐν τῷ κατ' ἰδίαν μέρει. Καὶ πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι τακτικὴ τοιαύτη ἐτηρήθη οὐχὶ σήμερον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἡ τοιαύτη διαδικασία ἤρξατο ἀφ' ὅτου ὑπῆρχεν ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις τῆς ὁποίας ἀπετέλεσα μέλος. Εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ ἀνατρέξω εἰς τὴν χρονολογίαν ἐκείνην, διότι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμιλῶν ἐν τῇ ἀγορεύσει του εἶπε ὅτι σχεδὸν πάντες συνεφώνουν ἐν τῷ προγράμματί του, ἐνῷ πραγματικῶς ἀληθὲς ἦτο ὅτι ἐγὼ τοὐλάχιστον καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἴχομεν ἄκρως διαφωνήσει. Καὶ οὐδεὶς θὰ ἐλησμόνησε τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος διεξήχθη μεταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μόνον διὰ νὰ φθάσω εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων. Ἀλλὰ εἶνε περιττὸν νὰ εἴπω περισσότερα διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Θὰ παρατηρήσω μόνον ὅτι καὶ σήμερον ἡ συζήτησις γίνεται εἰς ἄκρον ἀντικανονική. Δὲν θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησε χθὲς συνάδελφος ἐκ Πειραιῶς.

Η ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

Τὰ συνταγματικὰ προβλήματα δὲν εἶνε νομικὰ ζητήματα. Τοὺς θεσμοὺς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς καὶ τοὺς αἰσθάνεταί τις καὶ τοὺς ἔχει ἐν ἑαυτῷ. Ἡ ἐπὶ ἀπειλῇ ἐφαρμογή των δὲν εἶνε δυνατή. Καὶ λέγω ὅτι δὲν εἶνε κανονικὴ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοιούτου θέματος ὡς γίνεται διότι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτε ἦτο ἀκόμη ἀπὼν ἔδιδεν ἐντολὴν ἐνταῦθα νὰ γίνῃ συζήτησις τοῦ θέματος ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἐπιτροπῇ ἐνῷ αὐτὸς ἐπρόκειτο μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ καταφθάσῃ ἐνταῦθα χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην διὰ τῆς ψηφίσεως παρὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐπιτύχῃ τι διὰ τὸ ἔργον του. Καὶ διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ Ν. Δ. ἡ ὁποία ἐγένετο παρὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπῆλθεν ἡ ἀνωμαλία τῆς συζητήσεως, τὴν ὁποίαν ἔχει ἤδη πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Βουλή. Δὲν πρόκειται περὶ ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶπε χθὲς ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Πειραιῶς τοῦ νὰ πληρώσωμεν ἕνα τύπον καὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι ψηφίζομεν ταύτην τὴν ἑσπέραν εἰς μίαν ἀνάγνωσιν καὶ αὔριον νὰ συνεχίσωμεν ἢ νὰ συνεχίσωμεν καὶ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν. Δὲν πρόκειται περὶ τύπου. Πρόκειται περὶ τοῦ νὰ φωτισθῇ ἡ Βουλή, νὰ ἀποφασίσῃ ἐν συνειδήσει, πρόκειται περὶ τοῦ νὰ φωτισθῇ ἡ λαϊκὴ γνώμη καὶ νὰ λάβῃ πλήρη γνῶσιν περὶ τῶν δεσμῶν, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν λαὸν καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εὐεργετικῶν ἢ μὴ τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν οἱ δεσμοί, αἱ ὑποχρεώσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ ὑποβληθῇ. Καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο κατὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ συζήτησις. Ἂν τὸ νομοσχέδιον ἢ τὸ Νομ. διάταγμα περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται δὲν εἰσήγετο ὡς νομοθετικὸν διάταγμα, ἀλλὰ εἰσήγετο ὡς νομοσχέδιον, θὰ παρεπέμπετο εἰς μίαν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία θὰ ἐμελέτα τοῦτο καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ μίαν λεπτομερῆ εἰσήγησιν καὶ τοῦ συνόλου ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων καὶ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἡ κατ' ἀρχὴν συζήτησις πεφωτισμένη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων εἰς τὰς δύο συνεδριάσεις τὰς ὁποίας κατ' οἰκονομίαν καθιερώσαμεν ἵνα συζητῶμεν τὰ νομοσχέδια ἐνῷ τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ἐψηφίσαμεν προβλέπει πολὺ μικροτέραν διαδικασίαν. Καὶ προβλέπει τὴν διαδικασίαν ταύτην ἀκριβῶς ἵνα ἀποφεύγωνται αἱ καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι συνέβαινον περὶ τὴν ψήφισιν διαφόρων νομοσχεδίων ἐν τῷ παρελθόντι, καὶ δίδεται ἐπαρκὴς καιρὸς ἵνα φωτισθοῦν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μέλλουν νὰ ἀποφασίσωσιν.

ΚΑΤΗΡΓΗΘΗ
ΚΑΙ ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ Η ΒΟΥΛΗ

Ἔχετε ὑπ' ὄψει τὴν διαδικασίαν τὴν καθιερουμένην διὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἀλλ' ἡμεῖς καθιερώσαντες τὴν Γερουσίαν κατηργήσαμεν ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν Βουλήν, διότι οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῇ ὅτι κατάργησιν τοῦ Κοινοβουλίου ἀποτελεῖ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἐλειτούργησαν τελευταίως αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος. Ἐὰν πάλιν ἔλθῃ ἄλλη συνέλευσις ἡ ὁποία θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος φρονῶ, ὅτι μετὰ πολλῆς ἀποστροφῆς θὰ ἴδῃ ταύτην πάλιν ἐπαναλαμβανομένην, ἐνῷ ἂν προσηκόντως ἐφηρμόζετο θὰ ἦτο διάταξις ἀρκετὰ ὠφελής. Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰ γενικά. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιμένει νὰ ψηφισθῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην διότι ἐπείγεται ν' ἀναχωρήσῃ. Ἡ πλειοψηφία, ἡ ὁποία εἶνε κυρίαρχος θὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τούτου. Ἡμεῖς δὲ ὡς μειοψηφία, κατ' ἀνάγκην θὰ ὑποταχθῶμεν.

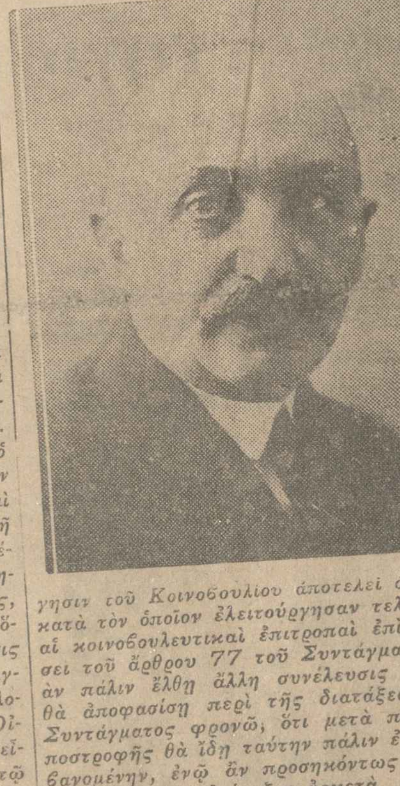

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ἀλλὰ κύριοι ποῖον εἶνε τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν εἰσηγήθη ὁ ἀντιπρόσωπός του ἐνταῦθα ὁ ἀναπληρώνων αὐτὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰσηγήθη καὶ ὁ ἴδιος ἐπανελθὼν ἤδη ἐνώπιον ἡμῶν; Εἶναι ἔργον, κύριοι, ἀτελές, εἶνε ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἀπασχολήσῃ τὸ κοινοβουλευτικὸν σῶμα. Δὲν τὸ ἐξετάζω ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς οὐσίας αὐτοῦ ὡς ἀτελοῦς, ἀλλὰ λέγω ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε ἀτελὲς διότι διατελεῖ ὑπὸ ὅρον ὁ ὁποῖος δὲν ἐξεπληρώθη, καθ' ἃ ὁ ἴδιος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐβεβαίωσε, καὶ ὁ ὁποῖος ἐὰν δὲν ἐκπληρωθῇ θὰ καταστήσῃ τὸ ἔργον μάταιον. Ἀλλὰ δύναται νὰ ἀσχολῆται οὕτω πως τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα; Ἀλλ' ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα δύναται νὰ ἀσχοληθῇ οὕτω πως καὶ διὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα διατελοῦσιν ὑπὸ αἵρεσιν ἐξουσιαστικὴν τρίτων, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δύναται καὶ περὶ τούτων νὰ νομοθετῇ, πῶς δύναται νὰ νομοθετήσῃ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως ὅταν δὲν ξεύρει ποία εἶνε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ῥυθμίσῃ; διότι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι τὸ ἔργον του ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἀνόρθωσιν καὶ δὲν εἶνε ἔργον δανείου.

Ὀφείλω νὰ εἴπω, ὅτι εἶνε δύσκολον εἰς ἐμὲ τοὐλάχιστον, νὰ κατανοήσω τὴν διαφορὰν ταύτην. Ἡ οἰκονομικὴ τοῦ τόπου ἀνόρθωσις, περὶ τῆς ὁποίας προνοεῖ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, δὲν γίνεται παρὰ διὰ δανεισμοῦ χρημάτων. Κατὰ τί ἄρα θὰ μετεβάλλετο καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συντελεσθῇ τὸ ἔργον τοῦτο, ἐὰν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προέτεινε καὶ δανεισμὸν χρημάτων καὶ ἐπεχείρει αὐτὸς ὁ ἴδιος μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ὅλα τὰ ἔργα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ πρόγραμμά του, ὡς λέγει, ἀποτελοῦσι τὴν οἰκονομικήν του ἀνόρθωσιν; Νομίζω ὅτι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προγράμματος τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσίασεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, κατέληξεν ἀχθεὶς καὶ οὐχὶ ὁρμηθεὶς ἀπὸ ἰδίας του σκέψεις.

ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΑΝΕΛΑΒΕΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ

Ὁ διακανονισμὸς τῶν ἀγγλικῶν χρεῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμή. Ὁ ἐνταῦθα ἐλθὼν ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρουσίασεν ὁλόκληρον τὴν ἰδέαν. Κατὰ τὸ πρῶτον ταξείδιον τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς, δηλαδὴ τῶν δύο μελῶν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Γενεύην ἐπέφερον ὁλόκληρον τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον ἔκτοτε κατήρτισε καὶ ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν ἔκτοτε δι' ἑαυτόν. Δὲν δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι δὲν ἀνέλαβε ὑποχρέωσιν ἔκτοτε διότι τὸν προεκάλεσα εἰς ἄλλην συζήτησιν ἐνώπιον τῆς αἰθούσης ταύτης καὶ μοῦ ἀπήντησε ὅτι δὲν ὑπεχρέωσε τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ἀληθῶς δὲν ὑπεχρέωσε τὴν Κυβέρνησιν, διότι ὅταν ἀνεχώρει εἰς τὴν Γενεύην μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν εἶχε τὸ θετικὸν ἐπὶ τούτου ἀποφασισθῇ, τοὐναντίον δὲ μάλιστα μεταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐμοῦ εἰς τινα ἰδιαιτέραν ὁμιλίαν καθ' ἣν παρίστατο καὶ ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ῥητῶς τοῦ ἐδηλώθη ὅτι ἐν Γενεύῃ ἡ ἀποστολὴ τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΗΠΕΙΛΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ

Ἀλλὰ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέλαβεν ἔκτοτε τὴν ὑποχρέωσιν δι' ἑαυτόν ἡ ὁποία ὡς ἀποτέλεσμα εἶχεν ἐὰν δὲν συνεφώνει ὁλόκληρος ἡ τότε Κυβέρνησις νὰ ἀποσυρθῇ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. *Ἀνέλαβα τοιαύτην ὑποχρέωσιν ἐγώ;*

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. *Τὸ εἴπατε σεῖς εἰς τὴν προηγουμένην σας ὁμιλίαν ὅτι εἴχατε ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποχωρήσητε ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐὰν ὅ,τι κατὰ τὴν πρώτην σας μετάβασιν εἰς Γενεύην ἀπεδέχθητε δὲν ἐγίνετο δεκτὸν παρ' ἡμῶν.*

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. *Ὅταν μετέβην ἐγὼ τὸ πρῶτον εἰς τὴν Γενεύην προῆλθον εἰς προκαταρκτικὰς συζητήσεις μετὰ τῶν μελῶν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους ἐνδεχομένης συμφωνίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας καὶ ὁριστικὴν ἔκδοσιν δανείου ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κ.Τ.Ε. Οὐδεμίαν εἰδικὴν ὑποχρέωσιν ἀνέλαβα, εἰς οὐδένα εἶπα ὅτι ἂν δὲν γίνῃ δεκτὸν τοῦτο ἀπὸ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγὼ θὰ παραιτηθῶ. Αὐτὸ εἶνε τὸ παραδοξότερον τῶν πραγμάτων ὅτι ἐὰν δὲν ἐγκρίνῃ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγὼ θὰ παραιτηθῶ. Ὄχι, οὐδεμίαν τοιαύτην ὑποχρέωσιν ἀνέλαβα, ἀλλ' εἶπα ὅτι ἂν τὸ σχέδιον ἀπερρίπτετο ὡς σχέδιον ἰδικόν μου, δηλαδὴ αἱ συμφωνίαι μετὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκρουσθοῦν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀναντιρρήτως θὰ εὑρισκόμην εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραιτηθῶ τῆς Κυβερνήσεως.*

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. *Εὐχαριστῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις διὰ τῆς παρεμβάσεώς του οὐδὲν προσέθεσεν, οὐδὲν ἀφήρεσεν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐγὼ εἶπον. Δὲν εἶπον τίποτε περισσότερον, τίποτε ὀλιγώτερον, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μεταβαίνων εἰς τὴν Γενεύην δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ δεσμεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ λέγω ὅτι δὲν τὴν ἐδέσμευσε. Εἶπον ὅτι ἐὰν ὅσα ἐκεῖνος ἀποδεχθῇ δὲν τὰ ἀπεδέχοντο τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, θὰ παρῃτεῖτο. Εἶπον μόνον ὅτι εἶχε τοιαύτην ἠθικὴν δέσμευσιν τὴν ὁποίαν καὶ ταύτην τὴν ἑσπέραν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν συζήτησιν ἐβεβαίωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι εἶχεν αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπεδέχετο ὅσα αὐτὸς ἀπεδέχθη ἐκεῖ θὰ ἀπεχώρει τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο εἶπον τότε, τοῦτο ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον, καὶ δὲν γνωρίζω διατὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μὲ διέκοψε χωρὶς νὰ προσθέσῃ οὐδὲ νὰ ἀφαιρέσῃ οὐδέν.*

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ *(ὑπουργ. Οἰκον.) Ποῖος ὑπουργὸς παραμένει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅταν δὲν ἐφαρμόζεται τὸ πρόγραμμά του;*

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. *Κύριε ὑπουργέ, δὲν πρόκειται περὶ προγράμματος τὸ ὁποῖον εἴχατε καὶ εἰς τὸ ὁποῖον διεφωνήσατε μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Διότι ἐπηγαίνετε εἰς τὴν Γενεύην μόνον νὰ ἴδητε τὰς ἐκεῖ κρατούσας βλέψεις καὶ οὐδὲν νὰ ἀποφασίσετε, ἠδύνασθε δὲ ἐρχόμενος νὰ μᾶς εἴπητε, εἴτε ὡς πρόγραμμα ἰδικόν σας εἴτε διότι σεῖς εἴχατε ἠθικὰς ὑποχρεώσεις καὶ τότε νὰ φθάσωμεν εἰς ἀποτέλεσμα. Ἀλλ' εἴπατε ὅτι ἐδεσμεύθητε ἠθικῶς ἐκ τῶν συμφωνιῶν τὰς ὁποίας ἐκεῖ ἐκάματε.*

Η ΕΥΚΟΛΙΑ
ΤΗΣ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ

Καὶ ἴδωμεν τώρα, κύριοι, ποῖον εἶνε τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ συνομολόγησις δανείου διὰ τοὺς πρόσφυγας. Δεύτερον, ἡ συνομολόγησις δανείου πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων καὶ τρίτον ἡ συνομολόγησις δανείου διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος. Θὰ εἴπω, κύριοι, ὅτι τὸ πρῶτον εἶνε ἐντελῶς ξένον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ῥύθμισιν τῆς χώρας. Τὸ δάνειον τῶν προσφύγων εἶνε δάνειον ἐντελῶς ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὰ δύο ἄλλα δάνεια. Εἶνε δάνειον τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν νέων συμπολιτῶν ἡμῶν, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνεξαρτήτως τῶν δύο ἄλλων, θὰ ἠδύνατο νὰ συνομολογηθῇ παντοῦ, διότι οὐδεὶς περὶ τούτου ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἀρνηθῇ. Πιστεύω δὲ μάλιστα, κύριοι, ὅτι προκειμένου περὶ δανείου τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, ἐὰν δείξῃ τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἔκαμε μέχρι σήμερον ἡ Ἑλλάς, ὅπως ἦτο τραυματισμένη καὶ πάσχουσα, διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, ἐὰν δείξῃ τὴν φιλεργίαν ἡ ὁποία πιστοποιεῖται ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐκθέσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων, περὶ τοῦ ἔργου τοῦ παρ' αὐτῆς ἐκτελουμένου, εἶμαι βέβαιος καὶ ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ ποῖαι ἄλλαι ἠθικαὶ συνδρομαὶ συντρέχουσι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀναποκαταστάτων προσφύγων πρὸς βοήθειαν παρὰ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συναντήσωμεν οὐδεμίαν δυσχέρειαν, διότι οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἔχει δοθῇ τὸ πρῶτον προσφυγικὸν δάνειον, εἶνε τοιοῦτοι καὶ τόσον εὐεργετικοὶ ἀκόμη καὶ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐδάνεισαν, ὥστε οὐδεὶς νὰ διστάσῃ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας μάλιστα κατὰ τὰς ὁποίας ἀφθονεῖ τὸ διαθέσιμον χρῆμα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, νὰ τοποθετήσῃ εὐεργετικῶς τὰ χρήματά του. Οὗτοι δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν, οὔτε διὰ τὴν ἀσφάλειαν, οὔτε κἂν διὰ τὴν διαχείρισιν. Ἀνεξαρτήτως τῆς θέσεως τοῦ ἑλληνικοῦ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΠΙΝΙΑ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

κράτους ἡ διαχείρισις ἔχει ἐμπιστευθῆ, δηλαδὴ τοῦ προσφυγικοῦ, εἰς χεῖρας ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἐντελῶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ἔχει δὲ ἀσφαλισθῆ δι' ὑπεγγύων προσόδων ὑπεράγαν πλουσίων καὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν ξένου πάλιν ὀργανισμοῦ, τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου, ὥστε τὸ δάνειον τοῦτο κατ' οὐδὲν ἀπολύτως δύναται νὰ συνδεθῇ μὲ τὰ δύο ἄλλα δάνεια τὰ ὁποῖα ζητοῦμεν.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΛΛΑ ΑΛΛΗΛΕΝΔΕΤΑ ΔΑΝΕΙΑ

Τὰ δύο ἄλλα δάνεια ἀφοροῦσι τὴν κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων καὶ τὴν σταθεροποίησιν. Θὰ εἴπω ὅτι τὰ δύο ταῦτα εἶναι ἀλληλένδετα, δύναμαι δὲ νὰ εἴπω ὅτι τὸ τρίτον δάνειον τῆς σταθεροποιήσεως κατ' ἀνάγκην ἔχει προϋπόθεσιν τὴν σύναψιν τοῦ δευτέρου, τῆς καλύψεως τῶν ἐλλειμμάτων. Καὶ αὐτὰ τὰ δύο δάνεια ἀποτελοῦσι τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ ὅταν κύριοι, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐσκέφθη διὰ τὴν ὀργάνωσιν ταύτην ποῖον θὰ ἦτο τὸ πρῶτον μέλημα αὐτοῦ ἵνα θεωρηθῇ ὅτι πράγματι ἔχει μελετημένον τι καὶ ὡρισμένον καὶ δυνάμενον νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτέλεσμα σχέδιον ; Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι ἔπρεπεν ἐπιμελῶς νὰ ἐξετάσῃ τὰ τοῦ οἴκου του, νὰ ἴδῃ ποία εἶναι ἡ τῆς χώρας οἰκονομικὴ κατάστασις τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ρυθμίσῃ. Θὰ ἔπρεπεν ἐπακριβῶς νὰ γνωρίζῃ τί ἔχει καὶ τί ὀφείλει ἡ Ἑλλάς. Καὶ εἰς τὴν ἰδέαν εἴμεθα σύμφωνοι καὶ μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διότι οὗτος ἀγορεύων ὅταν εἰσηγεῖτο τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἔλεγεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔμεινεν ἀμέριμνος καθ' ὅλον τὸ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα, βραδύνασα νὰ εἰσηγηθῇ τὸν προϋπολογισμόν. Ἐπεχείρησεν τὰ ἀπαιτούμενα ἔργα τῶν ὁποίων εἴχομεν ἀνάγκην ἵνα χωρήσωμεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ὀργάνωσιν. Καὶ ἓν τῶν σπουδαιοτέρων τούτων ἔργων ἦτο ἡ ἐκκαθάρισις τῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκκαθαρίσαμεν τὰ χρέη μας μετὰ τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς ὁποίας ἐκκαθαρίσεως ἀνοίγομεν πλέον τὰς διεθνεῖς ἀγορὰς εἰς τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὀρθῶς τοῦτο.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἀλλὰ διατί ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐφάνη τόσον ἀμέριμνος διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἄλλων δοσοληψιῶν τῆς Ἑλλάδος; Πολὺ φοβοῦμαι, κύριοι, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ δὲν ἔβαινεν εἰς τὸ ἔργον του ἐπὶ μεμελετημένου προγράμματος ἢ ἠγνόει ὡς δὲν ὤφελε, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ λέγω ἢ δὲν ἔβαινεν ἐπὶ μεμελετημένου προγράμματος διότι ἡ διαρρύθμισις τῶν χρεῶν τῆς Ἀγγλίας ἐγένετο οὐχὶ ἰδίᾳ ἡμῶν πρωτοβουλίᾳ, δηλαδὴ τῆς τότε Κυβερνήσεως τῆς Οἰκουμενικῆς. Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶχεν ἀρχίσει προηγουμένως, ἡμεῖς δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐπράξαμεν ἢ νὰ τὴν συνεχίσωμεν. Καὶ ἴσως διὰ τοῦτο, λέγω, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἄνευ ἰδίου προγράμματος βαίνων καὶ μᾶλλον ἀγόμενος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν δὲν ἐσκέφθη περὶ ἄλλου τινός. Λέγω τοῦτο διότι δὲν μοῦ εἶνε δύσκολον νὰ πιστεύσω ὅτι ἠγνόει ὅτι ὑπάρχουν ἄλλαι σχέσεις αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν καὶ αὗται ἐκκαθάρισίν τινα. Ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συνέβη ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔμαθε τοῦτο ἀργὰ ἴσως ἐν Γενεύῃ μεταβάς. Ἀλλὰ ἐν ταὐτῷ ἐπληροφορήθη ὅτι ἄνευ τῆς τοιαύτης τακτοποιήσεως πρόγραμμα οἰκονομικὸν σκοποῦν τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ὀργάνωσιν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συμπληρωθῇ.

Καὶ τώρα εἰς ποῖον σημεῖον εὑρισκόμεθα; Τί γνωρίζομεν ἡμεῖς ἐνταῦθα, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ποία εἶνε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος; Τί αὕτη ὀφείλει, τί ἔχει λαμβάνειν καὶ τί χρειαζόμεθα διὰ νὰ καλύψωμεν τὰ ἐλλείμματα ἡμῶν; Εἶπον καὶ χθὲς εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἀνέγνωσα εἰς τὸ σχέδιον τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. ἐξ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας βουλευτοῦ, μίαν ἐπιμεμελημένην ἀληθῶς ἐργασίαν, ὅτι ἐκ δηλώσεων τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐγνώριζε πράγματα, ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἐκθέσει του ἐκείνῃ, ὅτι αἱ ἀξιώσεις μας—δὲν λέγω ἀπαιτήσεις, ἀπαιτήσεις λέγει ἡ ἔκθεσις, ἐγὼ λέγω ἀξιώσεις —ὅτι αἱ ἀξιώσεις μας κατὰ τῆς Γαλλίας ἀνέρχονται εἰς ἓν δισεκατομμύριον ἑκατὸν ἑκατομμύρια ἀπέναντι τετρακοσίων ἑξήκοντα ὀκτώ, νομίζω ἀνταπαιτήσεων. Καὶ ἠρώτησα, ἂν τοιαύτας εἶχεν ἰδέας ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἐπλανᾶτο; Ἂν πλανᾶται ποία εἶνε ἡ ἀληθὴς κατάστασις; Καὶ πῶς θὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἔχει ἢ δὲν θὰ ἔχῃ ἔλλειμμα; Τὰ τρία ἑκατομμύρια τῶν λιρῶν θὰ καλύψουν ἢ ὄχι τὸ ἔλλειμμα τοῦτο; ὅταν ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν καὶ δὲν γνωρίζει καὶ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις τί εἶνε; Δι' αὐτό, κύριοι, λέγω ὅτι ἡ συζήτησις εἶνε λίαν πρόωρος καὶ τὸ σχέδιον δὲν εἶνε ἐπαρκῶς μελετημένον.

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Ἐγώ, κύριοι, ἐξετάζων τὸ δημόσιον χρέος εὗρον εἰς τὴν ἐργασίαν ἡ ὁποία εἶχεν ἑτοιμασθῆ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἓν χρέος μας εἰς τὴν Γαλλίαν ἐκ 38 ἑκατομμυρίων φράγκων. Εἰς τὰς προβλέψεις τὰς ὁποίας ἔκαμα, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐδέσμευον οὔτε τὴν Κυβέρνησιν, οὔτε κανένα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν χρεῶν, προσέθεσα τὰ ἑξῆς, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρὸς τὴν Γαλλίαν ὀφειλόμενα οὐδεμίαν πρόβλεψιν ἐκρίναμεν ἀναγκαίαν, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι μᾶς ὀφείλει αὕτη μεγαλύτερα ποσά. Ἐγὼ ἔγραφον ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις μᾶς ὀφείλει 300 ἑκατομμύρια ἐκ πιστώσεων, ὅπως μᾶς ὀφείλει καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἄλλο ποσόν, καὶ ὅπως μᾶς ὤφειλε καὶ ἡ Ἀγγλία ἕτερον δι' ὃ συνεβιβάσθημεν, καὶ ποσόν τι ἐκ τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ἐπέφερον τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐν Μακεδονίᾳ.

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΩΝ κ.κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ-ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἀπολύτως ἰδιωτικὴν συνομιλίαν μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ καὶ ὅτι ἡ ὀφειλὴ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρέπει νὰ συμπεριληφθῇ. Ἐγὼ δὲν εἶχον συμπεριλάβη ταύτην διότι ἐνόμιζον ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ μετρηθῇ ἀμέσως καὶ ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ συζητήσεως ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐφ' ὅσον ἦτο χρέος Κράτους πρὸς πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ὅταν ὅμως εἶδον ὅτι ὑπῆρχε τοιαύτη ἀντίληψις προσέθεσα καὶ τὰ 300 ἑκατομμύρια λόγῳ ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Μοῦ ἐδηλώσατε ὅτι αὐτὰ τὰ ἐγράψατε κατόπιν δηλώσεων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Μὲ ἐπληροφόρησεν ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ ποσὸν καὶ κατόπιν τῆς πληροφορίας ταύτης τὸ ἔγραψα εἰς τὴν ἔκθεσίν μου.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ὑπάρχει μία κατάχρησις τῶν ἰδιαιτέρων συνομιλιῶν ἡ ὁποία ἄγει εἰς ἄτοπα συμπεράσματα.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Δὲν πρόκειται περὶ ἰδιωτικῆς μόνον συνομιλίας ὅτε ὁ κ. ὑπουργὸς εἶχε τοιαύτην ἐντύπωσιν περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν δοσοληψιῶν μας, ἀφοῦ τὸ ἐπῆρα καὶ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ὑποθέτω ὅτι δυνάμεθα ὅ,τι ἰδιαιτέρως λέγομεν νὰ ἀναγράφωμεν. Ἐν πρώτοις τοῦτο ἄγει εἰς ἄτοπα συμπεράσματα, δεύτερον τοῦτο κλονίζει ἐντελῶς τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην καὶ τρίτον δὲν εἶναι δυνατὸν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς νὰ διεξάγωνται μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις ποῖος λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ περὶ τοῦ τί εἴπομεν καὶ τί δὲν εἴπομεν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διεξάγωνται τοιούτου εἴδους συζητήσεις. Ὑποθέτω ὅτι εἰς μίαν ἰδιαιτέραν ἐντελῶς συνδιάλεξιν τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ διεξάγω μὲ τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον κ. Πεσμαζόγλου ὡμίλησα καὶ περὶ τῶν γαλλικῶν χρεῶν καὶ ἐξέθεσα τὰς ἀπόψεις τῆς Ἑλλάδος, ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ὑπεστήριξα καὶ ἐνώπιον τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Τί σημασίαν ἔχει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν ἐπὶ τοῦ πράγματος αὐτοῦ καὶ νὰ λέγωμεν ὅτι ἔχετε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναγράψετε αὐτὰ ὡς ἔσοδα εἰς τὸν προϋπολογισμόν;

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν ἐπιθυμῶ κ. ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διαστρέφωνται οἱ λόγοι μου, τοὺς ὁποίους ἀκούει ὁλόκληρος ἡ Βουλή.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ἐσυνήθισα νὰ διαστρέφω.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Διορθώνω τὴν λέξιν, «νὰ παρανοῶνται». Δὲν εἶπον ὅτι σεῖς ἐνεγράψατε ἢ παρελείψατε. Εἶπον ὅτι ἀπὸ τὰς δηλώσεις τὰς ὁποίας καταχωρίζει ὡς δηλώσεις σας ὁ κ. βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ τὰς ὁποίας μοῦ εἶπεν ὅτι σεῖς τοῦ τὰς ἀνεκοινώσατε, ὡς εἰσηγητοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξήγαγον ὡς ἀποτέλεσμα...

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κύριε Πεσμαζόγλου σᾶς ἔκαμα ἐγὼ τοιαύτας δηλώσεις ;

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΙΧΕ ΚΑΜΗ ΤΗΝ ΔΗΛΩΣΙΝ

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Παρακαλῶ. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λέγει ὅτι ἐγὼ ἔκαμα κακὴν χρῆσιν ἀνακοινώσας ὅ,τι ἐλέχθη εἰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας. Ἐγὼ οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἔφερα εἰς τὴν Βουλήν. Κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν συζήτησιν τὴν ὁποίαν εἶχον μὲ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς πᾶς βουλευτὴς θὰ εἶχε δικαίωμα νὰ πράξῃ, δὲν ἐζήτησα πληροφορίας. Γενομένης ὁμιλίας, μοῦ εἶπε τοῦτο, ὡς ἀνέφερον καθαρά. Ἄλλως τε ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μοὶ ἐπέδειξεν ἀναλόγους δηλώσεις πρὸς τὸν Τύπον ἅμα τῇ πρώτῃ ἐπανόδῳ του ἐκ Παρισίων. Τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων εἶνε ἐδῶ. Δύνασθε κατὰ συνέπειαν νὰ πεισθῆτε ὅτι πρόκειται περὶ δηλώσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΜΠΕΝ-ΧΟΥΡ
Τὸ μεγαλύτερον ἀνθρώπινον δημιούργημα
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΤΑ „ΟΛΥΜΠΙΑ„

Κάτι ποῦ ἔλειπε ἀπὸ τὰς Ἀθήνας:
Κάτι ποῦ ζητοῦσε ὁ φίλαθλος κόσμος:

Salle Wagram d'Athènes

Γίνονται τὰ ἐγκαίνια μετ' ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐν Παρισίοις ὁμωνύμου πυγμαχικῆς αἰθούσης, εἰς ἕνα ἐκ τῶν κεντρικῶν μας θεάτρων.
Καθ' ἑκάστην δεκαπενθημερίαν
ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΥΓΜΑΧΙΑΣ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἐπαρχία

Βρέθηκα σήμερα σὲ μιὰ ἐπαρχία, μιὰ ἐπαρχία μακρυνὴ καὶ παλαιϊκή, ποῦ δὲν βρίσκεται ἴσως πιὰ οὔτε στὶς πιὸ μακρυνὲς ἐπαρχίες.

Τὸ δρομάκο ἀνεβαίνοντας ἀνηφορικό, μὲ τὰ γλυστερά του χαλίκια, ποῦ ἔκανε ἡ ὑγρασία πιὸ γλυστερά, ἔφερνε μπρὸς σὲ μιὰ πρασινοβαμμένη πόρτα, μὲ μιὰ φαρδειὰ πεζούλα δίπλα της. Κάτω ἡ πόλις ἔστελνε ψηλὰ τὴν μυριόστομη ἰαχή της, μὰ ἐδῶ πάνω, δὲν ἀκουγόταν τίποτε, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τίναγμα μιᾶς πολύχρωμης τσέργας σ' ἕνα παράθυρο καὶ τὸ κακάρισμα κάποιας κόττας πίσω ἀπὸ ἕνα χαμηλὸ τοιχάκι, ποῦ διαλαλοῦσε σὰν σπουδαῖο κατόρθωμα τὴν γέννησι ἑνὸς αὐγοῦ. Παρακάτω ἕνας πλανόδιος περιβολάρης ἐξυλοκοποῦσε τὸν γάϊδαρό του γιὰ ν' ἀνηφορήσῃ, μὰ ὁ γάϊδαρος, πιὸ ἔξυπνος ἀπ' τὸν ἀφεντικό, στύλωνε τὰ πόδια βλέποντας τὸ γλυστερὸ καλντερίμι, καὶ δὲν τ' ἀποφάσιζε.

Ἄξαφνα ἡ πόρτα ἡ πράσινη ἄνοιξε, ἀφοῦ προάγγελος τοῦ ἀνοίγματος ἀκούστηκε τὸ τρίξιμο μιᾶς σκούπας ἀπὸ μέσα, κι' ἕνα χέρι στὴν ἀρχή, μ' ἀνασκουμπωμένα μανίκια, κι' ὕστερα ἕνας μποῦστος τεζάτοσἀπάνω ἀποτουζώριμους καρποὺς ποῦ ἔκρυβε, κι' ὕστερα ἕνα κεφάλι ἀσπρομαντηλοδεμένο, κι' ὕστερα ἕνα προσωπάκι καλοφτειαγμένο, ποῦ ξαφνίστηκε στὸ ἀντίκρυσμα τοῦ διαβάτη.

Καμάρωσα πρῶτα τὴν κοπέλα κι' ὕστερα καμάρωσα τὴν αὐλή. Δὲν ἤξερα ποιὰ νὰ πρωτοκαμαρώσω. Μοῦ ἔδειχνε ἡ αὐλὴ τὰ κόκκινα-κόκκινα γεράνια της, ποῦ φάνταζαν στὸ βάθος, καὶ τ' ἄσπρα μαρμαρένια σκαλοπάτια καὶ τ' ἀσπρόμαυρα βοτσαλάκια της, καὶ μοῦδειχνε ἡ κοπέλα τ' ἄσπρα μπράτσα της καὶ τὰ κόκκινα μάγουλά της καὶ τὰ ἄσπρα-ἄσπρα δοντάκια της. Μὰ ἔκλεισε ἡ πόρτα βιαστικά, μὲ μιᾶς κρύβοντας τὴν αὐλὴ καὶ τὴν κοπελλιά, κι' ἀπόμεινα ἐγὼ στὸ ἀνηφορικὸ τὸ δρόμο, στυλωμένος κι' ἐγὼ σὰν τὸ γάϊδαρο, μὴ θέλοντας νὰ προχωρήσω. Εἶδα τὰ γλυστερὰ χαλκιὰ πιὸ γλυστερά, καὶ ροβόλησα γιὰ τὰ κάτω.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τί τρῶμε!

Ὑπεγράφη χθὲς ἀγορανομικὴ διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἑξῆς ἡ πώλησις τριμμένου τυριοῦ. Οἱ παραβάται θὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ Αἰσχροδικεῖον.

Ἀφορμὴ τῆς ἀπαγορεύσεως εἶνε ὅτι οἱ κ.κ. τυροπῶλαι, μετέβαλλον εἰς «τετριμμένον τυρὸν» κάθε σκωληκόβρωτον τυρὶ ποῦ δὲν ἠμποροῦσαν ἄλλως νὰ πωλήσουν.

Ἡ τιμητικὴ Μυρὰτ—Γαβριηλίδου

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰς 6 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον Κεντρικὸν τιμητικὴ παράστασις ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῶν ἐκλεκτῶν μας καλλιτεχνῶν κ.κ. Μήτσου Μυρὰτ καὶ Περικλῆ Γαβριηλίδη, μὲ ποικίλλον πρόγραμμα ἀπὸ τοὺς καλυτέρους των ρόλους.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ ἔργου τῶν δύο καλλιτεχνῶν ὁ κ. Θ. Ν. Συνοδινός.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ποῦ τόσον ἐκτιμᾷ τοὺς δύο καλλιτέχνας θὰ σπεύσῃ ἀθρόον εἰς τὴν τιμητικήν των.

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Σήμερον Πέμπτην 24 Νοεμβρίου, ὥρᾳ 4 μ.μ., δημοσία συνεδρία ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν. Ἀνακοινώσεις: 1) Σ. Μενάρδος: Περὶ τοπωνυμιῶν τῆς Τήνου. 2) Γ. Ρεμοῦνδος: Ὑποβάλλει ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Σαραντοπούλου «περὶ τῆς ταχύτητος τῶν αὐξανουσῶν συναρτήσεων». 3) Κ. Κτενᾶς: Ὑποβάλλει ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Καρόλου Ρέντς, 1) Γεωλογικαὶ ἔρευναι εἰς τὸν Θεσσαλικὸν Πίνδον. 2) Γεωλογικὴ ἔρευνα εἰς τὴν Ὄθρυν. 4) Κ. Ζέγγελης: Θὰ παρουσιάσῃ ἐργασίαν τῶν κ.κ. Ρουσοπούλου καὶ Γ. Μειμάρη, «περὶ τοῦ φυσικοχημικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ταχύτητος ἀποξηράνσεως τῆς κορινθιακῆς».

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ βασίλισσα τῆς γάμπας».
ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Θὰ μὲ παντρευτῇς» μὲ τὴν κ. Κυβέλη.
ΕΘΝΙΚΟΝ. (Γαλλικὸς θίασος Ντερμόζ). «Ὁ πίθηκος ποῦ ὁμιλεῖ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Μουσικὴ σκηνή). «Ὁ στρατηγὸς Μπομπάρδας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀπογευματινή: ἡ τιμητικὴ τῶν κ.κ. Μυρὰτ - Γαβριηλίδη. Ἑσπερινὴ ὁ «Ἁγνὸς γλεντζές».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. (Θίασος Τασίας Κύρου). «Ἡ κυρὰ μαμμή».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Πίφ-Πάφ-Πούφ».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ βασίλισσα τῆς νύκτας».

Κινηματογράφοι

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Μάσκες θεατρίνων».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν τάφων».
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραδείσου».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἐκδίκησις».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ὁ κοκοτόδρομος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ὁ νόθος».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ εὐνοουμένη τοῦ μαχαραγιᾶ»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σιβηρία».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μιὰ νύχτα ἔρωτος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ αἰχμάλωτος».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιῶς). «Χάνιμπαλ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ (Πειραιῶς). «Τὸ ὀνειρῶδες βάλς».

Ἀπὸ τὴν θεατρικὴν κίνησιν

Ἡ δευτέρα τοῦ Γαλλικοῦ θιάσου

Μετὰ τὸν «Ἄνθρωπον μὲ τὴν Ἰσπανὸ» τοῦ Φροντάι, ὁ γαλλικὸς θίασος τῆς κ. Ζερμαὶν Ντερμὸζ ἐνεφανίσθη προχθὲς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον μὲ τὸ τετράπρακτον δρᾶμα τοῦ Πόρτο-Ρίς, ὁ «Γερασμένος ἄνδρας».

Πρὶν ὁμιλήσωμεν διὰ τὴν ἑρμηνείαν, ἀνάγκη ν' ἀφιερώσωμεν ὀλίγας λέξεις διὰ τὸ ἔργον.

Ὁ «Γερασμένος ἄνδρας» δὲν εἶνε, ἀσφαλῶς, ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα ἔργα τοῦ πνευματώδους Γάλλου συγγραφέως. Χωρὶς ἀνωτέραν πνοήν, χωρὶς οἰκουμενικὸν αἴσθημα, τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Πόρτο-Ρὶς εἶνε ἴσως ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς εἰσόδου του, δὲν μᾶς ἀφήνει ὅμως νὰ σκεφθῶμεν τίποτε βαθύτερον. Σκηνικῶς ἄρτιον, παρὰ τὸν εἰς μερικὰ σημεῖα βραδὺν ἠθογραφισμὸν τῆς ἀνελίξεως τοῦ μύθου του, χωρὶς ὑπερβολὰς εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν χαρακτήρων του, μὲ ἕνα διάλογον πολὺ φυσικόν, τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ δὲν ἔχει τὸ περιεχόμενον μεγάλης θεατρικῆς δημιουργίας.

Ἡ ὑπόθεσίς του εἶνε κοινή. Ὁ κ. Φοντὰν ἀπατᾷ τὴν σύζυγόν του τὴν καρτερικὴν σύντροφον τῆς πολυμόχθου ζωῆς του, πρὸς χάριν ἑνὸς παροδικοῦ κεφιοῦ. Ἡ μόνη πρωτοτυπία εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτήν, πρωτοτυπία εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται καὶ τὸ τραγικὸν τέλος της, εἶνε ὅτι ὁ κ. Φοντάν, ἀπατῶν τὴν γυναῖκά του, ἀπατᾷ συγχρόνως καὶ τὸν ὑπεραγαπώμενον υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ μὲ ὅλην τὴν ἐπικίνδυνον ὁρμὴν τῆς ἐξημμένης νεότητός του τὴν κ. Ἀλλαίν, τὴν μαιτρέσσαν τοῦ πατρός του, ἡ ὁποία κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, ἔχει ἐγκατασταθῆ δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἔπαυλιν τῶν Φοντάν. Ἡ κ. Φοντάν, φύσει ζηλότυπος, ἀλλ' ὄχι καὶ ἄνευ λόγων πάντοτε, ὅταν μανθάνει τὴν ἀπιστίαν τοῦ συζύγου της, ἀποφασίζει νὰ κλείσῃ τὴν πόρτα της κατὰ πρόσωπον τῆς κ. Ἀλλαίν, ἡ ὁποία κατεχράσθη τῆς φιλοξενίας της. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε καὶ τόσον εὔκολον. Ὁ νεαρὸς Φοντὰν ἐξομολογεῖται εἰς τὴν μητέρα του τὸν ἔρωτά του καὶ ἡ μητέρα φοβουμένη μήπως τὸ μονάκριβο παιδί της προβῇ σὲ κανένα ἀπονενοημένον διάβημα, ἀναγκάζεται νὰ συνθηκολογήσῃ μὲ τὴν κ. Ἀλλαίν, παρ' ὅλον τὸ μῖσος, ποῦ αἰσθάνεται δι' αὐτήν. Ἀλλ' εἶνε πλέον ἀργά. Ὁ νεαρὸς Φοντάν, ἀπελπισμένος ἀπὸ τὸν ἄτυχον ἔρωτά του, αὐτοκτονεῖ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου τοῦ Πόρτο-Ρίς.

Καὶ τώρα ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἔργου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ κ. Ντερμὸζ εἶνε μία καλὴ ἠθοποιός. Ἔχει ἕνα φυσικώτατον παίξιμο, μίαν πολὺ ὡραίαν ντιξιόν, μίαν ἀξιοσημείωτον ἱκανότητα μεταπτώσεων καὶ μίαν συμπαθητικὴν ἐμφάνισιν. Ὅ,τι τῆς λείπει, συγκεκριμένως ἡ πληθωρικότης τῆς ζωῆς καὶ ἡ εὐμετάβολος μάσκα, δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ μειώσουν τὰ ἄλλα χαρίσματά της, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως εἰς τὴν τρίτην πρᾶξιν τοῦ ἔργου, ὅπου ἦτο ἀληθινὰ ὑπέροχη.

Ὁ κ. Ροζὲ Μοντώ, ἑταῖρος τῆς γαλλικῆς Κωμῳδίας, ἦτο πολὺ καλὸς εἰς τὸν ρόλον τοῦ Φοντάν. Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ μειώσωμεν καθόλου τὴν ἀξίαν του, τὴν ὁποίαν ἄλλως τε δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν ἀπὸ τὴν ἑρμηνείαν ἑνὸς ρόλου, καὶ ρόλου μάλιστα ὄχι ἐξαιρετικῆς σημασίας, δὲν δυσκολευόμεθα νὰ διατυπώσωμεν τὴν γνώμην, τοὐλάχιστον ἀπὸ ὅ,τι εἴδομεν, ὅτι θὰ ἠμπορούσαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν μερικοὺς ἑταίρους μιᾶς ἐξ ἴσου αὐστηρᾶς μὲ τὴν γαλλικὴν ἑλληνικῆς Κωμῳδίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δίδα Μοράν, ὑποδυθεῖσαν τὸν ρόλον τοῦ Φοντὰν υἱοῦ, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι θεωροῦμεν ὡς πρόθεσιν μειώσεως τῆς καλλιτεχνικῆς μας ἀντιλήψεως τὴν τόλμην τοῦ θιάσου τῆς κ. Ντερμόζ, νὰ μᾶς σερβίρῃ τὴν ἑρμαφρόδιτον αὐτὴν ἐμφάνισιν. Δὲν ἠξεύρομεν τί ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἡ δνὶς Μορὰν εἰς τοὺς ρόλους τοῦ φύλου της, εἰς τὸν ἀνδρικὸν ὅμως ρόλον, ποῦ τὴν εἴδομεν προχθές, ἀπέτυχε, παρ' ὅλας τὰς καλὰς προσπαθείας της.

Ὡς πρὸς τὴν κ. Νουαγέ, ὑποδυθεῖσαν τὸν ρόλον τῆς κ. Ἀλλαίν, δὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν τίποτε. Ἐὰν ὅμως ἔπρεπε νὰ εἴπωμεν κάτι, αὐτὸ εἶνε τὸ ἑξῆς: «Ἡ ἀντίληψις «bon pour l'O,ieut» δὲν ἔχει πλέον καμμίαν πέρασιν.

Τέλος ὁ κ. Μερσιέ, ὁ καρατερίστας τοῦ θιάσου, ὁ ὁποῖος ὑπεδύθη τὸν ρόλον τοῦ γέρο-Σαβασιέ, δὲν εἶνε, βέβαια, τίποτε ἐξαιρετικόν, πάντως ὅμως εἶνε κάποιος ἠθοποιός.

Ἡ κ. Ντερμὸζ ἠδικήθη, ἀσφαλῶς, ἐμφανισθεῖσα πρὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ μὲ ἕνα τόσον πτωχὸν ἐπιτελεῖον συνεργατῶν.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Διπλωματικὴ κίνησις

Ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας.

—Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὸν Γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Συναυλίαι

Σήμερον 6 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς ἡ συναυλία τοῦ τρίο Ἀθηνῶν ἀποτελουμένου ἀπὸ τοὺς κ.κ. Δ. Μητρόπουλον, Φ. Βολωνίνην καὶ Α. Παπαδημητρίου.

Φίλιππος Ἕνωσις

Ἡ Φίλιππος Ἕνωσις εἰδοποιεῖ τὰ μέλη αὐτῆς, ὅτι συγκαλεῖται διὰ τὴν 10 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν συμφώνως τῷ 20ῷ ἄρθρῳ τοῦ καταστατικοῦ, πρὸς ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1928 καὶ ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὸ νέον διοικητικὸν συμβούλιον.

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ συμμετοχή μας εἰς τοὺς Ὀλυμπιακούς

Ἡ Ὀλυμπιακὴ ἐπιτροπὴ δι' ὑπομνήματός της πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος Φυσικῆς ἀγωγῆς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κατέστησε γνωστὰς τὰς διαφόρους λεπτομερείας τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς προσεχεῖς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ὡς καὶ τὰ δι' αὐτὴν ἀπαιτηθησόμενα ἔξοδα.

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία δέον νὰ περιλάβῃ κατ' ἐλάχιστον:

Ὀκτὼ ἕως δέκα ἀθλητὰς στίβου καὶ κονίστρας, ὀκτὼ κολυμβητάς, ἀποτελοῦντας συγχρόνως καὶ ὁμάδα γὼτερ-πῶλο, 18—22 ποδοσφαιριστάς, 5 ὁπλομάχους, καὶ 3—5 ἐπισήμους ἀντιπροσώπους. Ἤτοι ἐν συνόλῳ περὶ τὰ πεντήκοντα κατ' ἀνώτατον ὅριον ἄτομα.

Ἡ σχετικὴ δαπάνη, δι' ἕκαστην κατ' ἄτομον ἡμέραν, συμφώνως μὲ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας τῆς ὁλλανδικῆς ὀλυμπιακῆς ἐπιτροπῆς, λόγῳ τῆς διαφορᾶς τοῦ νομίσματος, ὑπολογίζεται περίπου εἰς 1 1)2 λίραν Ἀγγλίας. Τὸ ὅλον συνεπῶς ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτηθῇ θὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1 1)2 ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Δι' ἄλλου ἐπίσης ὑπομνήματος, ἡ ὀλυμπιακὴ ἐπιτροπὴ καθώρισε τὰς λεπτομερείας τῶν κλασσικῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνωνται ἀνὰ ἑκάστην τετραετίαν, ὡς ἐνδιάμεσοι Ὀλυμπιάδες εἰς τὰς Ἀθήνας.

—Ἡ ξένη ὁμὰς

Αὔριον τὸ ἀπόγευμα φθάνει εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ὁμὰς «Βιτόλ» τοῦ Μοναστηρίου. Θὰ δώσῃ τρεῖς συναντήσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θὰ γίνῃ τὸ Σάββατον, μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» εἰς τὸ ὁμώνυμον γήπεδον τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας.

—Τὰ ποδοσφαιρικά μας

Αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς συμβιβαστικῆς λύσεως πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ποδοσφαιρικῶν σωματείων εἰς οὐδὲν κατέληξαν μέχρι τῆς χθὲς ἀποτέλεσμα, λόγῳ τῆς ἀδιαλλαξίας τῶν τριῶν συνεργαζομένων σωματείων.

—Τὸ πρωτάθλημα τῆς Ρουμανίας

Εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος τῆς Ρουμανίας. Κατ' αὐτοὺς κατερρίφθησαν δύο ἐπιδόσεις εἰς τὰ ἀγωνίσματα τῶν 5.000 μέτρων καὶ τῶν 110 μετ' ἐμποδίων.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 100 μ. 1) Πέτερ εἰς 10''4)5. Δρόμος 200 μ. 1) Πέτερ 22''1)5. Δρόμος 400 μ. 1) Σίκτερ εἰς 54''1)5. Δρόμος 800 μ. 1) Κάμπατ εἰς 2'2''1)5. Δρόμος 5.000 μ. 1) Πετρέσκου εἰς 16'46''3)5. Δρόμος 10.000 μ. Πετρέσκου εἰς 36'50''1)5.

Δρόμος 110 μετ' ἐμποδίων: 1) Ἄλμπρις εἰς 16'46''3)5.

Τὰ λοιπὰ ἀποτελέσματα θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ αὐριανόν μας φύλλον.

—Πυγμαχικὴ κίνησις

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὁ πυγμάχος μας Ἀγιανόπουλος ἐπρόκειτο νὰ συναντηθῇ εἰς τὸ Παρίσι, διὰ τὸ πρῶτόν του μεγάλο μάτς, μὲ τὸν Γάλλον πρωταθλητὴν τῶν ἐλαφρῶν βαρῶν Χέμερ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συναντήσεως ταύτης θὰ γνωσθῇ αὔριον.

«Ὅταν φύγω»

Εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου θεατρικοῦ ἔργου τοῦ κ. Μίμη Σακοπούλου ποῦ θὰ παιχθῇ τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ, διὰ πρώτην φοράν, εἰς ἔκτακτον φιλολογικὴν ἑσπερίδα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἀπὸ τοὺς ἀριστεῖς τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, ζεῦγος Ροζάν, Λούην κλπ.

Ἡ ἀξία τῶν καλλιτεχνῶν ποῦ θὰ διερμηνεύσουν τοὺς διαφόρους ρόλους τοῦ ἔργου μᾶς ὑπόσχεται μίαν ἐξαιρετικὴν φιλολογικὴν βραδυά.

Ἐκθέσεις

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τελειώνει ἡ ἔκθεσις τῆς κυβιστρίας ζωγράφου δος Ἐρ. Μπερτσᾶ εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, Φιλελλήνων 15. Ἔργα ἠγόρασαν ἡ κ. καὶ κ. Κ. Αὐγέρης, κ. καὶ κ. Ι. Παπαβασιλείου, δὶς Τζ. Μανούση καὶ οἱ κ.κ. Γ. Στρίγκος, Ο. Νικολαΐδης, Γ. Κοντολέων.

—Συνεχίζεται ἐπίσης ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Μ. Οἰκονόμου μὲ πολλὴν κίνησιν. Ἡ νέα τεχνικὴ τοῦ κ. Οἰκονόμου προκαλεῖ ἰδιαιτέραν προσοχήν.

—Κατόπιν μακρᾶς διαμονῆς εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀφίχθησαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βέντσερ καὶ ἑτοιμάζουν τὴν ζωγραφικήν των ἔκθεσιν εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, Φιλελλήνων 15. Ὁ κ. Ι. Βέντσερ θὰ ἐκθέσῃ περίπου 90 πίνακας σκηνὰς τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς καὶ ἡ κ. Τίνα Χαϊμ Βέντσερ 6 σκίτσα γλυπτικῆς.

Μπὲν Χοὺρ

Ἡ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἔναρξις τῆς προβολῆς τοῦ «Μπὲν-Χοὺρ» εἰς τὸν κινηματογράφον «Ὀλύμπια» θ' ἀποτελέσῃ ἀσφαλῶς τὸ μεγαλύτερον καλλιτεχνικὸν γεγονὸς τῆς ἐφετεινῆς χειμερινῆς περιόδου.

Ἡ πόλις μας, ἡ ὁποία εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσῃ πλεῖστα ὅσα ἀριστουργήματα τῆς βουβῆς τέχνης, τὴν φορὰν ταύτην θὰ μείνῃ κατάπληκτος πρὸ τῆς ἐπιτευχθείσης τεραστίας προόδου της.

Τὸ «Μπὲν-Χοὺρ» ἀντιπροσωπεύει τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης καὶ συγχρόνως τὴν πλέον γιγαντιαίαν ἀνθρωπίνην προσπάθειαν. Ἡ κινηματογράφησίς του, ἡ ὁποία ἐστοίχισε μυθώδη ποσὰ (πλέον τῶν 4.000.000 δολλαρίων, δηλαδὴ 300.000.000), διήρκεσε περὶ τὰ τέσσαρα ἔτη. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ὁ διάσημος σκηνοθέτης Fred Niblo εἰργάσθη ὑπερανθρώπως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πράγματι θείου τούτου ἀριστουργήματος.

Ἔργον ὑψίστης ἠθικῆς σημασίας, προωρίσται νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀλτρουϊσμόν. Ἡ ὅλη του ὑπόθεσις πλαισιοῦται ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεανθρώπου καὶ ἐπισφραγίζεται ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ συγγραφεύς του στρατηγὸς L. WOLLAGE, ὁ ὁποῖος κατηνάλωσε ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη διὰ τὴν συγγραφήν του (1873-1880), ἐπέτυχεν ἀναμφισβητήτως τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπεδίωκε.

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου «Ὀλύμπια» θὰ εἶνε πολὺ μικρὰ διὰ νὰ συμπεριλάβῃ τὰ πλήθη τῶν Ἀθηναίων, οἱ ὁποῖοι θὰ σπεύσουν νὰ θαυμάσουν τὸ μεγαλούργημα αὐτό.

Ἑταιρεία τῶν φίλων τοῦ λαοῦ

Σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 7 μ.μ. θέλει διδάξῃ ὁ κ. Κ. Μέκιος «Βυζαντινὴν ἱστορίαν»

Ταχυδρομεῖον

ΠΕΜΠΤΗ, 24—11—27. «Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. (Ρουμανικὸν) 10 π.μ. Κων)πολιν, Κωστάντζαν. (Ρουμανικὸν) 10 π.μ. Αἴγυπτον. (Ἰταλικὸν) 10 π.μ. Ρόδον. «Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην. «Ἄφοβος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην. «Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν. «Κέρκυρα» 2 μ.μ. Καρδάμυλλα, Λῆμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Μαίρη» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην. «Χρυσαλλὶς» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν—Καλάμας. «Δωρὶς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Μιχάλη» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Βρινδήσιον. «Κανάρης» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον. «Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά. «Τῆνος» Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον.

ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΟΥ ΕΙΝΕ ΔΙΚΟ ΣΟΥ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

[Ἡ Σπίριτα, μιὰ μικρὴ χωριατοπούλα δεκατεσσάρων χρόνων, ζῇ σ' ἕνα ὑποστατικὸ κοντὰ στὸ Σατὼ—Ρούζ μὲ τὴν μητέρα της κυρία Ἀρέλλι, τὴν ἀδελφή της Καρλόττα καὶ τὸν ἀδελφό της Λουΐζον, τελείως διαφορετικὰ ἀπ' αὐτούς. Ὁ θεῖός της Σεβαστιανὸς Πακώ, ποῦ τὴν ἔχει βαφτίσει καὶ τὴν ἀγαπᾷ σὰν κόρη του, τὴν ἔχει ἀναθρέψει μὲ τὴν ἐλευθέρα γνῶσι τῶν μυστικῶν τῶν φύλων, ὥστε καμμιὰ κακὴ σκέψις δὲν περνᾷ ἀπ' τὸ γεμᾶτο ἀθωότητα μυαλό της, κι' ἂν καὶ κοντεύει νὰ γείνῃ γυναῖκα, συναναστρέφεται χωρὶς καμμιὰ πονηρία τοὺς παιδικούς της φίλους, τὸν Φραγκῖσκο Κοσταλέ, γυιὸ ἑνὸς ψαρᾶ, καὶ τὸν Κώστα Μωρέλ, γυιὸ ξυλουργοῦ ἀπὸ τὸ Σαὶν-Τροπέζ. Τὰ χρόνια περνοῦν. Ἡ Σπίριτα εἶνε δεκαεπτὰ χρόνων πιά, καὶ ἡ περιωρισμένη ζωή της στὴν Ὀλιβέττα, τὸ ὑποστατικὸ τῆς μητέρας της, φιλάργυρης ποῦ ἐκμεταλλεύεται τὰ παιδιά της ὅσο μπορεῖ, καὶ τὴν Σπίριτα πιὸ πολύ, ποῦ ἀγαπᾷ λιγώτερο, καὶ τὴν φορτώνει ὅλη τὴν δουλειά, γιὰ νὰ μὴν πληρώνῃ ἐργάτες, κάνει τὴν Σπίριτα νὰ πλήττῃ καὶ ζητεῖ νὰ φύγῃ, διψῶντας ἐλευθερία καὶ ἄνετη ζωή. Ὁ θεῖός της Πακώ, ποῦ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν παρακολουθῇ, τῆς συνιστᾷ ὑπομονή, ἀλλὰ ἐκείνη ἀποφασίζει νὰ φύγῃ, γιὰ νὰ γίνῃ καμαριέρα στὶς «Πορτοκαλλιὲς», τὴν ἔπαυλι μιᾶς πλουσίας, ἀμφιβόλου ἠθικῆς, τῆς κυρίας Ὠμπρύκ. Τὴν ἀπόφασί της αὐτὴν ἐπιταχύνει μιὰ σκηνὴ μὲ τὴν μητέρα της καὶ τὸν ἀδελφό της, κατόπιν μιᾶς συναντήσεως μὲ τὸν Φραγκῖσκον. Στὶς «Πορτοκαλλιὲς» ὅμως ἡ ζωὴ δὲν εἶνε ὅπως τὴν φαντάζεται καὶ εὑρίσκεται μέσα σ' ἕνα διεφθαρμένον περιβάλλον, ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας. Δέχεται ἀνηθίκους προτάσεις ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπηρέτου Ἴμπουρον καὶ τῆς κυρίας Ὠμπρύκ, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἐπίπλαστον καλωσύνην της εἶνε μιὰ διεφθαρμένη, καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ βραδυὰ ἀκολάστων ὀργίων τῆς κυρίας Ὠμπρὺκ καὶ τῶν φιλοξενουμένων της, εἰς τὰ ὁποῖα τυχαίως εὑρίσκεται, ἡ Σπῆ ἀποφασίζει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὶς «Πορτοκαλλιὲς» καὶ ξαναγυρίζει στὴν Ὀλιβέττα, προσμένοντας τὴν ἐπάνοδο τοῦ θείου της.]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ Σπῆ, χωρὶς νὰ τὴν δῇ κανείς, ἐπωφελήθηκε τῆς ἀνησυχίας γιὰ νὰ φτάσῃ μ' ἕνα πήδημα στὴν μικρὴ θύρα. Ἔτρεξε στὴν κάμαρά της καὶ κλειδώνοντας δυὸ φορές, ἐπῆρε τὸ κομό της καὶ τὸ ἔβαλε ἀπὸ πίσω. [illegible] τέλειωσε, ἔνοιωσε τὰ πόδια της κομμένα, καὶ πέφτοντας στὸ κρεββάτι, σκεπάζοντας τὸ κεφάλι μὲ τὰ χέρια, ἄρχισε νὰ κλαίῃ μὲ σπασμοὺς καὶ μὲ ἀναφυλλητά.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

«Ὅ,τι δὲν χρησιμεύει σὲ ὅλο τὸ
»μελίσσι, δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμεύῃ
»στὴν μέλισσα μονάχη.»

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ

Ι

Ἡ κυρία Ὠμπρύκ, μέσα στὴν πολυτάραχη ζωή της, δὲν ἀγαποῦσε παρὰ τὰ εὔθυμα πρόσωπα, καὶ μονάχα κάθε τι ποῦ μποροῦσε νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ. Γι' αὐτό, ὅταν ἡ Σπῆ, λέγοντας πῶς ἦταν τάχα ἄρρωστη, ζήτησε νὰ γυρίσῃ στοὺς δικούς της, δὲν ἐπέμεινε νὰ τὴν κρατήσῃ.

Ἀποχαιρετίστηκαν ξερὰ-ξερά, χωρὶς καμμιὰ συγκίνησι.

Ἡ μητέρα της κι' ὁ ἀδελφός της τὴν ὑποδέχτηκαν μὲ ψυχρότητα. Ξέροντας ὅμως πῶς εἴσπραξις τῶν μισθῶν της δὲν θὰ κρατοῦσε πολύ, ἡ κυρία Ἀρέλλι εἶδε τὴν ἐπιστροφή της μὲ εὐχαρίστησι. Δὲν εἶχε πάρει, φυσικά, κανέναν ἐργάτη, κι' ἡ κόρη της, ξαναγυρίζοντας, θὰ τὴν ξαλάφρωνε ἀπ' τὴν δουλειὰ ποῦ ἔκανε μονάχη μαζὶ μὲ τὸν Λουΐζο.

Παρὰ τὴν χαρὰ τοῦ πατέρα της, εὐτυχισμένου ποῦ τὴν ξανάβλεπε, δὲν μπόρεσε ἡ Σπῆ, ξαναφορῶντας τὰ χωριάτικα ρουχά της, νὰ ξαναβρῇ τὸ παληό της κέφι. Ἡ κοπιαστικὴ ἑβδομάδα κι' ἡ δουλειὰ στὰ χωράφια τῆς ἄρεσαν τώρα πειὸ πολὺ ἀπ' τὴν Κυριακὴ μὲ τὸν χορό της.

Μὰ δὲν δούλευε μὲ ὄρεξι. Ἡ πεποίθησίς της καὶ ἡ πίστις της στὴν δουλειὰ εἶχαν φύγει, μαζὶ μὲ τὶς ἰδέες της. Κάτω λοιπὸν ἀπὸ κάθε πρόσωπο, κρυβόταν καὶ μιὰ σαπίλα, σαπίλα ποῦ ἐσκόρπιζε τὴν βρώμα της στὴν πρώτη εὐκαιρία;

Αὐτὴ κι' ὁ νουνός της δὲν ἦταν παρὰ ἐξαιρέσεις — καὶ κορόϊδα;... Πόσο ἔνοιωθε τὸν ἑαυτόν της μονάχο, τώρα ποῦ ἔλειπε κι' ὁ θεῖός της ἀπὸ τὸ Σατὼ—Ρούζ! Κύτταζε κάθε πρόσωπο μὲ δυσπιστία, προσπαθῶντας νὰ βρῇ κάτω ἀπ' τὴν μάσκα τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο.

Ὁ Κώστας κι' ὁ Φραγκῖσκος ἦταν πολὺ πειὸ διαχυτικοί, ἀφ' ὅταν ξαναγύρισε. Μά, ὅσο κι' ἂν ὅταν ἔβλεπε τὸν Φραγκῖσκο ἡ καρδιά της καὶ τὸ κορμί της ἐγέμιζαν ἀπὸ τὴν ἴδια, τὴν παληὰ συγκίνησι, ἡ παραμικρὴ ἐπαφὴ μαζί του τῆς ξανάφερνε στὸ μυαλὸ τὴν ἀποκρουστικὴ εἰκόνα τῶν «Πορτοκαλλιῶν». Ἔδιωχνε τότε ἀπὸ κοντά της τὸν ψαρρᾶ καὶ τὸν παρατοῦσε χωρὶς καμμιὰ ἐξήγησι.

Κάθε τι ποῦ εὕρισκε ἄλλοτε φυσικό, τὸ κάθισμα τῶν ἀρσενικῶν περιστεριῶν ἀπάνω στὰ θηλυκά, τὸ νιαούρισμα τῶν γάτων στὸν καιρό τους, τὸ ἄφρισμα τῆς γελάδας ποῦ πήγαιναν στὸν ταῦρο, τῆς ἔφερναν τώρα στὸ μυαλό, μὲ φρίκη, τὰ κουνήματα τῶν ζευγαριῶν ἀπάνω στὸ ντιβάνι...

Τοὐλάχιστον τὰ ζῶα ὑπάκουαν σὲ ἀνωτέρους νόμους. Ἦταν ἁπλῶς μηχανὲς ἀναπαραγωγῆς... Μὰ ὅσο παραδεχόταν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν κάνουν παιδιά, παρὰ μὲ τὴν θέλησί τους, τόσο τὴν ἀηδίαζε ἡ ἄγονη ἐκείνη ἀκολασία... Μιὰ τέτοια περιφρόνησι τοῦ ἑαυτοῦ τους ἦταν καλὴ μονάχα γιὰ κείνους ποῦ φέρνουν χωρὶς σκοπὸ στὴ ζωή, τὸ ἄθλιο σῶμά τους. Ἐκείνη ὅμως, ποῦ εἶχε μάθει ὁ Ἀγριόχοιρος νὰ καλλιεργῇ «ἐκεῖνο ποῦ ποτὲ δὲν πεθαίνει», δηλαδὴ τὴν ψυχή, ποτέ, μὰ ποτέ, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δικαιολογήσῃ ἕνα τέτοιο βρωμερὸ θέαμα. Κι' αὐτὸ τὴν ἔκανε νὰ μὴ τῆς ἀρέσῃ πειὰ οὔτε ὁ ἔρωτας.

Χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ, ἐστράφηκε πρὸς τὸν Κώστα, ποῦ τὴν σεβόταν πειὸ πολὺ ἀπ' τὸν Φραγκῖσκο. Ὁ μηχανικός, γεμᾶτος χαρὰ γιὰ τὴν μεταβολή, ἔκανε καὶ πάλι σχέδια γιὰ τὸ μέλλον, χωρὶς ν' ἀποθαρρύνεται, ὅταν ἐκείνη, μ' ἕνα της λόγο, τοῦ τὰ ἀνέτρεπε... «Ἂς μείνωμε φίλοι, Ντίνο!»

Μὰ ἡ ζήλεια ἔκανε τὸν Φραγκῖσκον κι' αὐτὸν νὰ μὴν μιλιοῦνται πειά. Τὴν σιδερένια παληά τους φιλία, ἤρκεσε γιὰ νὰ τὴν σπάσῃ τὸ ἄχυρο τῆς ἐπιθυμίας. Ὅταν καμμιὰ φορὰ συναντοῦσε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, τὰ μάτια τους ἦταν γεμᾶτα πρόκλησι.

Μιὰ βραδυά, βγαίνοντας ὁ Λουΐζος ἀπ' τὸν κινηματογράφο, ποῦ εἶχε συντροφέψει τὴν ἀδελφή του, θέλοντας νὰ μείνῃ λίγο μὲ τὴν Ρόζα, παρατημένη ἀπ' τὸν Φραγκῖσκο, ἔδωσε τὴν Σπῆ στὸν Κώστα γιὰ νὰ τὴν πάῃ ὡς τὴν Ὀλιβέττα.

— Εἶμαι ἀρκετὰ μεγάλη, εἶπε, ὥστε μπορῶ νὰ πάω καὶ μόνη μου!

Μὰ ὕστερα ἐδέχτηκε, γιατί φοβήθηκε μὴν βρῇ τὸν Φραγκῖσκο στὸ δρόμο.

— Μὲ τὴν συμφωνία ὅμως, Ντίνο — τοῦ εἶπε μόλις τοὺς ἄφησε ὁ Λουΐζος — πῶς δὲν θὰ μὲ σκοτίσῃς μὲ ἐρωτοκουβέντες!

Ἀμίλητοι, χωρὶς κἂν νὰ σηκώσουν τὸ κεφάλι πρὸς τὸν αὐγουστιάτικον οὐρανό, γεμᾶτον ἀστέρια, ἐτραβοῦσαν — ἐκείνη σκεπτικὴ κι' ἐκεῖνος θυμωμένος — ὅταν, περνῶντας τὸ δάσος τοῦ Φερῶ, τοὺς ἔφτασε ἕνα ποδήλατο κι' ἐσταμάτησαν. Ἦταν ὁ Φραγκῖσκος, ποῦ πηδῶντας μονομιᾶς, βρέθηκε δίπλα στὸν Κώστα:

—Δὲν εἶνε εὐγενικὸ νὰ παρατάῃ κανεὶς τοὺς φίλους του!...

—Δὲν εἶμαι ἐγὼ μοναχός!.. Κι' ἐσὺ τὸ ἴδιο ἔκανες, τοῦ ἀπήντησε μὲ δυσαρέσκεια ὁ Κώστας. Πήγαινε νὰ τοὺς ξαναβρῇς!

— Σκοτίστηκα γιὰ τοὺς φίλους μου!....
Πρὸς τὸ παρὸν θὰ σᾶς συντροφέψω. Νά....

— Ἂν θέλω!

— Ὄχι δά! Ἀπὸ πότε;

— Φραγκῖσκο! τοῦ φώναξε ἐπιτιμητικὰ ἡ Σπῆ.

Μὰ ὁ Κώστας, σφίγγοντας τὶς γροθιές του, τοῦ εἶπε μὲ λύσσα:

— Δὲν σὲ χρειαστήκαμε! Τράβα ἀπὸ 'δῶ!

— Καλὲ σῶπα!...

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Μπακάλμπασης πρόκειται νὰ μεταβῇ σήμερον παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, διὰ νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Ἐπιτροπῆς Μουσουλμανικῶν κτημάτων ἐν Κρήτῃ, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἀντίκρυσμα πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς νέας συμβάσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου. Τὰ κτήματα ταῦτα ὑπολογίζονται ἕως ἀξίας 800 ἑκατομμυρίων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ τελικὴ συμφωνία μετὰ τῆς Ε.Α.Π. διὰ τὴν παραχώρησίν των πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἐκ παραλλήλου εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀνταλλαγῆς συνεχίζεται ἡ ἐργασία διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων τῶν νέων Μουσουλμανικῶν κτημάτων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, τὰ ὁποῖα θὰ παραδοθοῦν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς κάλυμμα τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν. Μέχρι τοῦδε ἔχουν ληφθῆ πλεῖστα τηλεγραφήματα τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀνταλλαγῆς, περὶ ἐξακριβώσεως τῆς παραδόσεως τοιούτων κτημάτων εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πιστεύεται δὲ ὅτι τάχιστα θὰ καλυφθῇ τὸ ἀπαιτούμενον κτηματικὸν κάλυμμα, ὥστε ν' ἀρχίσουν συνεννοήσεις μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς νέας συμβάσεως.

Ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς ἀνεκοινώθη χθές, ὅτι πάντως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν κτηματικῶν καλυμμάτων καὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, οὐδὲ σκέψις εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ περὶ ἐκδόσεως νέων ὁμολογιῶν καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν χρηματιστηριακῶν ἐκμεταλλεύσεων εἰς βάρος τῆς ἀξίας τῶν ἤδη κυκλοφορουσῶν προσφυγικῶν ὁμολογιῶν. Ἐναντίον τῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ πρὸς προστασίαν τῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν, παρὰ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας μελετᾶται ἡ λῆψις σειρᾶς μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνακοινωθοῦν, μόλις λήξουν αἱ σχετικῶς διεξαγόμεναι συνεννοήσεις.

—Ὁ κ. Μπακάλμπασης εἰς περιοδείαν

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης ἀναχωρεῖ περὶ τὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος διὰ περιοδείαν εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην. Ἡ περιοδεία τοῦ κ. Μπακάλμπαση, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν προσφυγικῶν καὶ ἀγροτικῶν συνοικισμῶν, θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ κ. Μπακάλμπασης θὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς σχετικῆς ἐργασίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ παράδοσιν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, νέων Μουσουλμανικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀντίκρυσμα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς νέας σειρᾶς ὁμολογιῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς θὰ προεδρεύσῃ καὶ τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ Συνεδρίου τοῦ συγκληθέντος εἰς τὴν Ξάνθην.

—Ἡ χθεσινὴ σύσκεψις τῶν βουλευτῶν

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Μ. Κύρκος προσεκάλεσεν εἰς κοινὴν σύσκεψιν τοὺς γηγενεῖς καὶ πρόσφυγας βουλευτὰς Ἀθηνῶν διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων τῶν γενομένων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων ἐν Ἀμαρουσίῳ.

Εἰς τοὺς προσελθόντας ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνέπτυξε τὸ ζήτημα καὶ ἀνεκοίνωσε συγχρόνως ὑπόμνημα τῆς κοινότητος Ἀμαρουσίου, διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρεται διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἀπαλλοτριώσεις, ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς ἰσχυρίζεται, κινδυνεύει τὸ δάσος τοῦ Ἀμαρουσίου.

Ἐπίσης ὑπ' ὄψει τῶν κ.κ. βουλευτῶν ἐτέθη καὶ ὑπόμνημα τῶν προσφύγων Ἀμαρουσίου διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύουν, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἀπαλλοτριώσεων ὑπάρχει κίνδυνος διὰ τὸ δάσος.

Οἱ κ.κ. βουλευταὶ μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐν λόγῳ οἰκοπέδων, καθόσον ἐπείσθησαν ὅτι οὐδόλως κινδυνεύει τὸ ἐν λόγῳ δάσος.

—Σύσκεψις Ἑλλήνων ὑπηκόων

Προχθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο καὶ τρίτη σύσκεψις τῶν διανοουμένων καὶ κτηματιῶν δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Τουρκίας, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως κ. Δ. Μαρσέλλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας 55.

Εἰς τὴν σύσκεψιν ἔλαβον μέρος, ἐκτὸς τοῦ προέδρου τῆς ἐν Κων)πόλει Μικτῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κ. Διαμαντοπούλου, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ κ. [illegible]πουλος καὶ ὁ τμηματάρχης κ. Χανδρός.

—Πρόσφυγες φοιτηταὶ

Ἡ Ἕνωσις τῶν προσφύγων φοιτητῶν Θράκης καὶ Κων)πόλεως, ἐξέδωκε τὴν κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἐπειδὴ ἐκυκλοφόρησαν φῆμαι ὅτι οἱ πρόσφυγες φοιτηταὶ διάκεινται δυσμενῶς πρὸς τὴν φοιτητικὴν ἀπεργίαν (ἐδηλώθη ἐπισήμως ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ), διὰ τοῦτο δηλοῦμεν κατηγορηματικῶς, ὅτι τοῦτο εἶνε ψευδέστατον καὶ ὅτι εἴμεθα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀγωνιζομένων φοιτητῶν καὶ οἱ θερμότεροι ἀπορωτέρων ἐξ αὐτῶν.»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Σωτήριος Α. Γαζόπουλος — Λουκία Α. Παπαδοπούλου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἔκθεσις

Νέαν παραλαβὴν ἀπὸ πορσελάνας τῆς παγκοσμίου μάρκας Royale Κοπεγχάγης ἀπὸ ζῶα, πτηνὰ καὶ διάφορα ἄλλα κομψοτεχνήματα εἰς ἐκτάκτως σχεδίων ἐτελώνισε χθὲς ὁ ἀνθοπώλης Φλεριανὸς καὶ προσέθεσεν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσίν του.

Ἀπὸ 375 σχήματα καὶ χρώματα εἶνε ἡ νέα συλλογὴ λαμπῶν καὶ ἀνθοδοχείων ποῦ παρέλαβε τὸ ἀνθοπωλεῖον Βιντζηλαίου. Ἀληθινὰ ἀφθονία ἀπόμορφα λουλούδια καὶ φυτά. Σταδίου—Κοραῆ.

Ἰατροὶ

—Κλινικὴ Ἀφροδισίων νοσημάτων Α. Ἀδαμακοπούλου Βερανζέρου 1 (Πλατεῖα Κάνιγγος 8 1)2—11, 4—8.

—Οἱ εἰδικοὶ δερματολόγοι ἰατροὶ κ.κ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχονται πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτζ 4, 10—1 καὶ 5—7. Τηλέφωνον 32—39.

—ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ἰατρὸς-παθολόγος. Ἐπιμελητὴς τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», διευθυντὴς τοῦ ἀντιφυματικοῦ Ἰατρείου τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», δέχεται καθ' ἑκάστην 3—5 μ.μ. Εὐριπίδου 7. τηλέφ. Ν. 1—74.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐκ τοῦ αἰφνιδίου καὶ προώρου θανάτου τοῦ προσφιλοῦς καὶ ἀλησμονήτου ἀδελφοῦ μας Τάκη, ἐκφράζω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας.

Ἀλέξανδρος Ἠλία Φλέσσας

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς σκληρᾶς ἀπωλείας τοῦ προσφιλοῦς καὶ ἀλησμονήτου συζύγου πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν Δημητρίου Ἐμμανουλοπούλου, καὶ μὴ δυνάμενοι ἰδιαιτέρως νὰ εὐχαριστήσωμεν ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας τοῦ βαρέος πένθους μας, σπεύδομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν διὰ τοῦ παρόντος.

Ἡ σύζυγος: Μαρίκα Ἐμμανουλοπούλου. Τὰ τέκνα: Δημήτριος καὶ Ἐμμανουήλ. Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος καὶ Ἀθηνᾶ.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρόσκλησις ἐκτάκτου συνελεύσεως

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ ὀργανισμοῦ καλοῦνται οἱ ἑταῖροι τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρείας τὴν 27 Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν πρὸς συγκρότησιν ἐκτάκτου συνελεύσεως. Ἡμερησία διάταξις: Παροχὴ ἀδείας εἰς τὸ συμβούλιον συνομολογήσεως δανείου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοτροφείου ἐν Ψυχικῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Νοεμβρίου 1927
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
Ι. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΜΠΕΝ-ΧΟΥΡ
Ἐδῶ σταματᾷ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου!!!
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΤΑ „ΟΛΥΜΠΙΑ"

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

CAPRICE
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ὥρα 9 1)2 μ.μ.
Τὸ τακτικὸν
DINER DANSANT
MENU ἐκλεκτὸν
Κρατήσατε τὸ τραπέζι σας
Τηλ. 24-58

ΜΑΥΡΟΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
Κυριακὴ 27 Νοεμβρίου 1927 ὥρα 10 3)4 π.μ.
εἰς τὸ „ΑΤΤΙΚΟΝ„
ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας: Ι. ΜΠΟΥΤΝΙΚΟΦ
Σολίστ
Ὁ διάσημος Πολωνὸς πιανίστας ARTHUR RUBINSTEIN
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. Θεωρεῖον Α' 120, Πλατεῖα 100, Θεωρεῖον Β' 50, Ἐξώστης 50, 40, πωλοῦνται εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ «Σπλέντιτ» (ἔναντι τοῦ «Ἀττικοῦ») 11—1 π.μ. καὶ 4—10 μ.μ. καὶ εἰς τὸ Ὠδεῖον (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 4—82 Ν.)

Η „ΣΗΜΑΙΑ„

Ἡ «Σημαία» τῶν Καλαβρύτων κυκλοφορεῖ τὴν Κυριακὴν μὲ πλουσίαν καὶ ποικίλην ὕλην καὶ μὲ ἐξαίρετον ἀρθρογραφίαν.

Ἡ Μουσικὴ Ἑβδομὰς

Πρώτη λαϊκὴ συναυλία τῆς ὀρχήστρας.- Αἱ συναυλίαι τοῦ κ. Φράνκ Σουαζὺ

Τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης λαϊκῆς συναυλίας τῆς ὀρχήστρας, ἐκτὸς τῆς γνωστῆς Σουΐτας «Πὴρ Γκὺντ» τοῦ Γκρήγκ, παρουσίαζε ἀνωτέρας ἀξιώσεις τὰ εἰς αὐτὸ ἀναγραφόμενα ἔργα. Ὁ Μόζαρτ δὲν εἶνε βεβαίως ἕνας λαϊκὸς μουσικός, πρὸ πάντων ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Εἰσαγωγὴ τῶν «Γάμων τοῦ Φιγαρώ», πλημμυρισμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν κοφτερὴ χάρι τοῦ ἔργου αὐτοῦ ποῦ φέρει τὴν σφραγίδα τῆς αἰωνίας νεότητος καὶ τῆς μουσικῆς δροσιᾶς, ἀπαιτεῖ μιὰν ἐκτέλεσι λεπτότατα «ἀκονισμένην». Ὁ Μητρόπουλος μᾶς δίνει πάντα τὴν Εἰσαγωγὴ αὐτὴ σὰν ἕνα ὡραῖο φωτερὸ πυροτέχνημα μὲ τὴν εὔθυμη γοργότητα τῶν ρυθμῶν καὶ τὶς ἀπότομες δυναμικὲς μεταπτώσεις. Γιὰ τὴν καθαρῶς ὅμως Μοζαρτικὴ δημιουργία τῆς Ἑλληνικῆς ὀρχήστρας δὲν μπορεῖ ἀκόμη νὰ γίνῃ λόγος στὴν πρώτη αὐτὴ λαϊκὴ συναυλία. Ἴσως ἀργότερα εὐτυχήσωμε νὰ τὴν ἀκούσωμε σὲ ὁλόκληρο κύκλο ἀποκλειστικώτερα παρασκευασμένην.

Εἶνε τόσο λεπτεπίλεπτα ἀποκλειστικὸς αὐτὸς ὁ Μόζαρτ! Ἀπόδειξις ὅτι ἀμέσως στὴν ἀρχὴ τοῦ προγράμματος ἕνας ἐξαίρετος ἄλλως μουσικός, ὁ κ. Φέλιξ Πετύρεκ, δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ μᾶς ἱκανοποιήσῃ στὴν ἐκτέλεσι τῆς «Φαντασίας» εἰς ντὸ ἐλάσσον, ἡ ὁποία εἶνε ἐν τούτοις μία στοιχειωδῶς Μοζαρτικὴ σύνθεσις καὶ πιανιστικῶς καὶ μουσικῶς. Ἀπὸ τὴν μεγαλειώδη της ἁπλότητα λείπει ἐν τούτοις στὴν ἐκτέλεσι τοῦ κ. Πετύρεκ ἡ διαφάνεια τῶν μεγάλων γραμμῶν, λείπει ἡ ἰδεώδης ρυθμικὴ εὐκαμψία καὶ ἡ πλαστικότης τῆς ἐκφραστικῆς φόρμας. Ὁ κ. Πετύρεκ δὲν εἶνε προφανῶς ἕνας Μοζαρτικὸς ἐκτελεστὴς καὶ δὲν εἶνε οὔτε ἕνας βιρτουόζος τοῦ πιάνου, ὅπως φαίνεται στὴν ἀμέσως κατόπιν ἐπακολουθήσασαν ἐκτέλεσιν τοῦ Βὰλς τοῦ Γιόχαν Στράους, μεταγραμμένου ἀπὸ τὸν Γκοντόφσκυ. Τὸ κομμάτι αὐτό, τὸ ὁποῖον στὰ ἐλαστικώτατα χέρια τοῦ ἰδίου Γκοντόφσκυ θέλγει μὲ τὴν βιεννέζικη κομψοπρέπεια τῆς πλουσίας δεξιοτεχνίας του, στὰ χέρια τοῦ κ. Πετύρεκ γίνεται μόνον μιὰ ἀνιαρὰ καὶ θορυβώδης ἐπίδειξις πιανιστικοῦ μηχανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πλέον ἔχει χάσει τὴν τεχνικήν του τελειότητα. Δὲν βρίσκω τὸν λόγον αὐτῆς τῆς ἐπιδείξεως ἀκροβασιῶν ἀπὸ τὸν κ. Πετύρεκ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἄλλο πολὺ ἀνώτερον ἔδαφος ἀναδείξεως τῆς ἀξίας του. Ἂν δὲν εἶνε σήμερον ἕνας σολίστ τοῦ πιάνου, εἶνε κάτι περισσότερον ἀπὸ ἁπλοῦς ἐκτελεστής. Εἶνε μία σημαίνουσα μουσικὴ φυσιογνωμία τῆς ἐποχῆς μας, εὐφημότατα γνωστὸς ὡς συνθέτης τῆς «Litanei». Γι' αὐτὸ νομίζω ὅτι ἡ προχθεσινὴ του ἐμφάνισις εἰς τὴν λαϊκὴν συναυλίαν καὶ μὲ τὰ κομμάτια ποῦ διάλεξε τὸν ἀδίκησε χωρὶς λόγον.

Ἡ περιγραφικὴ σειρὰ τοῦ «Πὴρ Γκὺντ» εἶνε ἀπὸ τὰ δημοφιλέστερα κομμάτια τοῦ Γκρήγκ καὶ ἀκούεται πάντα μὲ μιὰ ἰδιαιτέρα ἀπόλαυσι καὶ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς ὀλίγους. Τὸ ἐξαιρετικὸ αὐτὸ χάρισμα ἀνήκει μόνο στὰ δημιουργικὰ μουσικὰ πνεύματα ποῦ κατακτοῦν δικαιωματικῶς μὲ τὴν ἐπιβολή τους τὸν κόσμο, ἀνεξαρτήτως διανοητικῆς καὶ αἰσθητικῆς διαβαθμίσεως. Ὁ Μητρόπουλος μᾶς φανέρωσε στὴ νδιαδρομὴ τῶν ὡραίων αὐτῶν σελίδων καὶ τὰ παραμικρότερα ἐπεισόδια μὲ τὴν ἀπαράμιλλη περιγραφικὴ δύναμι τῆς ὀρχήστρας του. Ἡ προχθεσινὴ ἐκτέλεσις τῆς σειρᾶς τοῦ «Πὴρ Γκὺντ» εἶχε ἕνα βάθος στὴ διατύπωσί της, ποῦ ἔδινεν ἀφορμὴ σὲ πλῆθος συγκριτικῶν παρατηρήσεων καὶ σκέψεων. Πόσο παράδοξη, ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ καλλιτεχνικὴ συζυγία Ἴψεν—Γκρήγκ στὴ δημιουργική της ἀντινομία. Ὁ πρῶτος—ἕνας βαθὺς ἐσωτερικὸς φιλόσοφος, ἕνας ἀπότολμος ἐξερευνητὴς τῶν ψυχικῶν κόσμων, ποῦ ζητεῖ μάταια τὸ φῶς μέσα στὰ πυκνότατα σκοτάδια. Ὁ ἄλλος, ὁ μουσικὸς φυσιολάτρης, ποῦ βρίσκει ἄκοπα τὸ φῶς στὸν ὁρατὸ κόσμο ποῦ τὸν περιβάλλει, ἕνας ἁγνὸς φολκλοριστὴς ποῦ ξέρει νὰ βρίσκῃ μέσα στὰ λουλούδια τῶν Νορβηγικῶν ἀγρῶν τὴν πορφύρα τῶν συμφωνικῶν του χρωμάτων. Ἡ σειρὰ τοῦ «Πὴρ Γκὺντ» εἶνε γεμάτη ἀπὸ ἄκοπα καὶ ὅμως τόσο ἐμπειρότεχνα εὑρήματα. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Μητροπούλου ἀπέδωσε τέλεια τὸν ἐξωτισμὸ τῶν ὡραίων αὐτῶν σελίδων καὶ στὸ τελευταῖο ὑποβλητικὸ κομμάτι ἔφθασε στὸ κορύφωμα ἑνὸς συγκλονιστικοῦ δυναμισμοῦ. Ὡς ἀντίδοτον ἀμέσως κατόπιν παίχθηκαν ἀπὸ τὰ ἔγχορδα δύο ἀπὸ τὶς νοσταλγικώτερες ἐλεγειακὲς σελίδες τοῦ ἰδίου συνθέτου πλημμυρισμένες ἀπὸ λυρικὸ αἴσθημα καὶ χρῶμα.

Τὰ μπαλέτα τῶν μουσικῶν τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, ὑποδειγματικὰ κομψοτεχνήματα τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἐποχῆς, παρέχουν εἰς τοὺς συγχρόνους μας βιρτουόζους τῆς ὀρχήστρας τὸ εὐνοϊκώτερον ἔδαφος γιὰ νὰ κεντήσουν ἐπάνω στὰ παλαιϊκά τους σχέδια τοὺς πλουσίους συμφωνικούς των μαιάνδρους. Ἀλλὰ τὰ μουσικὰ αὐτὰ παστὲλ ἔχουν τὸ ἀσύλληπτο χνοῦδι τῆς πεταλούδας ποῦ καταστρέφεται στὴν παραμικρότερη ἐπαφή. Ἔτσι μὲ τὸ φόρτωμα αὐτὸ τῶν συμφωνικῶν χρωμάτων χάνουν τὴν ἄφθαστη χάρι τῆς μουσικῆς ἁπλοϊκότητος, χάνουν νομίζει κανείς, τὴν γνησιότητα τῆς κομψοπρεπείας. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς συγχρόνους ζωγράφους δὲν σκέφθηκε νὰ «βάλῃ χέρι» στοὺς πίνακας τοῦ Φαντὲν—Λατοὺρ, τοῦ Μπουσὲ ἢ τοῦ Βαττώ. Μὲ ὅλο τὸ σεβασμὸ ποῦ δείχνει στὰ πρότυπα τοῦ Ραμώ, ὁ Φέλιξ Μόττλ ἔχει κάτι τὸ προκλητικὸ στὴν ἐνορχήστρωσί του. Τὰ αἰθέρια αὐτὰ μπαλέττα χάνουν ἔτσι τὴν ἁπαλόγραμμη χάρι τους, τὴ χαρακτηριστικώτερη ἀρετή τους. Οἱ ρυθμοί των κάμπτονται, τὰ φτερά τους βαραίνουν. Πιστότερα ἀναπαραστατικὸς ἀπὸ τὸν Μόττλ ὁ Μωρὶς Ραβὲλ κατορθώνει νὰ συγκρατῇ τὴν εὐγένεια τοῦ γαλλικοῦ αἰῶνος, ὅταν φιλοτεχνῇ τὰς ἀπομιμήσεις τοῦ Κουπρὲν μὲ τὴν ἀραχνοΰφαντη ἐνορχήστρωσί του.

Τὸ βὰλς ἀπὸ τὸν «Ρόζεν-Καβαλήρ» τοῦ Ρίχαρδ Στράους ποῦ ἐπαίχθη στὸ τέλος τοῦ προγράμματος, εἶνε κι' αὐτὸ μιὰ ἀναπόλησις γεμάτη ἀπὸ τὴ λάμψι τῶν βιεννέζικων βὰλς τοῦ Γιόχαν Στράους. Τὰ γνώριμα θέματα ποῦ μεθοῦν μὲ τὴ λικνιστικὴ γοητεία τους τὸν κόσμο καὶ τώρα ἀκόμη στὴ βαρβαρικὴ ἐποχὴ τοῦ τζάζ, παραλαύνουν στὴν ὡραία αὐτὴ σελίδα πολιορκημένα ἀπὸ τὴ συμφωνητικὴ ἐπεξεργασία τοῦ συνθέτου τῆς «Σαλώμης». Μιὰ ἐπεξεργασία γεμάτη πνεῦμα καὶ μουσικὸ χιοῦμορ, ποῦ ἀρχίζει σὰν ὀνειρεμένη ἠχὼ τῶν ὡραίων μοτίβων, καὶ ἐξελίσσεται σὲ βροντερὴ ἀπήχησι μὲ τὸν τηλεβόα τῆς ὀρχήστρας τοῦ Στράους. Ἡ σελὶς αὐτὴ εἶνε γεμάτη ἀπὸ παιγνίδια ἐκφράσεων δανεισμένων καὶ στεῖρες ἀπομιμήσεις χωρὶς σφραγῖδα ἀτομικότητος. Ὁ Ρίχαρδ Στράους διασκεδάζει στὴ μουσικὴ αὐτὴ παραποίησι, ἀλλὰ εἶνε φανερὸν κι' ἐδῶ ὅτι διασκεδάζει χωρὶς τὴν ὀνειρεμένη διάθεσι τοῦ Μωρὶς Ραβὲλ ποῦ μᾶς δείχνει μὲ τὴν ὑποβλητικώτερη τέχνη στὸ «Βὰλς» του τὴν παρέλασι τῶν ἰδίων μοτίβων μέσα σὲ μιὰ μουσικὴ ὀπτασία.

* * *

Ὁ κ. Φρὰνκ Σουαζὺ ἐπανέρχεται στὴν Ἑλλάδα μὲ τὰς ἀγαθωτέρας προθέσεις. Θέλει καὶ ζητεῖ νὰ ἐκλαϊκεύσῃ τὴ μουσική, μὲ σειρὰ κονσέρτων τὰ ὁποῖα καθιστᾷ προσιτὰ σὲ ὅλον τὸν κόσμο μὲ φθηνὲς τιμὲς εἰσόδου. Ἀλλὰ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν δύο οὐσιώδη πράγματα. Πρῶτον ὅτι ἡ μουσικὴ δωματίου εἶνε τὸ ἀκαταλληλότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς τέχνης, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ ἰδιοσυστασία της καὶ ἡ συγκρότησίς της ἔχουν μιὰ σφραγῖδα ἀποκλειστικότητος καὶ ἀριστοκρατισμοῦ. Καὶ δεύτερον ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἔπαυσαν πλέον νὰ εἶνε μουσικῶς μιὰ Βαλκανικὴ ἐπαρχία. Ἡ πρωτεύουσά μας ἀπ' ἐναντίας ἔπαθε τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ μουσικὸν ὑπερσιτισμὸν καὶ κατήντησε πλέον ἄπληστος εἰς τὰς ἀπαιτήσεις της. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῇ μὲ ἕνα ἐκ τῶν ἐνόντων συγκροτηθὲν κουαρτέττο, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ περιλαμβάνῃ ἀρίστους μουσικούς, ἀλλὰ οὔτε συνοχὴν παρουσιάζει οὔτε σοβαρὰν προπόνησιν καὶ καλλιτεχνικὴν κατεύθυνσιν; Τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης συναυλίας ἑτερογενὲς καὶ ἑτερόκλιτον αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἦτο ἀποκαρδιωτικὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του. Εἰς τὴν ἀποκαρδίωσιν αὐτὴν συνέβαλον καὶ αἱ προηγούμεναι συμπτώσεις τῆς ταυτοχρόνου σχεδὸν ἐμφανίσεως τοῦ Τσέχικου Κουαρτέττου καὶ τοῦ Τρίο τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ὁ πλέον ἄκακος καλοθελητὴς δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποφύγῃ τὴν σύγκρισιν. Τὸ τρίο ἐγχόρδων τοῦ κ. Σουαζὺ εἶνε βεβαίως μιὰ ἐνδιαφέρουσα σελὶς ἀπὸ καθαρῶς τεχνικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ ποία μουσικὴ συνείδησις εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν παρουσίασιν τοῦ Κουϊντέττου τοῦ Σεζὰρ Φρὰνκ εἰς παρόμοιον πρόγραμμα καὶ μὲ παρομοίας συνθήκας; Ἡ μεγαλόπνευστη αὐτὴ δημιουργία, ἡ ὁποία κατέχει σημαντικὴν θέσιν εἰς τὸ συνολικὸν ἔργον τοῦ Φρὰνκ, δὲν ἀνέχεται τὴν προχειρότητα οὔτε τὴν ἀνεπάρκειαν, γι' αὐτὸ ἡ ἐκτέλεσίς του μᾶς ἐπλήγωσε σὰν μιὰ βεβήλωσις.

Ὁ κ. Σουαζὺ εἶνε ἕνας ἄριστος μουσικὸς καὶ ἀξίζει διὰ τὰς καλὰς του προθέσεις ὅλην τὴν συμπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου. Δὲν ἐψυχολόγησεν ὅμως ἀρκετὰ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν, τὸ ὁποῖον ἐπερίμενε κάτι σοβαρώτερον καὶ παιδαγωγικώτερον ἀπὸ τὰς ἐμφανίσεις του.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Η ΛΑΟΥΡΑ ΛΑ ΠΛΑΝΤ
ἀνεκηρύχθη ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ τῆς ὀθόνης
Προσεχῶς τὴν παρουσιάζει
Η ΣΙΝΕ-ΟΡΙΑΝ

ΙΠΠΟΤΗΣ
μὲ τὸ
ΡΟΔΟΝ
ΝΤΟΥΦΛΟΣ-ΚΑΤΕΛΑΙΝ
ὑπέροχον ἀριστούργημα
Προσεχῶς
ΑΤΤΙΚΟΝ

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΩΝΟΣ „ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ„

Προκειμένου τῇ 26ῃ τοῦ μηνὸς τούτου νὰ ἑορτασθῇ ἡ ἐπέτειος τοῦ πολιούχου Σπάρτης Ἁγίου Νίκωνος, προστάτου τοῦ συνδέσμου Λακεδαιμονίων, ὁ σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀττικῇ Λακεδαιμονίων λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσῃ πάντα τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου καὶ ἅπαντας τοὺς πατριώτας τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ παρεπιδημοῦντας Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ πάντας τοὺς φιλεόρτους ὅπως παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως ταύτης ἐν τῷ ἐνταῦθα μητροπολιτικῷ ναῷ ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9 1)2 π.μ.

Ἡ ἱερουργία θέλει τελεσθῇ ὡς οἷόν τε μεγαλοπρεπῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1927
Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝ. ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Μιχ. Καλλιμόπουλος

Ἀγγλικὴ ζωὴ

Ἡ περιπέτεια ἑνὸς Ἑβραίου τῆς Σκωτίας.— Ἀστυνομικὰ πταίσματα καὶ πταίσματα τῆς Ἀστυνομίας.—Τὸ δόγμα: «Τὸ κορμί σου εἶναι δικό σου» καὶ οἱ Ἄγγλοι

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἕνας Ἑβραῖος τῆς Γλασκώβης σημαίνει σὰν νὰ ἐλέγαμεν «τῆς Πελοποννήσου». Μεταξὺ τῶν Σκώτων, οἱ ὁποῖοι κτυποῦν τὴν δεκάραν εἰς τὸν ἀέρα, ἡ συμβίωσις τῆς προνομιούχου φυλῆς, ἡ ὁποία διακρίνεται διὰ τὰ αὐτὰ γνωρίσματα, δὲν εἶνε δυνατὴ ἐκτὸς ἂν οἱ τολμῶνες τὸ πρᾶγμα εἶνε «ὑποδειγματικοῦ» ἀπὸ σκωτικῆς ἀπόψεως χαρακτῆρος. Δι' ὃ καὶ εἰς τὴν βορειοβρεττανικὴν χώραν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα. Λέγουν ὅτι εἶνε τρεῖς εἰς τὸ Ἐδιμβοῦργον, ἄλλοι τόσοι εἰς τὸ Ἀμπερντήν, καὶ ὀλίγον μόνον περισσότεροι εἰς τὴν Γλασκώβην.

Ἕνας ἐκ τῶν τελευταίων αὐτῶν εἶνε καὶ ὁ Ὄσκαρ Σλῶτερ, μέχρι πρό τινος ἀνώνυμος καὶ ἠρεμημένος τρόφιμος μιᾶς τῶν σκωτικῶν φυλακῶν καὶ ἤδη ἐκ νέου κάτοικος τῆς πόλεως. Εἶχε καταδικασθῆ πρὸ δεκαετίας εἰς θάνατον ἐπὶ φόνῳ μιᾶς γυναικός. Ἔκτοτε ἡ ποινή του βαθμιαίως εἶχεν ἐλαττωθῆ, καταλήξασα εἰς τὴν πρὸ τριμήνου ἐλευθερίαν του. Ὅτι καὶ αὐτὴ εἶνε μία ποινὴ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία: ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του προσπαθεῖ νὰ φύγῃ τὸ μάτι δημοσιογράφων, φωτογράφων καὶ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους «γράφων», ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. Αὐτὸ συνεπάγεται ὅτι τοὺς δέχεται, ποζάρει ἢ ὁμιλεῖ πρὸς αὐτούς θέλοντας καὶ μὴ ἐμπῆκεν εἰς ἕνα ἰδιότυπον χορὸν ὄχι καὶ πολὺ διάφορον ἀπὸ τὰ δεκαοκταετῆ καταναγκαστικὰ του ἔργα.

Εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀγγλικὸς τύπος ξεκλαδίζων ἀπὸ τὰς παραδόσεις του, παραδόσεις αὐστηρότητος καὶ ἐγκρατείας γλώσσης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰς δημοσίας ἀρχὰς καὶ δὴ τὰ δικαστήρια, ἀνέλαβεν ὁ ἴδιος τὴν ὑπ' αὐτὸν αὐτὴν ὑπόθεσιν, τὴν ἐρευνᾷ ποικιλοτρόπως καὶ τὴν μεταβάλλει εἰς ἀνάγνωσμα κατὰ τὸν γνωστὸν εἰς τὸν τόπον μας, ἀκμάσαντα δὲ εἰς τὰ ληστογραφήματα, τρόπον. Κάτι παρόμοιον ἀπὸ δημοσιογραφικῆς ἀπόψεως εἶχε συμβῆ καὶ πρὸ μηνῶν, ὅτε ἕνας ἄλλος ἀπόφοιτος τῶν φυλακῶν εἶχε κάμει τὴν τύχην του μὲ δημοσιεύματα ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν ἐγκαθείρκτων. Ἀλλὰ εἰς τὴν περίπτωσιν Σλῶτερ τὸ πρᾶγμα ἔχει ἄλλον ἐντελῶς χαρακτῆρα.

Μετὰ δεκαοκταετῆ ἐγκάθειρξιν ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς ἐξακολουθεῖ, ὅπως ἔκαμε καὶ εἰς τὴν δίκην του, νὰ διακηρύσσῃ τὴν ἀθωότητά του. Σήμερα δέ, εἴτε διότι ὁ ἴδιος τὸ ἐσκέφθη, εἴτε διότι τοῦ ἐπέβαλλον οἱ κυνηγοί τῆς ἐπιτυχίας συνάδελφοί μας τῆς Γλασκώβης, εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ἐπιδιώξῃ μὲ ὅλα τὰ μέσα ποῦ διαθέτει — ἐννοεῖται δὲ καὶ τὰ μέσα τῆς ἐφημερίδος, ἡ ὁποία τὸν πατρονάρει — νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης.

Ἡ ὑπόθεσις γοργὰ ὅπως ἐξελίχθη μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος, ἔφθασε καὶ εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον. Ἡ κατάπληξις εἶνε ὅτι ψηφίζεται ἕνας νόμος «περὶ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου τῆς Σκωτίας», διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται ἡ τυπικὴ εὐκολία τῆς ἐφέσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἂν μὴ λησμονῆται ὅτι αἱ θερμότεραι ἐκκλήσεις διὰ τοὺς Σάκκο—Βαντζέττι εἶχαν προέλθει ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἑβραίου παρίσταται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κοινοῦ ἀπολύτως ὁμοία. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπάρχει λαϊκὴ ἐπιμονὴ ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως, εἶνε «προτιμότερον νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ δικαστήρια δὲν εἶνε ἀλάθητα παρὰ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη κωφεύουσα».

Ἀλλὰ τί θὰ συμβῇ; Ἂν ἀθωωθῇ ὁ ἤδη ἐκτίσεας τὴν ποινήν του Σλῶτερ; Ἂν ἐπανακαταδικασθῇ; Ἂν τὸ δικαστήριον διατυπώσῃ ἀμφιβολίας; Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐρωτήματα. Οὔτε τὰ νειᾶτα του ἐπανακτᾷ ὁ γέρων πλέον Σλῶτερ καὶ—ἂν λησμονήσωμεν πρὸς στιγμὴν τὴν . . . φυλήν του— οὔτε ἡ ὑλικὴ ἱκανοποίησις εἶνε ποτὲ ἐπαρκὴς διὰ μίαν καταστραφεῖσαν ἤδη ζωήν. Σκεφθῆτε ὅμως καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς δικαιώσεως τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεως: Δὲν θὰ ἦτο καλύτερον καὶ μόνον δι' αὐτὸν τὸν φόβον νὰ ἀφεθοῦν τὰ πράγματα εἰς τὴν σημερινὴν ἀμφιβολίαν; Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ δὲν σκέπτονται αἱ συνάδελφοι. Δι' ὃ καὶ ὁ ὁπωσδήποτε ἀτυχὴς Σλῶτερ θὰ διέλθῃ καὶ τὴν δοκιμασίαν τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τῶν καταναγκαστικῶν ἔργων.

* * *

Μαζὺ μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ξανάρχεται εἰς τὰ θέματα τῆς ἡμέρας τὸ ἀπὸ καιροῦ ὑφιστάμενον ζήτημα — καὶ αὐτὸ δημιούργημα τῶν ἐφημερίδων — τῶν «δημοσίων προσβολῶν» ἢ τῶν ἀνομημάτων τῆς ἀστυνομίας, διὰ τὰ ὁποῖα πράγματι πρόκειται. Καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Σλῶτερ ἡ Ἀστυνομία ἦτο ὁ κυριώτερος μάρτυς κατηγορίας. Ἀλλὰ ἂν ἡ μαρτυρία της, δηλαδὴ αἱ ὑποθέσεις της ἦσαν ἐσφαλμέναι; Αὐτὰ ἁρπάζουν τώρα αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ συνδέουν μὲ τὸ ζήτημα τῶν δημοσίων πταισμάτων, τῶν αὐτοφώρων ὅπως τὰ λέγουμεν. Ὅλα αὐτὰ ἀνάγονται εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ τυχόντος ἀστυφύλακος, καὶ τῆς μαρτυρίας του οὔσης πάντοτε σημαντικωτέρας πάσης ἄλλης, ἡ καταδίκη ἢ μὴ εὑρίσκεται εἰς τὰ χέρια του. Ἡ κακὴ μοῖρα ἔφερε ὥστε κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἔγιναν μερικαὶ συλλήψεις ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδειχθεῖσαι ἄδικοι. Καὶ ἡ Ἀστυνομία ὡς ἀποτέλεσμα ἐκάθησε διὰ μίαν φορὰν αὐτὴ εἰς τὸ σκαμνί:

Ἡ Κυβέρνησις συνέστησε μίαν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἐπεφορτίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὸ ὅλον ζήτημα καὶ νὰ εἰσηγηθῇ τὰς ἀναγκαίας περιοριστικὰς διατάξεις.

Ἀλλὰ — καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ ἀγιάτρευτον σημεῖον τοῦ ζητήματος — ἐδῶ «δικαστήρια» σημαίνει μερικὰς ἑκατοντάδας λιρῶν εἰς ἔξοδα, ἔφεσις δὲ πολὺ περισσότερα. Καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἀδικίαι θὰ γίνωνται ἡ ἐπανόρθωσις τῆς μειωθείσης ὑπολήψεως θὰ εἶνε πάντοτε προνόμιον τῶν ὀλίγων πλουσίων.

* * *

Κάτω ἀπὸ τὸν τίτλον τῶν «δημοσίων προσβολῶν» ὑπάρχει καὶ ἕνα εἶδος πταισμάτων τὸ ὁποῖον δύσκολον συναντᾷ κανεὶς ἀλλοῦ, τοὐλάχιστον εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐδῶ εἶνε συνηθέστατα. Ἐνθυμεῖσθε τὰ ὅσα ἔγραφε πρό τινος ὁ ἀγαπητὸς ἐκ Παρισίων ἐπιστέλλων συνάδελφος κατὰ τῶν Ἀγγλικῶν ἠθῶν καὶ τῆς «περὶ κορμιοῦ» διαμάχης. Ἡμεῖς ἐντεῦθεν, «ον δὴ στότ» ὅπως θὰ ἔλεγαν καὶ οἱ ἐδῶ, συμφωνοῦμεν ἀπολύτως. Τὸ δόγμα, τὸ ὁποῖον οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» διαβάζουν εἰς τὸν τίτλον τοῦ νέου μυθιστορήματός των ἰσχύει ἐδῶ ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων καθὼς λέγεται στρωμάτων μέχρι τῶν κατωτάτων. Τὸ ποῖος εἶνε ὁ αἴτιος τῆς καταστάσεως αὐτῆς πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν ἐπίσημον σεμνοτυφίαν.

Πόσον δὲ ἐπισήμως ἐπιβάλλεται ἡ περὶ ἧς πρόκειται σεμνοτυφία ἀπεδείχθη πολὺ προσφάτως. Ἐπρόκειτο δι' ἕνα ἀνόητον μᾶλλον θεατρικὸν ἔργον «Ἡ Γυναῖκα τοῦ Πετεφρῆ» τὸ ὁποῖον εἶχεν μίαν σκηνὴν ὀλίγον «σόκιν» καὶ τοῦτο διότι ἡ πρωταγωνίστρια ἐνεφανίζετο μὲ τὶς πιτζάμες. Διὰ τοῦτο τὸ ἔργον εἶχε λογοκριθῆ σοβαρῶς καὶ τοῦ εἶχεν ἀφαιρεθῇ πᾶν τὸ ὁποῖον θὰ ὑπενθύμιζεν ὅτι τὸ ἔνδυμα αὐτὸ ἐπιβάλλεται εἰς ἰδιωτίνους ἑσπερίδας. Ἐν τούτοις τὸ ἔργον ἐπαίχθη χθὲς τὸ Ἀγγλικὸν θέατρον τῶν Παρισίων αὐτούσιον, χωρὶς δὲ ἀκόμη νὰ πληροφορηθῶμεν περὶ...τῆς γαλλικῆς διαφθορᾶς.

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

Ἀφοῦ ὡμίλησαν οἱ μεγάλοι

Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ μαγείρου τοῦ τέως Κάϊζερ

— Τί τρώγουν οἱ ἐστεμμένοι
— Αὐτοκρατορικὲς καὶ βασιλικὲς ἰδιοτροπίες
— Βασανιστήρια τῆς κουζίνας

Ἀπὸ ὅλας τὰς Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης

Ὁ Hirman Voss'er βασιλικὸς μάγειρος, ὑπηρετήσας εἰς πολλὰς Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, δημοσιεύει εἰς εὐρωπαϊκὸν περιοδικὸν τὰς ἀναμνήσεις του. Ὁ κ. Βόσλερ παρέχει ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τοῦ τί τρώγουν καὶ εἰς τί φαγητὰ ἀρέσκονται οἱ Ἐστεμμένοι.

Μὲ τὴν φυγὴν τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος καὶ μὲ τὴν διακήρυξιν τῆς εἰρήνης, οἱ περὶ τὸν τέως Κάϊζερ καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐπιτελεῖον εἰδοποιήθησαν, ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, αἱ ὑπηρεσίαι των δὲν ἐχρειάζοντο.

Μοὶ ἐδόθησαν 2000 μάρκα ὡς ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς θέσεώς μου καί, ἐπειδὴ ἐφρόνουν ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θὰ ἤμην καλύτερα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐμπαλλάρισα τὰ πράγματά μου καὶ ἀνεχώρησα διὰ τὴν νότιον Ἰταλίαν.

Ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν Ρώμην, μιὰ πρόσκλησις μὲ ἀνέμενε, νὰ γίνω ἀρχιμάγειρος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Ἐδέχθην. Καὶ οὕτω τῷ 1919 εἰσῆλθα εἰς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα τῆς Ρώμης.

Εὗρον τὰ πάντα εἰς τὸ ἰταλικὸν ἀνάκτορον ἄμεμπτα, μὲ ὅλας τὰς τελευταίας ἐφευρέσεις, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἡ βασιλικὴ ἐπιβολή, ἡ ὁποία ὑπῆρχεν εἰς τὰ δύο ἄλλα βασιλικὰ μαγειρεῖα ποῦ εἶχον τὴν ἐποπτείαν.

Εὗρον τὸν βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ δημοκρατικώτατον μονάρχην, ὁ ὁποῖος ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος περιήρχετο τὰ διαμερίσματα τῶν ἀνακτόρων, καὶ μοῦ ὡμίλει προσωπικῶς, ἐπιδεικνύων πολλὰς γνώσεις περὶ τῆς μαγειρικῆς.

Ἴσως μία ἀπὸ τὰς ἀγαθωτέρας κυρίας ποῦ συνήντησα ποτὲ εἰς τὴν ζωήν μου ἦτο ἡ μακαρῖτις Βασιλομήτωρ Μαργαρίτα τῆς Ἰταλίας. Ὁσάκις παρέμενεν εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ ἀνάκτορον διήρχετο τοὐλάχιστον ἡμισείαν ὥραν μαζί μου καθ' ἑκάστην. Ἦτο φανατικὴ εἰς τὸ μαγείρευμα, ὅπως ἤμην καὶ ἐγώ.

Ἡ Βασίλισσα Μαργαρίτα καὶ τὰ κρόμμυα

Ἐνθυμοῦμαι ἕνα διασκεδαστικὸν ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον συνέβη μὲ τὴν Βασιλομήτορα κατά τινα θαυμασίαν δεξίωσιν, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον πρὸς τιμὴν τῶν βασιλέων τοῦ Βελγίου.

Ἡ Βασιλομήτωρ εἶχεν ἀγάπην μεγάλην εἰς τὰ κρόμμυα. Ἀλλὰ τὸ εὐχάριστον αὐτὸ χορταρικὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ σερβιρισθῇ εἰς ἐπίσημον βασιλικὸν γεῦμα καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν τὸ περιέλαβα εἰς τὰ πιάτα, τὰ ὁποῖα παρεσκεύασα διὰ τὸ γεῦμα τῶν ἐπισκεπτῶν βασιλέων.

Ἀλλ' ἡ βασίλισσα Μαργαρίτα φαίνεται, ὅτι εἶχε μεγάλην ἐπιθυμίαν τοῦ λαχανικοῦ αὐτοῦ διότι ἔλαβα διαταγὴν νὰ τῆς κομίσω ὠμὰ κρόμμυα! Θέσας τοιαῦτα ἐπὶ βασιλικοῦ χρυσοῦ πιάτου, τὰ ἀπέστειλα πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα μὲ κάποιον δισταγμὸν εἰς τὸν νοῦν μου. Μίαν ὥραν βραδύτερον μία ἀπὸ τὰς κυρίας τῆς τιμῆς τῆς βασιλομήτορος ἦλθε κάτω ἐσπευσμένως καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ μεταβῶ παρὰ τῇ Α. Μεγαλειότητι.

Ἀνῆλθον εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς βασιλομήτορος καὶ ὑπεκλίθην πρὸ τῆς Α. Μεγαλειότητος.

—Κύριε Βόσλερ —εἶπεν ἡ βασιλομήτωρ —ἔφαγα κρόμμυα. Ἐντὸς δέκα λεπτῶν πρέπει νὰ εἶμαι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν δεξιώσεων καὶ τί πρέπει νὰ κάμω; Θὰ μυρίζω.

— Μεγαλειοτάτη — ἀπήντησα — σὲ δυὸ λεπτὰ θὰ σᾶς φτειάξω ἕνα πιάτο καὶ ὅλα θὰ εἶνε καλά.

Ἀπεσύρθην εἰς τὴν κουζίναν μου καὶ κατεσκεύασα ἕνα μικρὸ πιάτο ἀπὸ κρέμα, ἀμύγδαλα, ὀλίγο κρασὶ καὶ σῦκα καὶ ὀλίγας σταγόνας μέντας. Μὲ τοῦτο σερβιρισμένο μὲ κεράσια ἔσπευσα πρὸς τὴν βασιλομήτορα. Ἔφαγε τὸ μικρὸ πιάτο μὲ εὐχαρίστησιν καὶ εὐχαριστοῦσά με κατῆλθε κάτω εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου. Ὅλα ἐπῆγαν καλά!

Ὁ Δοὺξ τῶν Ἀμβρουζίων χορτοφάγος

Μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας μορφὰς τῆς ἰταλικῆς Αὐλῆς εἶνε ἀναμφιβόλως ὁ Δοὺξ τῶν Ἀμβρουζίων — ἡγέτης ἀνδρῶν, σπόρτσμαν καὶ ἠμπορῶ νὰ εἴπω τὸ ἀντικείμενον θαυμασμοῦ πάσης γυναικὸς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ βορρᾶ εἰς νότον.

Ἐσερβίρισα, βέβαια, τὸν Δοῦκα πολλάκις, ὁσάκις διέμενεν εἰς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα καὶ τοῦ ἀρέσει νὰ τρώγῃ τὰ πάντα πλὴν τοῦ κρέατος. Ὁ Δοὺξ τῶν Ἀμβρουζίων εἶνε πολὺ αὐστηρὸς χορτοφάγος καὶ τοῦτο εἶνε περίεργον, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Δοὺξ εἶνε ἀθλητικώτατος καὶ τοῦ ἀρέσει ὑπερβολικὰ τὸ κυνήγι.

Εἰς μίαν περίπτωσιν ἐξέχασα τόσον, ὥστε ἀπέστειλα εἰς τὸν Δοῦκαν ἕνα σαβόρο, τὸ ὁποῖον περιεῖχε κυνήγι. Ταχέως ἐπεστράφη κάτω, εἰδοποιήσας με νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν του.

Ὑπεκλίθην πρὸ τοῦ Δουκός.

— Βόσλερ — εἶπε—μοῦ ἀρέσεις καὶ μοῦ ἀρέσει τὸ μαγείρευμά σου. Ἀλλὰ ποῦ ἔδωσες κρέας πάλιν. Θὰ σὲ πιάσω ἀπὸ τὰ παντελόνια καὶ θὰ σὲ ρίψω μέσα εἰς τοὺς φούρνους σου.

Εἰς ἄλλην περίπτωσιν, ὅταν ἐπῆγα μὲ τὴν ἰταλικὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Δουκὸς τοῦ Ἀμβρουζίων, διὰ τῆς βασιλικῆς θαλαμηγοῦ εἰς ταξειδάκι ἀπὸ τῆς Τσίβιτα—Βέκιας μέχρι τῆς Γενούης, ἡ διαθέτησα τρομερά. Ὁ Δούξ, ναυτικὸς ἐκ γενετῆς μὲ ἐπεσκέφθη εἰς τὴν καμπίναν μου καὶ καθήσας ἀπέναντί μου ἤναψε ἕνα σιγάρο καὶ εἶπε:

— Λοιπόν, Βόσλερ, τί γίνονται τώρα τὰ ὡραῖα σου πιάτα; Ἡ μικρὲς πίττες ποῦ φτειάνεις τόσο ὡραῖα μὲ τὸ γουρουνόπουλο; Καὶ ἡ τροῦφες μὲ τὸ κυνήγι ποῦ ξέρεις νὰ τὶς φτειάξῃς καλύτερα ἀπὸ οἱονδήποτε μάγειρον τῆς Εὐρώπης; Τί γίνονται ὅλα αὐτὰ τώρα;

Ἔστρεψα μὲ πρόσωπον ὠχρὸν πρὸς τὸν βασανιστήν μου: Ἐξοχώτατε —ἀνέκραξα— λυπηθῆτε τὸν πτωχὸν μάγειρον. Μὲ πειράζετε μὲ τὰς ἰδίας μου ἀρετάς!

— Μὲ τὰς ἀρετάς σας; —ἐγέλασεν ὁ Δούξ. Τὰς ἁμαρτίας σας θέλετε νὰ πῆτε.

— Δὲν θὰ μαγειρεύσω πλέον!— ἐστέναξα.

Μὲ ἠχηρὸν γέλωτα ὁ Δοὺξ τῶν Ἀμβρουζίων μὲ ἀφῆκεν εἰς τὴν ἀθλιότητά μου.

Οἱ μεγάλοι θέλουν ἁπλᾶ φαγητὰ

Πάντοτε παρετήρησα ὅτι οἱ μεγαλύτεροι ἄνδρες, εἴτε βασιλεῖς εἶνε, εἴτε πολιτικοί, ἐνδιαφέρονται ὀλίγον διὰ τὴν διαιτάν των καὶ ἀρέσκονται εἰς τὰ ἁπλούστερα φαγητά.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ προσφάτως ἀποθανὼν βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας ἔτρωγαν ἁπλούστατα, ἐνῷ μονάρχαι, οἱ ὁποῖοι ἔκαμναν κακὴν χρῆσιν τοῦ μαγειρείου των, ὡς ὁ τέως Κάϊζερ καὶ ὁ μακαρίτης Τσάρος Νικόλαος Β' καὶ ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἦσαν ἰδιότροποι εἰς τὴν τροφήν των, Ἐπικούρειοι, μὲ μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὰ φαγητά των.

Ὁ Μπενίτο Μουσσολίνι — ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους πράγματι — εἶνε λιτότατος εἰς τὴν τροφήν του. Οὕτω τὸ κολατσό του γενικῶς ἀποτελεῖται ἀπὸ σταφύλια ἢ πορτοκάλλια καὶ ψημμένο ψωμί, ἐνῷ τὸ πρόγευμά του καὶ τὸ γεῦμά του εἶνε ἁπλούστατα καὶ δὲν περιλαμβάνουν ποτὲ περισσότερα ἀπὸ τὰ τρία πιάτα.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου, εἷς τῶν ἀγαπητοτέρων μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης, τρώγει τόσον ὀλίγον, ὥστε φέρει εἰς ἀπόγνωσιν τὸν μάγειρόν του. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἐπίσης τρώγει ὀλίγον. Δὲν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ μαγειρεύσω διὰ τὴν Α. Ὑψηλότητα, ἀλλὰ μοῦ εἶπον ὅτι εὐνοούμενον γεῦμά του εἶνε τὸ Poulet de Diable πουλὶ μαγειρευμένο μὲ μουστάρδα καὶ μαννιτάρια. Ὁσάκις ὁ πρίγκηψ εὑρίσκεται εἰς τὸ Παρίσι, παραγγέλλει ὁ ἴδιος τὸ πιάτο του καὶ τὸ συνοδεύει μὲ κομπόσταν καὶ κρέμα.

Εἰς τὴν Ρουμανικὴν Αὐλὴν

Ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τῆς Ρώμης, ὅπου ὑπηρέτησα ἀπὸ τοῦ 1919 μέχρι τοῦ 1922, ἀνέλαβα θέσιν μαγείρου εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῆς Ρουμανίας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ὡραίας βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας Μαρίας.

Εὗρον τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βουκουρεστίου διαφορετικώτερα ἀπὸ τὰ τοῦ Πότσδαμ καὶ τῆς Ρώμης. Τὸ σπίτι τῆς ρουμανικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας διεκρίνετο ἀπὸ τὴν μετριοφροσύνην του.

Εἶνε ἕνα χαμηλὸ καὶ μακρὺ κτίριον μὲ δύο ὀρόφους καὶ χωρίζεται ἀπὸ τὸν δρόμον ἀπὸ στενὴν αὐλήν. Τὰ παράθυρα τοῦ ἀνακτόρου εἶνε τόσον κοντὰ εἰς τὸν δρόμον, ὥστε εἶνε εὔκολον εἰς τοὺς διαβάτας νὰ περιεργασθοῦν τὰ βασιλικὰ διαμερίσματα.

Εὗρον τὰ πάντα πολὺ ἁπλᾶ πράγματι εἰς τὸ ρουμανικὸν ἀνάκτορον. Τὸ ἀνάκτορον εἶνε ἐπιπλωμένον μὲ μεγάλην καλαισθησίαν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ ἡ μεγάλη ἐπιβλητικότης τῆς γερμανικῆς Αὐλῆς, οὔτε ἡ αὐστηρὰ ἐτικέττα τοῦ ἰταλικοῦ βασιλικοῦ ἀνακτόρου.

Οὕτως ἡ βασίλισσα Μαρία εἰσήλαυνε καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γραφεῖόν μου διὰ νὰ κανονίσῃ τὸ μενοῦ, ἀντὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς ἐμέ. Διεξήγαγεν ὅλας τὰς οἰκιακὰς ὑποθέσεις μόνη χωρὶς νὰ ἐπιφορτίζῃ τὰς κυρίας τῆς τιμῆς νὰ πράττουν τοῦτο, ὡς συνέβαινεν εἰς τὸ Πότσδαμ.

Εὗρον ὅτι ἡ ρουμανικὴ βασιλικὴ οἰκογένεια εἶνε ἡ ἁπλοϊκωτέρα ποῦ εἶδα. Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος ἦτο πολὺ ἀνεκτικός. Ἔτρωγε τὰ πάντα καὶ ἐξετίμα τὴν μαγειρικήν μου. Τὰ μενοῦ ἦσαν πάντοτε ἁπλᾶ καὶ μόνον εἰς τὰ ἐπίσημα γεύματα ἠμποροῦσα νὰ ἐφαρμόζω τὴν τέχνην μου εἰς πιάτα πολυτελείας.

— Δὲν εἴμεθα πλούσιοι — ἐσυνήθιζε νὰ μοῦ λέγῃ ἡ βασίλισσα. Μὴν φτειάνετε πολυδάπανα φαγητά. Προτιμῶμεν τὰ ἁπλᾶ φαγητά, ὅπως τὰ παρατιθέμενα εἰς τὰ κοινὰ σπίτια τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἀγάπη πρὸς τὰ γλυκὰ

Ἀλλ' ἡ βασίλισσα Μαρία εἶχε τὴν ἀδυναμίαν της — ἀγαποῦσε τὰ γλυκά. Καὶ εἰς τὰς 5 μ.μ. ποῦ ἐσερβίρετο τὸ τσάϊ εἰς τὰ ἀνάκτορα ἠμποροῦσα, καὶ τοῦτο μοῦ ἔδιδε μεγάλην εὐχαρίστησιν, νὰ σερβίρω καθ' ἑκάστην κάποιο νέον γλύκισμα. Εἶχον ἐπίσης τὴν τιμὴν νὰ διδάξω τὴν Α. Μεγαλειότητα νὰ μαγειρεύῃ πολλὰ καὶ διάφορα φαγητά, καθὼς καὶ τὴν πριγκήπισσαν Ἰλεάναν — τῆς ὁποίας τὰ γλυκίσματα μὲ ἔφερον πάντοτε εἰς ἀπόγνωσιν!

Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ πρίγκηπος Καρόλου, περιέργως ἤθελε νὰ μάθῃ τὴν μαγειρικήν, περισσότερον ἀπὸ τὴν ὡραίαν ἀδελφήν του. Εἰσέβαλον εἰς τὴν κουζίναν μου μαζὶ καὶ ἔπαιζαν μὲ τὰ πάντα, ὡς νὰ ἦσαν μικρὰ παιδιά.

Μίαν ἡμέραν, ποῦ ἐδείκνυα εἰς τὴν πριγκήπισσαν πῶς νὰ στρογγυλεύσῃ τὸ γλυκό, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος εἰσῆλθε, φέρων τὴν στολήν του, διότι ἐπρόκειτο νὰ παραστῇ εἰς στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν. Βλέπων τὴν ἀδελφήν του φτειάνουσαν ἕνα μπουρέκι, ἔγινε τόσον σαρκαστικὸς καὶ ἐπείραξε τόσον τὴν ὡραίαν, ὥστε αὐτὴ ἀποτόμως ἐπῆρε ἕνα κομμάτι ζυμάρι καὶ τὸ ἐπέταξε κατὰ τοῦ πρίγκηπος.

Ὁ στόχος ἦτο καλὸς καὶ τὸ ζυμάρι ἐλέρωσε τὴν στολὴν τοῦ πρίγκηπος καὶ τὰ παράσημά του. Ἡ πριγκήπισσα ἔσπευσε νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν βλάβην. Ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ τίποτε. Ὁ πρίγκηψ ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῇ καὶ νὰ φορέσῃ ἄλλην στολὴν διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν.

HIRMAN VOSSLER

ΜΠΕΝ-ΧΟΥΡ
Τὸ ἀριστούργημα τοῦ ὁποίου εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ παρόμοιον
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΤΑ „ΟΛΥΜΠΙΑ"

ΓΑΛΛΙΚΑ.—Ἑλλ. Λογιστικά.—Ἀλληλογραφία.—Μόνον στὴ Στοὰ Φέξη. Προσοχή. Ἀρ. 87. Ὡς καὶ ἰδιαίτερα παραδόσεις.—Litterature.—Groupe de Conversation.—Diversité de sujets.—Μεταφράσεις παντὸς εἴδους.—Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς,—Στοὰ Φέξη Ἀριθ. 87.

ΝΕΟΝ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

— ΟΙ ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ «ΝΙΚΥ» ΚΑΙ «ΒΙΛΛΥ»
— ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ
— ΟΙ ΕΝΔΟΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Δ'.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ τηλεγράφημα τοῦ Σαζόνωφ, ὁ κ. Πουανκαρὲ τονίζει ὅτι οὐδεμεία γίνεται ἐν αὐτῷ περὶ τῶν δῆθεν ὑποσχέσεων, ἃς οὗτος ἔδωκε κατὰ τὸ εἰς Πετρούπολιν ταξείδιόν του. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ὁ Σαζόνωφ ἀνεφέρετο ἁπλῶς εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ Γάλλου πρεσβευτοῦ κ. Παλαιολόγου, εἰς ἣν οὗτος προέβη κατόπιν τοῦ ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ «Γαλλία» ἀποσταλέντος ραδιογραφήματος τοῦ κ. Βιβιανί. Ἀφοῦ δὲ τονίζει, ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο ἐγένετο πρὶν ἡ Αὐστρία κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας καὶ εἰς στιγμήν, καθ' ἣν δὲν ὑποθέτομεν ὅτι ἡ Ρωσσία ἠμποροῦσε νὰ σκεφθῇ τὴν κήρυξιν ἐπιστρατεύσεως», συνεχίζει:

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑΣ

30 Ἰουλίου (συνέχεια). — Ὁ κ. Βιβιανὶ εὑρίσκε λοιπόν, οὐχὶ ἀδικαιολογήτως, ὅτι ὁ κ. Σαζόνωφ ἡρμήνευε τώρα κάπως εὐρέως τὰς διαβεβαιώσεις, τὰς ὁποίας εἶχε δυνηθῇ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὸν ὁ κ. Παλαιολόγου. Ἐπεθύμει, μοῦ ἔλεγε, νὰ βάλῃ ἀμέσως τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των. Εἶχε λοιπὸν ἑτοιμάσει διὰ τὸν ἐν Πετρουπόλει πρεσβευτήν τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἐνέκρινα πλήρως καὶ τοῦ ὁποίου ἰδοὺ τὸ κείμενον:

«Ὅπως σᾶς ὑπέδειξα εἰς τὸ τηλεγράφημά μου τῆς 27 λήγοντος»—(ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον εἶχε προκαλέσει τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Παλαιολόγου)—«ἡ κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας εἶνε ἀποφασισμένη νὰ μὴ παραμελήσῃ οὐδεμίαν προσπάθειαν διὰ τὴν λύσιν τῆς διενέξεως καὶ νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς γενικῆς εἰρήνης. Ἡ Γαλλία, ἀφ' ἑτέρου, εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς συμμαχίας. Ἀλλά, πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τῆς γενικῆς εἰρήνης, καὶ δεδομένου ὅτι συνεννοήσεις διεξάγεται μεταξὺ τῶν ὀλιγώτερον ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, φρονῶ ὅτι θὰ ἦτο ἐπίκαιρον ὅπως, μεταξὺ τῶν προφυλακτικῶν καὶ ἀμυντικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἡ Ρωσσία νομίζει ὅτι ὀφείλει νὰ λάβῃ, μὴ προβῇ εἰς ἄμεσον λῆψιν οὐδενὸς μέτρου ὁλικῆς ἢ μερικῆς κινητοποιήσεως τῶν δυνάμεών της.»

Ὁ κ. Βιβιανὶ ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος τούτου πρὸς τὸν κ. Πὼλ Καμπὸν καί, κατόπιν συμβουλῆς μου, προσέθεσε: «Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἀνακοινώσετε ἐπειγόντως τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ καὶ νὰ τοῦ ὑπομνήσετε τὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἀντηλλάξατε μετ' αὐτοῦ τῷ 1912 ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐξέτασιν, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ δύο κυβερνήσεις ὀφείλουν νὰ προβοῦν ἀπὸ κοινοῦ ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῆς ἐντάσεως».

Κρυπτογραφηθέντα ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὰ δύο ταῦτα τηλεγραφήματα, ἀπεστάλησαν τὴν ἑβδόμην πρωϊνήν. Ἀλλὰ προηγουμένως, κατὰ τὴν ἰδίαν νύκτα, ὁ κ. Βιβιανὶ εἶχεν ἀνακοινώσει εἰς τὸν κ. Ἰσβόλσκυ τὸ προοριζόμενον διὰ τὸν κ. Παλαιολόγου. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας μετέβη τὴν πρωΐαν τῆς 30 πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί. Εἶπεν εἰς αὐτόν, ὅτι ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθός του, κόμης Ἰγνάτιεφ, εἶχε πρὸ ὀλίγου ἐρωτήσει τὸν κ. Μεσσιμὶ (ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν) ποῖαν ἔδωσε καὶ διατυπώσῃ εἰς τεχνικὴν φρασεολογίαν ἡ σύστασις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτι ὁ κ. Μεσσιμὶ εἶχε συμβουλεύσει ἀναστολὴν τῆς κινητοποιήσεως καὶ ἰδίως διακοπὴν τῶν μεταφορῶν στρατοῦ εἰς μεγάλην κλίμακα. Ὁ κ. Βιβιανὶ ἀπήντησεν ὅτι ἡ γνώμη αὐτὴ ἦτο, πράγματι, σύμφωνος πρὸς τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Ἰσβόλσκυ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ τὴν ἀνεκοίνωνεν εἰς τὸν κ. Σαζόνωφ.

„ΝΙΚΥ„ ΚΑΙ „ΒΙΛΛΥ„

Καθ' ἣν στιγμὴν αἱ συστάσεις τοῦ κ. Βιβιανὶ φθάνουν εἰς Πετρούπολιν, ποῖαι εἶνε, ἐφ' ὅσον δύναταί τις νὰ κρίνῃ, αἱ διαθέσεις τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως; Τὴν 28 Ἰουλίου, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Αὐστρίας κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Σερβίας, ὁ Τσάρος Νικόλαος ὁ 2ος ἀπέστειλεν ἐκ Πέτερχωφ πρὸς τὸν Κάϊζερ τὸ γνωστὸν τηλεγράφημα:

«Εἶμαι εὐτυχὴς ποῦ ἐπέστρεψες εἰς τὴν Γερμανίαν. Κατὰ τὴν τόσον σοβαρὰν αὐτὴν στιγμὴν σὲ παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἔλθῃς εἰς βοήθειάν μου. Ἕνας αἰσχρὸς πόλεμος ἐκηρύχθη ἐναντίον μιᾶς ἀδυνάτου χώρας... Διὰ νὰ προληφθῇ ἡ συμφορά, ἣν θὰ ἀπετέλει ἕνας παγκόσμιος πόλεμος, σὲ παρακαλῶ ἐν ὀνόματι τῆς παλαιᾶς μας φιλίας, νὰ πράξῃς πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ σὲ διὰ νὰ ἐμποδίσῃς τὴν σύμμαχόν σου νὰ ὑπερβῇ τὰ ἐσκαμμένα. ΝΙΚΥ.»

Ὁ Γουλιέλμος ὁ 2ος ἐδιάβασεν αὐτὸ τὸ ἱκετευτικὸν τηλεγράφημα. Τὸ σχολιάζει. Βάζει δύο θαυμαστικὰ ἀπέναντι τῶν λέξεων «αἰσχρὸς πόλεμος» καὶ προσθέτει: «Ὁμολογία τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀδυναμίας καὶ προσπάθεια νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς ἐμὲ τὴν εὐθύνην τοῦ πολέμου. Τὸ τηλεγράφημα περιέχει συγκεκαλυμμένην ἀπειλὴν καὶ πρόσκλησιν ὁμοίαν μὲ διαταγὴν νὰ σταματήσω τὸν βραχίονα τῆς συμμάχου».

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Γουλιέλμος ἔστειλε πρὸς τὸν Νικόλαον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν αὐστριακὴν ἐνέργειαν:

«Μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἀνησυχίας ἐπληροφορήθην τὰ τῆς ἐντυπώσεως, τὴν ὁποίαν παρήγαγεν ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας σου ἡ προέλασις τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐναντίον τῆς Σερβίας. Ἡ ἀσυνείδητος ἐπαναστατικὴ [illegible], ἥτις ἀπὸ ἐτῶν διεξάγεται ἐν Σερβίᾳ, [illegible] εἰς τὴν τερατώδη ἀπόπειραν, ἧς θῦμα ὁ ἀρχιδοὺξ Φραγκῖσκος — Φερδινάνδος ὑπῆρξε τὸ θῦμα. Ἀσφαλῶς θὰ συμφωνήσῃς μαζί μου ὅτι ἀμφότεροι, τόσον ἐσὺ ὅσον καὶ ἐγώ, ἔχομεν, ὅπως ὅλοι οἱ ἡγεμόνες, κοινὸν συμφέρον νὰ ἐπιμείνωμεν ὅπως οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὸν τρομερὸν αὐτὸν φόνον τύχουν τῆς τιμωρίας, τῆς ὁποίας εἶνε ἄξιοι. Ἀφ' ἑτέρου οὐδόλως παραβλέπω πόσον εἶνε δύσκολον δι' ἐσὲ καὶ τὴν κυβέρνησίν σου νὰ ἀντιστῆτε εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινῆς γνώμης. Ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἐγκαρδίου φιλίας, ἥτις μᾶς συνδέει ἀμφοτέρους στενῶς ἀπὸ μακροῦ χρόνου, κάμνω χρῆσιν ὅλης μου τῆς ἐπιρροῆς διὰ νὰ πείσω τὴν Αὐστροουγγαρίαν ὅπως προέλθῃ εἰς ἔντιμον καὶ ἱκανοποιητικὴν συνεννόησιν μὲ τὴν Ρωσσίαν. Πιστεύω ὅτι θὰ μὲ ἐνισχύσῃς εἰς τὰς προσπαθείας μου πρὸς ἀπομάκρυνσιν ὅλων τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες θὰ ἠδύναντο εἰσέτι νὰ δημιουργηθοῦν. Ὁ εἰλικρινέστερος καὶ ἀφωσιωμένος φίλος καὶ ἐξάδελφός σου. ΒΙΛΛΥ.»

Μεγάλη συζήτησις ἐγένετο ἐν σχέσει μὲ τὰς χρονολογίας καὶ τὰς ὥρας τῶν δύο τούτων τηλεγραφημάτων. Δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία μεταξὺ τῆς «Λευκῆς Βίβλου» τῶν γερμανικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν σοβιετικῶν δημοσιευμάτων. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὸ τηλεγράφημα τοῦ Τσάρου, γραμμένον ὁλόκληρον ἰδιοχείρως καὶ διαφυλασσόμενον εἰς τὰ ρωσσικὰ ἀρχεῖα, χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς 15)28 Ἰουλίου. Τὸ ἐπίσης βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ Νικόλαος ὁ 2ος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κάϊζερ τὴν 29 Ἰουλίου καὶ ὥραν 20.30' ἀπάντησιν, ἥτις δὲν περιελήφθη εἰς τὴν «Λευκὴν Βίβλον» καὶ ἥτις εἶνε κεφαλαιώδους σημασίας:

«Σ' εὐχαριστῶ — ἔλεγεν ὁ Τσάρος — διὰ τὸ διαλλακτικὸν καὶ φιλικὸν τηλεγράφημά σου, ἐνῷ αἱ ἐπίσημοι ἀνακοινώσεις τοῦ πρεσβευτοῦ σου πρὸς τὸ ὑπουργεῖόν μου ἦσαν πολὺ διαφορετικοῦ τόνου. Σὲ παρακαλῶ νὰ διαλευκάνῃς τὴν αἰτίαν αὐτῆς τῆς διαφορᾶς. Θὰ ἦτο καλύτερον νὰ ὑποβάλωμεν τὸ αὐστροσερβικὸν πρόβλημα εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης. Ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν φιλίαν σου. (Ὑπογρ.) Ὁ ΝΙΚΥ σου ποῦ σ' ἀγαπᾷ.»

Ἔτσι, ἡ Αὐστρία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας, τὸ Βελιγράδιον βομβαρδίζεται, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας τηρεῖ ὕφος ἀπειλητικὸν ἐν Πετρουπόλει. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ὅμως παραμένει πρόθυμος νὰ δεχθῇ ὅπως ἡ Αὐστροσερβικὴ ὑπόθεσις ὑποβληθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης. Τί θὰ ἀπαντήσῃ ἡ Γερμανία; Ὁ Αὐτοκράτωρ βάζει ἕνα εἰρωνικὸν θαυμαστικὸν εἰς τὸ περιθώριον τῆς λέξεως «Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης» καὶ ὁ καγκελλάριος Μπέτμαν—Χόλβεγκ τηλεγραφεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν κόμητα Πουρταλές: «Παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ ἐξηγήσῃ δι' ἀπ' εὐθείας συζητήσεως μετὰ τοῦ κ. Σαζόνωφ, τὴν δῆθεν ἀντίφασιν μεταξὺ τῶν λεγομένων σας καὶ τοῦ τηλεγραφήματος τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ἡ ἰδέα τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης, φυσικὰ θὰ ἀποκλεισθῇ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν».

ΔΙΑΤΙ Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΚΗΡΥΞΕΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ

Μέχρι τῆς ὑπὸ τῆς Αὐστρίας κηρύξεως τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Σερβίας, αἱ βασιλικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ρωσσικοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν 24ην Ἰουλίου, καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος, τὴν 25ην, δὲν εἶχον ἐκτελεσθῆ. Οἱ Ρῶσσοι εἶχον περιορισθῆ εἰς τὴν πρόβλεψιν ὡρισμένων ἀμυντικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν σχέσιν εἶχον οὐδὲ μὲ μερικὴν κἂν ἐπιστράτευσιν· καὶ μόνον τὴν 28ην μᾶς ἀνηγγέλθη, ὅτι θὰ ἐκηρύσσετο τὴν ἑπομένην ἐπιστράτευσις τῶν τεσσάρων στρατιωτικῶν περιφερειῶν Κιέβου, Ὀδησσοῦ, Μόσχας καὶ Καζάν.

Πῶς λοιπόν, καὶ διατί ἐλήφθη ἡ Ρωσσικὴ ἀπόφασις τῆς 28ης; Ὁ κόμης Πουρταλὲς μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος:

«Ἡ μεταβολὴ τῶν διαθέσεων τοῦ ὑπουργοῦ (τοῦ κ. Σαζόνωφ) ἔλαβε χώραν μόλις τὴν 28ην, ὅταν κατέστη πρόδηλον ὅτι ἡ κατηγορηματικὴ στάσις τῆς Ρωσσίας δὲν εἶχεν ἐμποδίσει τὴν Αὐστρίαν νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας. Ἀναμφισβητήτως ἡ μεταβολὴ τῆς στάσεως τοῦ Σαζόνωφ ὠφείλετο κυρίως εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς Βιέννης». Ὁ κόμης Πουρταλὲς θὰ ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ: «καθὼς καὶ εἰς τὴν σύμφωνον ἐνέργειαν ἢ τοὐλάχιστον, εἰς τὴν φιλόφρονα ἀδράνειαν τοῦ Βερολίνου». Διότι ὁ κ. Σαζόνωφ μᾶς διασαφηνίζει, ὅτι τὸ διάβημα ἀκριβῶς τοῦ κ. Πουρταλὲς τὸν ἔκαμαν νὰ αἰσθανθῇ ὅτι ὁ πόλεμος καθίστατο ἀναπόφευκτος.

Τὸ γεγονὸς πάντως εἶνε ὅτι, τὴν ἡμέραν τῆς 28ης Ἰουλίου, ὁ κ. Σαζόνωφ εἶχεν ἀποστείλει διαδοχικῶς δύο τηλεγραφήματα εἰς Παρισίους, Λονδῖνον, Βερολῖνον, Βιέννην καὶ Ρώμην:

«Συνεπείᾳ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ἐναντίον τῆς Σερβίας, τὸ πρόγραμμά μου περὶ μεσολαβήσεως ἀπέβη ἄσκοπον. Ἡ ἄμεσος μεσολάβησις τῆς Ἀγγλίας εἶνε ἀπαραίτητος, καθὼς καὶ ἡ διακοπὴ τῆς στρατιωτικῆς ἐνεργείας ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας, ἥτις ἐν τῷ μεταξὺ δύναται νὰ συντρίψῃ τὴν Σερβίαν».

Καί: «Συνεπείᾳ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, θὰ ἀναγγείλωμεν αὔριον τὴν ἐπιστράτευσιν τεσσάρων στρατιωτικῶν περιφερειῶν. Διακηρύξατε παρὰ τῇ Γερμανικῇ Κυβερνήσει, ὅτι ἡ Ρωσσία οὐδεμίαν ἐπιθετικὴν πρόθεσιν τρέφει ἔναντι τῆς Γερμανίας. Ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτής μας ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἀνακαλεῖται».

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΑΠΑΡΑΣΚΕΥΟΙ.-ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Κατὰ τὸν στρατηγὸν Σέργιον Ντομπροβόλσκυ, τότε διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας ἐπιστρατεύσεως εἰς τὸ Γενικὸν Ρωσσικὸν Ἐπιτελεῖον, μακρὰ συζήτησις ἔλαβε χώραν τὴν ἰδίαν ἡμέραν μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν κυβερνητικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν. Τοῦτο ἐπίσης ἀναφέρει καὶ ὁ στρατηγὸς Γιοῦρι Ντανίλωφ, γενικὸς ἐπιτελάρχης τῶν Ρωσσικῶν στρατιῶν. Ὁ τελευταῖος οὗτος, ὅστις διετέλει εἰς ἄδειαν πρὸ τῆς 24ης Ἰουλίου, ἀνεκλήθη ἐσπευσμένως εἰς Πετρούπολιν ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ αὐστριακοῦ τελεσιγράφου πρὸς τὴν Σερβίαν. Ἐξεπλάγη σφόδρα, διότι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Στέμματος ἐξελέγων τὴν κήρυξιν μερικῆς ἐπιστρατεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ὡς μέλλουσαν νὰ καταστήσῃ, ἀκολούθως, πρακτικῶς ἀδύνατον μίαν γενικὴν ἐπιστράτευσιν, καὶ ἐθεώρησε καθῆκόν του νὰ συζητήσῃ ἐπανειλημμένως ἐπὶ τοῦ ζητήματος μὲ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸν Σουχομλίνωφ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Μεγάλου Ἐπιτελείου στρατηγὸν Ἰανουσκέβιτς, τὸν διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας ἐπιστρατεύσεως στρατηγὸν Ντομπροβόλσκυ, καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῶν στρατιωτικῶν μεταφορῶν στρατηγὸν Ρονζίν.

Ἀνεγνωρίσθη ὑφ' ὅλων κατὰ τὰς στρατιωτικὰς αὐτὰς συσκέψεις ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις, περιοριζομένη εἰς τέσσαρας περιφερείας τοῦ Κιέβου, τῆς Ὀδησσοῦ, τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Καζάν, παρουσίαζε βαρύτατα τεχνικὰ ἄτοπα. Τὰ πολεμικὰ σχέδια δὲν προέβλεπον διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ συνέβαινον περιπλοκαὶ εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον τῆς Ρωσσίας, εἰμὴ γενικὴν ἐπιστράτευσιν ἐκτεινομένην εἰς ὁλόκληρον τὸν στρατόν. Πᾶσα μερικὴ ἐπιστράτευσις ἀπετέλει αὐτοσχεδιασμὸν καὶ συνεπῶς ἔμελλε νὰ εἰσαγάγῃ στοιχεῖα δισταγμοῦ καὶ ἀταξίας εἰς μίαν ὀργάνωσιν, τῆς ὁποίας ἡ λειτουργία ἦτο ἀνάγκη νὰ διακανονισθῇ μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν.

Εἰς χώραν ὅπου εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ μερικὴ ἐπιστράτευσις, ἡ ὁμαλὴ ζωὴ διακόπτεται μόνον ἐντὸς ὡρισμένης ζώνης. Μόνον εἰς τὸ τμῆμα ἐκεῖνο πραγματοποιοῦνται ἡ πρόσκλησις τῶν ἐφέδρων, ἡ ἐπίταξις τῶν ἵππων, τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν ἀποσκευῶν. Οἱ πόροι τῆς ὑπολοίπου χώρας διαφυλάσσονται, ἵνα τεθῇ βραδύτερον ἐπὶ ποδὸς πολέμου τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τὸ ὁποῖον δὲν περιελήφθη εἰς τὴν πρώτην ἐπιστράτευσιν.

Τοιαῦται συνθῆκαι δὲν ἐπεκράτουν ἐν Ρωσσίᾳ καί, ἕνεκα διαφόρων λόγων, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσαχθοῦν. Πρὸ παντός, ἡ ἀχανὴς ἔκτασις τῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ μετρία, ἐν-

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΠΑΛΤΑ ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

τελῶς ἀνεπαρκὴς ἀνάπτυξις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ἡ ἀξιοθρήνητος βραδύτης τῶν συγκοινωνιῶν, ὑπεχρέωναν τὸ Ἐπιτελεῖον νὰ συγκεντρώσῃ κυρίως τὸν στρατὸν τὸν ἐγγὺς τῶν δυτικῶν συνόρων, ἐνῷ τὰ σημαντικώτερα ἀποθέματα εἰς ἄνδρας καὶ εἰς ἵππους εὑρίσκοντο τοὐναντίον εἰς τὰς Ἀνατολικὰς καὶ Νοτίους ἐπαρχίας. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε σαφέστατα ὁ στρατηγὸς Ντανίλωφ, ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ἡ συγκέντρωσις τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ ἦσαν λίαν περίπλοκοι καὶ βραδύταται, πολὺ βραδύτεραι παρὰ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὰς Κεντρικὰς Δυνάμεις. Ἐπὶ πλέον ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς ἀδιαιρέτου συνολικοῦ σχεδίου, πρᾶγμα ὅπερ καθίστα δυσχερεστάτην καὶ μάλιστα ἐπικίνδυνον τὴν μερικὴν ἐπιστράτευσιν δεκατριῶν σωμάτων ἐνεργοῦ στρατοῦ εἰς τέσσαρας στρατιωτικὰς περιφερείας.

Η ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΣ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπογεύματος τῆς 28, οἱ στρατηγοὶ ἐξετάζουν ἐκ νέου τὴν δυνατότητα μιᾶς μερικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποφαίνωνται ἀρνητικῶς — περιφανὴς ἀπόδειξις ὅτι τίποτε ἀκόμη δὲν ἔχει γίνει. Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον τὸ ἐπιτελεῖον ἑτοιμάζει, τὸ βράδυ, δύο σχέδια οὐκαζίων, τὸ ἓν διατάσσον μερικήν, τὸ ἄλλο διατάσσον γενικὴν ἐπιστράτευσιν. Ἡ ἀβεβαιότης παρατείνεται καὶ μάλιστα, ὅταν διὰ τῶν τηλεγραφημάτων του ὁ κ. Σαζόνωφ ἀγγέλλει τὴν ἐπιστράτευσιν τεσσάρων περιφερειῶν διὰ τὴν 29, ὅλα εἶνε ἀκόμη ἐκκρεμῆ, ἀφοῦ οὐδὲν οὐκάζιον ἔχει ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Τσάρου, καὶ ἀφοῦ, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οὐκαζίου, θὰ χρειασθῇ ἐπὶ πλέον ἡ ἐπικύρωσις τῆς Γερουσίας καὶ τέλος ἡ ὑπογραφὴ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῆς τηλεγραφικῆς διαταγῆς περὶ ἐπιστρατεύσεως. Οὐδεμία τῶν ὑποχρεωτικῶν τούτων διατυπώσεων ἔχει ἐκπληρωθῇ, ὅταν ὁ κ. Σαζόνωφ προειδοποιεῖ τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις περὶ τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον, ὡς πιστεύει, θὰ ληφθῇ εὐθὺς τὴν ἐπαύριον.

Η ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΗΜΕΡΑ

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ τῆς 29 Ἰουλίου, ἥτις ὑπῆρξε τόσον ἀγωνιώδης διὰ τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν καὶ δι' ἐμέ, ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως κρίσιμος ἐν Ρωσσίᾳ.

Πρὸ μεσημβρίας ὁ κ. Σαζόνωφ δέχεται τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας. Ὁ κόμης Πουρταλὲς εἶχεν ἀναγγείλει εἰς τὸν κόμητα Σίλλινγκ, ὅτι ἔμελλε νὰ προβῇ εἰς εὐχάριστον ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν ὑπουργόν. Δηλοῖ πράγματι, πρὸς τὸν κ. Σαζόνωφ, ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη νὰ συμβουλεύσῃ τὴν Αὐστροουγγαρίαν, ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ὑποχωρήσεων καὶ ὅτι ἐλπίζει ἡ ἐπιρροή της νὰ μὴ παραβλαφθῇ ὑπὸ μιᾶς προώρου ἐπιστρατεύσεως. Ὁ ὑπουργὸς ἀπαντᾷ πρὸς τὸν κόμητα Πουρταλὲς ὅτι ὁ ρωσσικὸς στρατὸς θὰ μείνῃ ἐνδεχομένως ἐπὶ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους χωρὶς νὰ διαβῇ τὴν μεθόριον καὶ ὅτι θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐπιστράτευσις μόνον τῶν γειτονικῶν πρὸς τὴν Αὐστρίαν περιφερειῶν.

Ὁ κ. Σαζόνωφ δέχεται ἐπίσης τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας κ. Σζάπαρυ καὶ ἐπαναλαμβάνει εἰς αὐτὸν τὰ ἴδια. Οἱ στρατιῶται θὰ παραμείνουν μὲ τὸ ὅπλον παρὰ πόδα μέχρις τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ ἀπειληθοῦν τὰ βαλκανικὰ συμφέροντα τῆς Ρωσσίας. Οὔτε πρὸς τὸν ἕνα, οὔτε πρὸς τὸν ἕτερον τῶν πρεσβευτῶν ὁ ὑπουργὸς ὁμιλεῖ περὶ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, τὴν ὁποίαν μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδέποτε ἐσκέφθη.

Ὁ στρατηγὸς Ντομπροβόλσκυ βεβαιοῖ ὅτι οὐκάζιον ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ Τσάρου καὶ διατάσσον γενικὴν ἐπιστράτευσιν προσεκομίσθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γιανουσκέβιτς τὴν πρωΐαν τῆς 29 καὶ ὁ στρατηγὸς Ντανίλωφ παρέχει τὴν αὐτὴν βεβαίωσιν. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ βαρώνου Σίλλινγκ παρουσιάζει τοὐναντίον τὴν ὑπογραφὴν αὐτῆς τῆς διαταγῆς περὶ ἐπιστρατεύσεως, ὡς λαβοῦσαν χώραν τὸ ἀπόγευμα, μεταξὺ 3—5. Ὁπωσδήποτε δὲν φαίνεται ὁ κ. Σαζόνωφ νὰ εἶχε λάβει γνῶσιν, πρὸ τοῦ ἀπογεύματος, τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἐπιτελεῖον εἶχε ζητήσει παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τὴν ὑπογραφὴν οὐκαζίου γενικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Εἰς τὰς τρεῖς ἢ τὰς ἕξ, ἀναλόγως τῆς βεβαιώσεως τοῦ Σίλλινγκ ἢ τοῦ Πουρταλές, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἐπανέρχεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀναγινώσκει εἰς τὸν κ. Σαζόνωφ τηλεγράφημα τοῦ καγκελλαρίου, λέγοντος ὅτι «ἂν ἡ Ρωσσία ἐξηκολούθει τὰς στρατιωτικὰς παρασκευάς της, ἔστω καὶ χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ ἐπιστράτευσιν, ἡ Γερμανία θὰ εὑρίσκετο καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιστρατευθῇ, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θὰ ἀνελάμβανεν ἀμέσως τὴν ἐπίθεσιν.»

— Τώρα, ἀπαντᾷ ζωηρῶς ὁ κ. Σαζόνωφ, δὲν ἔχω πλέον ἀμφιβολίαν περὶ τῶν πραγματικῶν αἰτίων τῆς αὐστριακῆς ἀδιαλλαξίας.

Ὁ κόμης Πουρταλὲς ἐγείρεται ὁρμητικῶς ἀπὸ τὸ κάθισμά του καὶ ἀναφωνεῖ καὶ αὐτός:

— Διαμαρτύρομαι δι' ὅλων μου τῶν δυνάμεων, κύριε ὑπουργέ, ἐναντίον τοῦ προσβλητικοῦ αὐτοῦ ἰσχυρισμοῦ.

— Ἡ Γερμανία ἔχει πάντοτε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἀπατῶμαι, ἀνταπαντᾷ ὁ κ. Σαζόνωφ. Ὁ ὑπουργὸς καὶ ὁ πρέσβυς χωρίζονται ψυχρῶς.

ΟΙ ΕΝΔΟΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ. - ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Πουρταλές, ὁ αὐτοκράτωρ τηλεφωνεῖ πρὸς τὸν κ. Σαζόνωφ καὶ τοῦ λέγει ὅτι πρὸ ὀλίγου ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ Καΐζερ, συνιστῶντος ζωηρῶς εἰς αὐτὸν νὰ μὴν ἀφήσῃ τὰ γεγονότα νὰ ἐξελιχθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ πολέμου.

Ὁ κ. Σαζόνωφ ἀνακοινοῖ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον τὸν 2ον τὰ τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τονίζει εἰς αὐτὸν τὰς ἀντιφάσεις μεταξὺ τῶν δηλώσεων τοῦ Γουλιέλμου καὶ τῶν δηλώσεων τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Ὁ Τσάρος ἀπαντᾷ ὅτι θὰ τηλεγραφήσῃ ἀμέσως εἰς τὸ Βερολῖνον διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν τῶν διαφορῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἐπιστρατεύσεως μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου.

Ὁ Τσάρος συγκατατίθεται.

Ὁ πολιτικὸς ὑπουργὸς συσκέπτεται, πράγματι, μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ καταλήγει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ γενικὴ ἐπιστράτευσις εἶναι προτιμοτέρα τῆς μερικῆς. Ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς νέας ταύτης ἀποφάσεως εἶνε, ἀναμφισβητήτως, τὸ ἀπειλητικὸν διάβημα τοῦ κόμητος Πουρταλές.

Πράγματι ἡ σύσκεψις συνεχίζεται εἰς τὸ ἑξῆς δικαιολογητικόν:

«Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶνε ἀπίθανον νὰ ἀποφευχθῇ ὁ πόλεμος μὲ τὴν Γερμανίαν, εἶνε ἀνάγκη ὅπως παρασκευασθῶμεν, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρός, διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο· ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ μὴ διακινδυνεύσωμεν τὴν μεταγενεστέραν γενικὴν ἐπιστράτευσιν διὰ τῆς διενεργείας, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, μερικῆς ἐπιστρατεύσεως.»

Τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξεν ἡ συνδιάσκεψις ἀνακοινοῦται τηλεφωνικῶς εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις παρέχει τὴν ἔγκρισίν του.

Ἀλλὰ τὴν ἑσπέραν, καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται νὰ κοινοποιηθοῦν αἱ διαταγαί, μεταβάλλει γνώμην. Ὁ Τσάρος ὅστις ἐπεθύμει ζωηρότατα τὴν εἰρήνην, εἶχεν ἀνταλλάξει ὡς εἴδομεν, τηλεγραφήματα μὲ τὸν Καΐζερ καί, τὴν 29 καὶ ὥραν 21.40', εἶχε λάβει παρὰ τοῦ ἐξαδέλφου του Βίλλυ τὸ ἑξῆς μήνυμα:

«...Θεωρῶ ἐπιθυμητὴν μίαν ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μεταξὺ τῆς κυβερνήσεώς σου καὶ τῆς Βιέννης καί, ὅπως σοῦ ἐτηλεγράφησα ἤδη, ἡ κυβέρνησίς μου συνεχίζει τὰς προσπαθείας της διὰ νὰ τὴν προκαλέσῃ. Προφανῶς στρατιωτικὰ μέτρα ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας, ἅτινα θὰ ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ὡς ἀπειλητικά, θὰ ἐπέσπευδον τὴν καταστροφήν, τὴν ὁποίαν ἀμφότεροι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποφύγωμεν καὶ θὰ ἐξέθετεν εἰς κίνδυνον τὸν ρόλον μου ὡς μεσολαβητοῦ, τὸν ὁποῖον προθύμως ἀνέλαβον κατόπιν τῆς ἐπικλήσεώς σου πρὸς τὴν φιλίαν μου καὶ τὴν ἐνίσχυσίν μου.»

Ὁ Τσάρος διαβάζει αὐτὰς τὰς φράσεις, διαβλέπει μίαν δυνατότητα εἰρήνης, δὲν θέλει νὰ ἀπελπισθῇ, τηλεφωνεῖ πρὸς τὸν Γιανουσκέβιτς, ὁ ὁποῖος τὸν ἱκετεύει νὰ μὴν ἀκυρώσῃ τὴν διαταγὴν γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀλλὰ ματαίως. Ὁ λόγος τιμῆς τοῦ Γουλιέλμου νικᾷ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ διατάσσει νὰ μὴ δημοσιευθῇ τὴν ἐπαύριον παρὰ διαταγὴ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΩΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ Ο ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΗΣ ΚΟΥΛΕΛΗΣ

— ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΑΒΟΝΤΩΝ
— ΜΗ ΜΕ ΣΚΟΤΩΝΕΙΣ ΚΑΙ ΘΑ ΣΤΑ ΠΩ
— ΣΑΤΑΝΙΚΑΙ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ

Η ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΜΒΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆ ἡ δίκη τῶν κομιτατζήδων Κούλελη καὶ Νάνωφ, διακοπεῖσα τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐπανελήφθη σήμερον Δευτέραν πρωΐ.

Τὴν 9.45' π. μ. ὁ Πρόεδρος μετὰ τῶν Συνέδρων καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Παπαγιαννοπούλου, καταλαμβάνουσι τὰς ἕδρας των, διαπιστωθέντος δὲ ὅτι παρίστανται καὶ πάντες οἱ ἔνορκοι διατάσσει νὰ ἀφήσουν νὰ εἰσέλθῃ καὶ τὸ κοινόν, ὅπερ ἐν ἀκαρεῖ καταλαμβάνει τὸν ὄπισθεν τῶν κατηγορουμένων, οὓς περιστοιχίζουσι 4—5 χωροφύλακες ὑπὸ ἕνα ἀνθυπασπιστήν, στενὸν χῶρον.

Ἐκ τῶν ὑπολειπομένων πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων καλεῖται ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Σίμος Μπόζεμπεργκ, γεννηθεὶς, ὡς λέγει, εἰς Πάνορμον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ὑπηρετῶν εἰς τὸ ΙΙ Γραφεῖον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ. Εἶνε εἰς τῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις μετὰ τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Γράνη συνέλαβον ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Σερρῶν τὴν ἑσπέραν τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1927 τὸν Κούλελην.

Ὁ μάρτυς ἐξιστορεῖ λεπτομερῶς τὰ τῆς σκηνῆς ἐκείνης καὶ λέγει μεταξὺ ἄλλων ὅτι εὐθὺς ὡς ὁ Κούλελης εἶπεν εἰς τὸν κ. Γράνην ὅτι ὀνομάζεται Χούλας, ὅλοι περιεκύκλωσαν τὸ αὐτοκίνητον. Ὁ Κούλελης ἀρχικῶς θὰ εἶχε νομίσει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ λῃστῶν. Προχωρῶν ὁ κ. Μπόζεμπεργκ ἐξιστορεῖ πῶς ἔδεσαν τὸν Κούλελην μὲ σχοινὶ καὶ πῶς εἶπεν ὅτι εἶχε περίστροφον, οὐχὶ ὅμως ἀποσκευάς, καὶ ὅτι ταύτας ἀπεκάλυψαν οἱ συνεπιβαίνοντες καὶ ὅτι ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μίσιος, εἶνε ὁ ἀνευρὼν τὸ δισάκιον μὲ τὰς βόμβας.

Ἀπόπειρα συγκαλύψεως

Οὕτω ἀποκαλύπτεται ὅτι ὁ Κούλελης ἀπεπειράθη ν' ἀποκρύψῃ τὰς βόμβας. Οἱ ἐκ Νεγρίτης συνεπιβάται του ἦσαν οἱ πρῶτοι ἀποκαλύψαντες ὅτι εἶχεν ἀποσκευάς, ὅταν ἔλεγεν ὅτι δὲν ἔχει ἄλλο τι. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου ὁ κ. Μπόζεμπεργκ ἐξιστορεῖ τί ὁ Κούλελης εἶπεν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας ὅπου ὡδηγήθη μετὰ τὴν σύλληψίν του.

— Εἶπεν ὅτι ἦλθεν εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 19ην Σεπτεμβρίου, συνηντήθη μετὰ τοῦ Νάνωφ, ὅστις τοῦ εἶπεν ὅτι ἔχει κάποια δουλειά, ἐδέχθη νὰ μεταβῇ εἰς τὰ σύνορα καὶ συναντήσῃ κάποιον Βασίλιεφ (Τόλιαν), ὅστις θὰ τοῦ ἔδιδε κατόπιν συνθήματος ποῦ θὰ τοῦ ἔκαμνε τὰς βόμβας. Πράγματι ἐπῆγεν εἰς Σιδηρόκαστρον, ἔκλεψεν ἕνα γαϊδουράκι, ἐπῆγεν εἰς τὴν μεθόριον, πῆρε τὰς βόμβας, ἐπέστρεψεν εἰς Σιδηρόκαστρον, ἐγκατέλιπε πάλιν τὸ γαϊδουράκι καὶ κατηυθύνθη εἰς Σέρρας, ὅπου συνεφώνησε τὸ αὐτοκίνητον διὰ 1500—1700 δραχμάς, ὅπερ θὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Πρόσνικ διὰ νὰ πάρῃ τὰ παιδιά του καὶ θὰ ἐπήγαινεν, ὡς εἶπεν, εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τὴν ἔκθεσιν.

Ὁ μάρτυς λέγει ὅτι τοὺς εἶπεν ὅτι θὰ ἐλάμβανεν 20.000 δραχμ. καὶ ὅτι εἶχε λάβει προκαταβολὴν 4.000 δραχ. Πράγματι κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔρευναν εὑρέθησαν τὸ ἑσπέρας ἐκεῖνο 4 χαρτονομίσματα τῶν 750 δραχ. Ὁ κ. Μπόζεμπεργκ, καθορίζει καὶ κάτι ἄλλο, ὅτι ἀφοῦ ἠρνήθη τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀποσκευῶν, ἐρωτηθεὶς τί περιεῖχε κάποιο χαρτὶ εὑρεθὲν ἐπ' αὐτοῦ εἶπε: Καπνόν. Τὸ χαρτὶ ὅμως περιεῖχε τὴν θρυαλλίδα διὰ τὰς βόμβας.

Ὁ μάρτυς ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν λέγει ὅτι οὐδὲν εἶπε περὶ προθέσεώς του ὅτι θὰ κατέδιδεν εἰς τὰς Ἀρχάς. Εἶπε μόνον ὅτι θὰ ἔφερνε τὰς βόμβας καὶ θὰ τὰς ἔδιδεν εἰς τὸν Νάνωφ ὁμοῦ μὲ τὰ τρία περίστροφα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῦ θὰ ἔμενεν ἐδῶ ὁ Κούλελης;

ΜΑΡΤΥΣ. Μᾶς εἶπεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ὀρεστιὰς» ὅπου θὰ εὕρισκε τὸν Νάνωφ.

Ἡ ὑπεράσπισις ἐπιμένει εἰς τὸ διατί ὅταν τὸν συνέλαβον δὲν ἐπυροβόλησεν ὁ Κούλελης, ἀφοῦ εἶχε περίστροφον.

ΜΑΡΤΥΣ. Εἶπον ὅτι ἴσως καὶ διότι δὲν ἐπρόλαβε ν' ἀντιληφθῇ περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἴσως διότι θὰ ὑπέθετεν ὅτι εἴμεθα λῃσταί. Ἐγὼ καὶ ὁ κ. Μίσιος ἐφέραμε πολιτικὴν ἐνδυμασίαν.

Εἰς ἐρώτησιν τῆς ὑπερασπίσεως (τοῦ Κούλελη πάντοτε) «τέτοιον ἄνθρωπον ἐξέλεξαν», δηλαδὴ διαμένοντα ἐν Ἑλλάδι, ὁ κ. Μπόζεμπεργκ λέγει ὅτι τὸ Κομιτᾶτον ἐπόμενον νὰ ἐκλέξῃ πρόσωπον ὡς ὁ Κούλελης, μὴ διαμένον εἰς Βουλγαρίαν, διότι ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τοὺς δρόμους της, πρόσωπον ποῦ νὰ πάρῃ τὰ πόδια του καὶ νὰ γυρίζῃ μὲ τὰ δισάκκια καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν. Οὕτω δὲν θὰ τὸν ἀντελαμβάνετο κανεὶς τί εἶνε καὶ τί εἶχον. Ἂν ἐστέλλετο ἄλλο πρόσωπον θὰ προσέπιπτεν εἰς τὴν ἀντίληψίν μας ἀμέσως καὶ θὰ τὸν παρηκολουθοῦμεν.

Περὶ τοῦ Νάνωφ λέγει ὅτι θὰ ἦτο ὁ ἀρχηγός, διότι τὸ Κομιτᾶτον ἐπόμενον ν' ἀναθέσῃ τὴν ἀρχηγίαν εἰς ἄνθρωπον διαμένοντα εἰς Βουλγαρίαν καὶ οὐχὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπὶ ἄλλων ἐρωτήσεων τοῦ συνηγόρου τοῦ Νάνωφ κ. Τσώπρου, τεινουσῶν νὰ συναγάγωσιν ὅτι ὑπάρχει ὕφεσις τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Κομιτάτου, ὁ πρόεδρος κ. Κεχαγιάς παρατηρεῖ ὅτι τὰ τελευταῖα ἰδίως γεγονότα μαρτυροῦσι παταγωδῶς τὸ ἀντίθετον.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι δὲν θὰ ἦσαν μόνον οἱ δύο ἢ τρεῖς κομιτατζῆδες, εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ ἀποστολὴ τῆς τοποθετήσεως τῶν βομβῶν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Θὰ ἦτο δύσκολον διὰ τὸν Νάνωφ νὰ συλλέξῃ πληροφορίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἔστω καὶ πρώτην φορὰν ἐρχόμενος;

ΜΑΡΤΥΣ. Βέβαια ὄχι, διότι ὑπάρχουν τόσοι ἄλλοι ἐρχόμενοι διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν περιουσιῶν των Βούλγαροι.

Πῶς συνελήφθη

Τὸν κ. Μπόζεμπεργκ διαδέχεται ὁ μάρτυς κ. ΑΡ. ΜΙΣΙΟΣ, ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ, ὑπηρετῶν ὁμοίως εἰς τὸ ΙΙ Γραφεῖον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ καὶ μετὰ τοῦ προγενεστέρου καὶ τοῦ κ. Γράνη ἐνεργήσας τὴν σύλληψιν τοῦ κ. Κούλελη. Ὁ κ. Μίσιος ἐπαναλαμβάνει τὰς γνωστὰς λεπτομερείας τῶν κατ' αὐτόν. Ἐπιβεβαιοῖ πάντως καὶ οὗτος ὅτι ὁ Κούλελης ἀπέκρυψε τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως του ὅτι μετέφερε βόμβας καὶ ὅτι οἱ συνεπιβάται του ἦσαν οἱ πρῶτοι εἰπόντες εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὅταν ἤρχισαν τὴν ἔρευναν οὗτοι.

— Ἔχει καὶ ἄλλα πράγματα. Τὰ δισάκια.

Ὁ μάρτυς εἰς τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας ἤκουσε τὸν Κούλελην λέγοντα ὅτι ἀντὶ 20.000 δραχ. τοῦ Νάνωφ ἀνέλαβε νὰ μεταφέρῃ ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Κούλαν δάσους τὰς βόμβας καὶ ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ Σιδηρόκαστρον τὴν Παρασκευήν. Εἰς Σιδηρόκαστρον ἐπερίμενε νὰ νυκτώσῃ διὰ νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ δάσος, τὸ σημεῖον τοῦ ὁποίου ὁ Νάνωφ τοῦ ὑπέδειξε διὰ σημειώματος.

Ὁ μάρτυς ἐρωτώμενος λέγει ὅτι ὅταν συνελήφθη ὁ Κούλελης ἀντηλλάγη ὁ ἀκόλουθος διάλογος:

ΥΠΟΜ. ΓΡΑΝΗΣ. Σὺ εἶσαι ὁ Κούλελης;

ΚΟΥΛΕΛΗΣ. Θὰ σᾶς τὰ πῶ, κύριε ὑπομοίραρχε, μὴ μὲ σκοτώνῃς.

Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ ἐὰν ὁ Κούλελης ἦτο φοβισμένος.

ΜΑΡΤΥΣ. Κρύος ἱδρὼς τὸν περιέλουε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὸ ἀντελήφθης αὐτό;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἀφοῦ τὸν ἐσκουπίζαμε μὲ τὰ μανδήλια.

Ὁ Πρόεδρος θέτει καὶ ἄλλα ἐρωτήματα, ἵνα ἐξακριβώσῃ ὅτι εἶχε τὸ περίστροφον ἐντὸς τῶν σκελῶν του καὶ ὅτι δὲν προέλαβε νὰ κάμῃ χρῆσιν, διότι κατελήφθη ἐξ ἀπίνης.

Ὁ Πρόεδρος ἀποτείνει νέα ἐρωτήματα διὰ νὰ καταδειχθῇ ὅτι ὡς τὸ αὐτοκίνητον ἦτο ὑπερπληρωμένον δὲν εἶχεν ἐλευθερίαν κινήσεων ἢ ὅτι δὲν προέλαβε, καθότι δὲν ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ τὸν συλλάβουν.

Μὴ κάνετε τὴν ἕνωσιν

Μετὰ διακοπὴν 10 λεπτῶν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις καὶ καλεῖται πρὸς ἐξέτασιν ὁ μάρτυς Α. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, λοχαγὸς μηχανικοῦ, ὑπηρετῶν εἰς τὸ ΙΙ Γραφεῖον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, ὅστις ἐξητάσθη κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, καθ' ὃ εἰδικὸς διὰ τὰς βόμβας καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἀνοίγων μίαν τῶν δύο μικρῶν βαλιτζῶν, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται πρὸ τῶν συνέδρων, ἐξάγει μίαν βόμβαν, ἀπὸ τὰς 4 ποῦ περιέχει ἡ βαλίτζα, καὶ ἐξηγεῖ τὰ κατ' αὐτὴν καὶ τῶν συστατικῶν της, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὸ Σάββατον ἐξετασθέντες δύο χημικοί. Προσθέτει ὅτι ὑπῆρχον περὶ τὰ 15 καψύλια καὶ 5 ἠλεκτρικὰ καψύλια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διατί τόσα πολλά;

ΜΑΡΤΥΣ. Θὰ εἶχον ἴσως καὶ ἄλλας βόμβας ἐνταῦθα.

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος λαμβάνων καὶ ἓν ἐκ τῶν ὡρολογίων ἐξηγεῖ τὰς λεπτομερείας τοῦ πῶς ἐπέρχεται ἡ ἔκρηξις διὰ τῆς ἑνώσεως εἰς τὴν κανονισθεῖσαν ὥραν.

ΕΙΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Μὴ κάνετε τὴν ἕνωσιν. Δὲν εἶνε ἀνάγκη.

ΜΑΡΤΥΣ. Ὅπως εἶνε τώρα δὲν ὑπάρχει φόβος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ βόμβα ἐκρήγνυται τὴν ὥραν ποῦ ἔχει κανονισθῇ; Εἶνε ἐπιστημονικῶς ἐξηκριβωμένον τοῦτο;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα. Καὶ αἱ 8 βόμβαι ἔχουν τὴν ὀπήν, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησίς των εἴτε ἀνὰ δύο ἢ τέσσαρας ἢ κεχωρισμένως. Προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὁ ἐνδιαφερόμενος καὶ διὰ τῆς θρυαλλίδος, τὴν ὁποίαν οὗτος ῥίπτει ἐπὶ τῆς βόμβας, ὅπου γνωρίζει ὅτι ὑπάρχει καὶ ἀναλόγως τοῦ μήκους τῆς θρυαλλίδος ἐπέρχεται μεθ' ὡρισμένα λεπτὰ ἡ ἔκρηξις, τόσον ὥστε νὰ λάβῃ τὸν καιρὸν ν' ἀπομακρυνθῇ οὗτος. Καὶ ἐντὸς τῆς ἐκθέσεως ἂν ὑπῆρχε τοποθετημένη βόμβα καὶ ἐγνώριζε ποῦ ἀκριβῶς εἶνε, ἠδύνατο νὰ πάγῃ, νὰ βάλῃ τὴν θρυαλλίδα καὶ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀκολούθως.

ΕΙΣ ΕΝΟΡΚΟΣ. Καὶ τώρα εἶνε πλήρεις αἱ βόμβαι;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα. Ἀλλὰ δὲν ἔχουν οὐδένα φόβον, ἐφόσον δὲν ἐκραγῇ τὸ καψύλιον.

Πάντως ὁ μάρτυς παρακαλεῖται καὶ ἐπαναθέτει ὁ ἴδιος διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον τὴν βόμβαν εἰς τὴν βαλίτζαν.

Ἡ συμφωνία μὲ τὸ αὐτοκίνητον

Ὁ σωφὲρ Σ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ὁ μεταφέρας ἐνταῦθα διὰ τοῦ αὐτοκινήτου του ἐκ Σερρῶν τὸν Κούλελην, διαδέχεται τὸν λοχαγὸν κ. Ἀργυρόπουλον. Ὁ Γεωργιάδης ἀφηγεῖται ὑπὸ ποίας συνθήκας ἐνοικίασεν ὁ Κούλελης τὴν 2αν μ. μ. τῆς 26 Σεπτεμβρίου τὸ αὐτοκίνητόν του ἐν Σέρραις πρὸς μεταφορὰν καὶ ἐπάνοδόν του τὴν ἐπαύριον εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐζήτησε κατ' ἀρχὰς 2.000 δραχ., ἔμειναν σύμφωνοι ὅμως εἰς 1750 δραχ., ἐξ ὧν 1125 ὡς προκαταβολήν. Ἐξεκίνησαν τὴν 3ην μ. μ. διὰ Πρόσνικ, μέχρι τοῦ ὁποίου μετέφερον καὶ δύο ἄλλα ἄτομα ἐκ Σερρῶν.

Ὁ ΚΟΥΛΕΛΗΣ ἐρωτώμενος καθορίζει ὅτι τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν ἦτο κάποιος νέος Εὐθυμίου ποῦ τὸν ἐγνώρισεν εἰς ἓν φαρμακεῖον εἰς Σέρρας καὶ μαθὼν ὅτι ἤθελε νὰ φύγῃ εἰς Πρόσνικ σιδηροδρομικῶς τοῦ εἶπεν: «ἔλα, ἔχω αὐτοκίνητον».

Ὁ ἄλλος μεταφερθείς, κατὰ τὸν σωφέρ, ἦτο ὁ πενθερὸς τοῦ ἀποτάκτου λοχαγοῦ Γαϊτανάρου, ξυλουργὸς ἐν Πρόσνικ. Εἰς Πρόσνικ ἐπεβίβασαν τὰ παιδιά του καὶ ἡ γυναῖκα του τοῦ ἔφερε τὰ δύο δισάκκια. Εἰς Λαχανᾶ ὁ Κούλελης ἤνοιξε δύο μπουκάλια μπύρες καὶ ἔπιε μὲ τὸν ἐκεῖ καφεπώλην. Προσεκάλεσε τὸν σωφὲρ νὰ μετάσχῃ καὶ ἔπειτα ἤνοιξε καὶ ἄλλα μπουκάλια.

Προχωρῶν ὁ μάρτυς ἀφηγεῖται τὰ τῆς συναντήσεως μετὰ τοῦ ἐκ Νιγρίτης αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ συνοδεύσῃ, διότι δὲν εἶχε φῶτα, καὶ τοῦτο βραδύτερον ἔπεσεν ἐντὸς χάνδακος, ὁπόθεν τὸ ἀνέσυραν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ αὐτοκίνητον βραδύτερον ἔπαθε καὶ βλάβας τῆς μηχανῆς του καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ, παρέλαβεν εἰς τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Κούλελη τοὺς ἐπιβάτας τῆς Νιγρίτης καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Προχωροῦντες εἶδον, λέγει, τὸ αὐτοκίνητον, ὅπερ διὰ τῶν φώτων ἐζήτησε νὰ σταματήσουν. Ἐνόμισα ὅτι πρόκειται περὶ λῃστῶν, διότι ἐπήδησαν ἄτομα μὲ πολιτικὴν περιβολὴν καὶ πιστόλια εἰς τὸ χέρι. Ὅταν εἶδα ὅμως καὶ τὸν ὑπομοίραρχον κ. Γράνην, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζα, ἡσύχασα. Ἐμένα μὲ ἐξήτασεν εἷς τῶν ἀξιωματικῶν, ἐνῷ ὁ κ. Γράνης ὡμίλει μὲ τὸν Κούλελην, τοῦ ὁποίου ἐζήτουν καὶ τὰ φυσίγγια. Τότε ἤκουσα νὰ λέγουν καὶ διὰ βόμβας. Τὸν Κούλελην τὸν ἐπῆραν μὲ τὰ δισάκκια εἰς τὸ αὐτοκίνητόν των, ἐμένα δὲ μὲ διέταξαν νὰ ἀκολουθήσω μὲ τὸ ἰδικόν μου, ἀφοῦ μοῦ ἔβαλαν μέσα δύο χωροφύλακας.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως ὁ Κούλελης λέγει ὅτι τὴν Κυριακὴν 25ην Σεπτεμβρίου μετέφερε τὰς βόμβας εἰς τὸ σπίτι του καὶ ὅτι δὲν τὸν ἠρώτησεν ἡ γυναῖκα του τί πράγματα ἦσαν, διότι δὲν ἦτο ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ εἰς τὴν γυναῖκά του «ποῦ πηγαίνει καὶ τί κάνει».

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΦΛΕΒΙΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΤΣΟΔΕΤΑΙ

Μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τῶν κιρσῶν καὶ τῆς φλεβίτιδος, εἶνε τὸ σφίξιμο τῶν ποδῶν μὲ ἰσχυρὰ ἐλαστικά, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Αἱ καλτσοδέται EXTRA συγκρατοῦν τὴν κάλτσαν χωρὶς νὰ σφίγγουν τὸ πόδι καὶ εἶνε εὐχάριστοι καὶ ἄνετοι λόγῳ τῆς εἰδικότητος τοῦ ἐλαστικοῦ των, τὸ ὁποῖον μολονότι μαλακὸν εἶνε μεγάλης διαρκείας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ καταστήματα ἀνδρικῶν εἰδῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπαρχιῶν. Χονδρικῶς Ἰκτίνου 4 (Ὄπισθεν Δημαρχίας).

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.

Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.

Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.

7.500.000
ΠΡΑΞΕΙΣ
διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.
5.000.000
ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ
διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοϊκάς, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
24 «Ἀττική» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
24 «Μυκάλη» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
26 «Ἀγκόρ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
26 «Σῦρος» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
26 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
28 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
1 «Ὀμβρία» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
1 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
3 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
3 «Φρυζί» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
3 «Μπέτελανδ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
3 «Πρ. Ροῦζβελτ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκην
3 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς Βρινδήσιον
5 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
7 «Μπερενγκάρια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
7 «Φράνς» Χάβρη—Νέαν Ὑόρκην
8 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
10 «Ἀμαζών» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
10 «Πατρίς ΙΙ» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
10 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς Βρινδήσιον
10 «Ἔδισσον» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
10 «Ροσαμβώ» Χάβρη —Νέα Ὑόρκη
10 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
12 «Κόντε Μπιανκαμάνο» Νεάπολις-Ν. Ὑόρκη
13 «Πριγκ. Γιοβάνα» Γένοβα—Β. Ἄϋρες
14 «Μάζεστικ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
14 «Καναδᾶς» Πειραιεὺς Νέα Ὑόρκη
14 «Πάρις» Χάβρη—Ν. Ὑόρκη
15 «Τοσκάνια» Χερβοῦργον—Μοντρεάλ
15 «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
Εἰσιτήρια Ας, Βας καὶ Γης θέσεως δι' ὅλους.

CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Viucenzo Russe
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54. Πειραιῶς 1—41

Δοκιμάσατε
ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΜΟΥΣΤΑΡΔΑΝ
Delizia
Εἶναι ὁ μοναδικὸς τύπος τῆς ἐκλεκτῆς προπολεμικῆς μουστάρδας, ἀπολύτως ἀκαταγώνιστος εἰς ποιότητα - γεῦσιν - τιμήν.
...θὰ τὴν ξαναζητήσετε
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΑ
MUSTARD
ΙΑ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΑΚΟ
EXPOSITION INTERNATIONALE PARIS 1926
Delizia

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Γρ. Μπεκιρτζῆν, Ἀγρίνιον. — Ἐζητήσαμεν νέον ἀπόσπασμα πρακτικῶν. Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικὰ τῆς κ. Μ. Τσαουσάνογλου.

κ. Ἐμ. Ρωξάναν, Χίον. — Τὰ δικαιολογητικά σας ἐλήφθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας. Θὰ πληρωθῆτε μὲ ηὐξημένον ἐνοίκιον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἀναγνώστην, Καζακλάρ. — Διαμένει εἰς τὴν ἐν ὁδῷ Κηφισίας ἔπαυλίν του.

κ. Μ. Α. Γιαβ., Καλλιθέαν. — Δὲν ἤρχισεν ἀκόμη ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων.

κ. Κ. Λ., Κομοτινήν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἔχει γνῶσιν τοῦ πράγματος. Κατὰ συνέπειαν τὰ περὶ τροποποιήσεως κ.λ.π. δὲν ἔχονται ἀληθείας. Ἡ ἔνστασίς σας δὲν ἐλήφθη ἀκόμη εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα.

κ. Ν. Ρούζιον, Σιάτισταν. — Ἔχει ζητηθῆ ἡ ἀποστολὴ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως δὲν ἐστάλη. Ἀριθ. πρωτοκόλλου ὑπουργείου Προνοίας 45428.

κ. Γ. Πετρομυλωνάκην, Βαθὺ Σάμου. — Ἀντίγραφα χωριστὰ τῶν συγκληρονόμων τῆς ὑπ' ἀριθ. 925 πράξεως ἐξεδόθησαν. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα νὰ σᾶς τὰ ταχυδρομήσωμεν μαζὶ μὲ τὰ ἀντίγραφα τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων. Ὁ φάκελλος ἐτακτοποιήθη καὶ θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Κ. Βύσνιαν, Ἀγρίνιον. — Ὁ φάκελλος τῆς κ. Κ. Σαμαρᾶ ἐτακτοποιήθη διὰ τὸ συμπληρωματικόν. Γράψατε τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν ἔκδοθὲν ἀντίγραφον τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς του.

κ. Δέσπ. Ζυμάρογλου, Βόλον. — Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Ἰορδ. Ἀκκάσογλου, Βόλον. — Ὁμοίως δι' ὅλας τὰς πράξεις.

κ. Παπαμενέλαον, Ἀγρίνιον. — Ὁμοίως τοῦ κ. Κων. Π. Ἀγρίου.

κ. Ν. Β., Μεσολόγγιον. — Ἡ αἴτησίς σας ἐπεδόθη ἁρμοδίῳ τμήματι ὑπουργείου Παιδείας. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ δώσετε κατατακτηρίους διὰ τὴν Ε' τάξιν ἐξετάσεις, ἀλλὰ μόνον εἰσιτηρίους, διὰ τὴν Α', θὰ ἀναμένετε νὰ εἰσαχθῆτε εἰς τὴν συσταθησομένην προσεχῶς Προπαρασκευαστικὴν Σχολήν.

κ. Εὐαγ. Γκουλιάκη, Βόλον. — Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Ἐλ. Καραμανώλη, Χίον. — Ὁμοίως.

κ. Γ. Κουρούλην, Ἀγρίνιον. — Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

κ. Ἀργυρὼ Κοκκίνου, Χίον. — Γράψατέ μας τὰ στοιχεῖα τῆς ὑποθέσεώς σας, καθὼς καὶ τί ζητεῖτε διὰ τῆς ἐν λόγῳ αἰτήσεως.

κ. Δ. Μ., Χανιά. — Διὰ τετάρτην φορὰν σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι ἡ πρώτη σας ἐπιστολὴ ἐλήφθη μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν λιμενικῶν δοκίμων. Καθὼς δὲ εἰς τὸ φύλλον τῆς 15 τρ. σᾶς ἐπληροφορήσαμεν, αἱ δύο λειτουργοῦσαι ἐν Ναυστάθμῳ καὶ Πόρῳ σχολαὶ εἶνε ἀκατάλληλοι γιὰ σᾶς.

κ. Ἀν. Κυδωνίδην, Βόλον. — Ὑπεύθυνος δήλωσίς σας δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ γραφεῖά μας. Ἀποστείλατέ μας ἢ τὸ εἰς χεῖράς σας ἀπόκομμα, ἢ νέαν τοιαύτην διὰ νὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Δ. Φλούδαν, Σπάρτην. — Ἡ δήλωσις τῆς συζύγου σας εἶνε, καθὼς ἐπανειλημμένως σᾶς ἐπληροφορήσαμεν, ἐκπρόθεσμος καὶ συνεπῶς ἄνευ ἀντικειμένου. Οἱ δικαιοῦχοι ποῦ θέλουν ἔντυπα ὑπευθύνων δηλώσεων δύνανται μόνοι των νὰ τὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖά μας.

κ. Σ. Μιμῆκον, Αἴγιον. — Παρακαλοῦνται οἱ ἐν λόγῳ δικαιοῦχαι ν' ἀποτείνωνται δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν των εἰς τὰ γραφεῖά μας δι' ἐπιστολῶν των καὶ θὰ τοὺς ἐξυπηρετήσωμεν εὐχαρίστως.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Ἀριστείδου 14
Ἔτος Ἱδρύσεως 1919
Ἐκτέλεσις πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΕΝ ΟΨΕΙ
εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα
ΠΡΟΣ 5% ΕΤΗΣΙΩΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
μέχρι δρχ. 75.000
ΠΡΟΣ 6% ΕΤΗΣΙΩΣ
ἀπηλλαγμένον φόρου
ΤΕΛΕΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ
Θυρίδες πρὸς ἐνοικίασιν ἀπὸ δρχ. 150 ἐτησίως καὶ ἄνω.
ΑΝΟΙΚΤΟΝ 8 π. μ. — 1 μ. μ. καὶ 3.30 μ. μ. — 7.30 μ. μ.

Σᾶς διευκολύνομεν
νὰ μάθετε ποῦ θὰ ζητήσετε
ΕΝΑ ΔΩΡΟΝ
Φθηνό, Μοντέρνο
καὶ μὲ γοῦστο
ΑΓ. Δ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ & Σια
Σταδίου 19

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ
Ι. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου 31 (Ὁμόνοια)
Τηλέφωνον Νέον 13—96
ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
καρυδάτος ἐντὸς σακκιδίων τῶν 50 κιλῶν σφραγισμένος.
ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ, ΚΟΚ, ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΕΣ, ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ, δωρεὰν παράδοσις κατ' οἶκον.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,
«ΑΤΤΙΚΗ», Πέμπτην, 2 μ. μ. Πάτρας, ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ.
«ΑΦΟΒΟΣ», Πέμπτην 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ», Πέμπτην 6 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.
«ΚΕΡΚΥΡΑ» Πέμπτην, 6 μ.μ. Χίον, Καρδάμυλα, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ» Πέμπτην, 6 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν, Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας, Κορώνην, Μεθώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἁγίαν Κυριακήν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον.
«ΣΠΕΤΣΑΙ» Παρασκευήν, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μήθυμναν, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» Παρασκευήν, 6 μ.μ. Λεμησσόν, Λάρνακα, Ἀμμόχωστον (Κύπρου).
«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΥΠΕΡΟΧΗ» Σάββατον, 6 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.
«ΝΑΥΣΙΚΑ Γ» Σάββατον, 6 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ἅγιον Νικόλαον, Παχεῖαν Ἄμμον, Σητείαν.
«ΜΙΑΟΥΛΗΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Σάββατον, 6 μ.μ. Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας Τηλ. 11-54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 61 Μακρᾶς Στοᾶς Τηλ. 1-41
ΤΜΗΜΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον
"ΑΝΔΡΟΣ,,
Τὴν 3ην Δεκεμβρίου, Σάββατον 2 μ.μ.
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγόν
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
Τὴν 10ην Δεκεμβρίου, Σάββατον 2 μ.μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.2[illegible]

ΜΕΣΣΑΖΕΡΗ ΜΑΡΙΤΙΜ
ΓΡΑΜΜΑΙ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΙ
Τὸ ἀτμόπλοιον
«ΑΝΓΚΟΡ»
ἀναχωρεῖ τῇ 26ῃ Νοεμβρίου ὥρα 5 μ.μ. διὰ ΝΕΑΠΟΛΙΝ—ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ
Πρακτορεῖον Πειραιῶς: Μακρᾶς Στοᾶς Νο 26. Τηλ. 72.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι εἰδῶν κοινοῦ ὑλικοῦ νοσηλείας:
1) 25—Εἴκοσι πέντε συλλογῶν καθρέους.
2) 6000—ἕξ χιλιάδων περονῶν φαγητοῦ.
3) 5000—Πέντε χιλιάδων κοχλιαρίων φαγητοῦ.
4) 3000—Τριῶν χιλιάδων μαχαιρίων φαγητοῦ.
5) 200—Διακοσίων μηχανῶν πετρελαίου (γκαζιέραι).
6) 200— Διακοσίων λυχνιῶν οἰνοπνεύματος.
7) 5000—Πέντε χιλιάδων κυπέλλων ἐπιχρίστων.
8) 1500—Χιλίων πεντακοσίων ποτηρίων ὕδατος ὑελίνων.
9) 500—Πεντακοσίων ποτηρίων οἴνου ὑελίνων.
10) 3000—Τριῶν χιλιάδων πινακίων πορσελάνης.
11) 200—Διακοσίων οὐροδοχείων κλίνης ἐπιχρίστων.
12) 200—Διακοσίων λοπάδων ἐπιχρίστων.
13) 200—Διακοσίων τειοδόχων ἐπιχρίστων
14) 300—Τριακοσίων πτυελοδοχείων δαπέδου ἐπιχρίστων.
15) 300 — Τριακοσίων λεκανῶν στρογγύλων ἐπιχρίστων.
16) 300—Τριακοσίων προχόων ἐπιχρίστων.
17) 3000—Τριῶν χιλιάδων πινακίων ἐπιχρίστων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1927 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11ην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐπιτροπῆς διὰ προφορικῶν προσφορῶν.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Διευθύνσεως Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας (Γραφεῖον ΙΥ) ὅπου δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 1927
Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΙΝΙΑΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως καταστημάτων Δημοσίων Καπνεργοστασίων ἐπιτροπὴ

Γνωστοποιεῖ

Ὅτι τὴν 11 π.μ. ὥραν τῆς 3ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔτους ἐπαναληφθήσεται ἡ δημοπρασία τῆς ἀνεγέρσεως οἰκήματος πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Καπνεργοστασίου Ἀθηνῶν ὑπὸ νέους ὅρους.

Πληροφορίας περὶ τῶν ὅρων κλπ. τῆς δημοπρασίας δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Τμήματος τῆς φορολογίας καπνοῦ.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

Μετὰ τινας ἡμέρας — τὴν 30ὴν Νοεμβρίου — συνέρχεται ἐν Γενεύῃ ἡ Προπαρασκευαστικὴ τοῦ Ἀφοπλισμοῦ Διάσκεψις, τῆς ὁποίας θὰ μετάσχῃ καὶ ἡ Ρωσσία, πλουσίως ἐκπροσωπουμένη εἰς αὐτὴν δι' ἀντιπροσωπείας, περιλαμβανούσης καὶ δύο Ἐπιτρόπους τοῦ λαοῦ—ὑπουργοὺς δηλονότι — τὸν Λιτβίνωφ καὶ τὸν Λουνατσάρσκι. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ Διάσκεψιν ἡ Ἑλλὰς θ' ἀντιπροσωπευθῇ παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ της, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Πολίτης, κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων πληροφορίας, θὰ εὑρίσκεται εἰς Γενεύην ἀπὸ τῆς 29ης Νοεμβρίου. Ἀλλ' οἱαδήποτε καὶ ἂν πρόκειται νὰ εἶναι ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, τὸ πολὺ ἑλληνικὸν κοινὸν δὲν ἔχει κατανοήσει ἐπακριβῶς εἰσέτι τὴν σημασίαν τῶν προσεχῶν συζητήσεων, οὕτως ὥστε νὰ ἔχῃ σχηματισθῇ μία σαφὴς ἐν προκειμένῳ δημοσίᾳ ἑλληνικὴ γνώμη, ἐπηρεάζουσα τὰς ἀορίστους — φοβούμεθα —ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ θὰ ἐνομίζομεν, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ, διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῆς γνώμης του ἐπὶ τῶν κυβερνητῶν του, ὅπως ἡ ἑλληνικὴ ἐν Γενεύῃ ἀντιπροσωπεία μὴ περιορισθῇ νὰ παίξῃ ρόλον ἀνωνύμου μέλους τοῦ χοροῦ μικρᾶς ἢ ἄλλης Δυνάμεως, ἀλλ' ὑποστηρίξῃ θερμότατα τὴν ἰδέαν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, χωρὶς τοὺς μαιανδροειδεῖς φραστικοὺς ἑλιγμούς, τοὺς ἀναιροῦντας ὅ,τι ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ κατ' ἀνάγκην λέγεται ἀπὸ πάντας, ἀφοῦ οὐδεὶς τολμᾷ, ἐναντίον τῶν λαῶν, νὰ ἐκφέρῃ σήμερον ἀντιθέτους ἰδέας. Ἡ παρουσία καὶ τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν προσεχῆ Διάσκεψιν εἶναι σημαντικωτάτη, καθ' ὅτι ἕως τώρα πλεῖσται προφάσεις ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐστηρίζοντο εἰς τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἦτο ἐπικίνδυνον ν' ἀφοπλισθοῦν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἐφ' ὅσον ἡ Ρωσσία δὲν ἀνελάμβανε καὶ αὐτὴ παρομοίαν ὑποχρέωσιν. Ἤδη ἡ Ρωσσία ἐζήτησεν ἡ ἰδία νὰ μετάσχῃ τῆς Διασκέψεως καὶ ἐφ' ὅσον θὰ διευκρινίσῃ, κατ' ἀνάγκην τὰς γνώμας της ἐπὶ τοῦ ζητήματος, θὰ ἀρθῇ πᾶς λόγος ἐπιφυλάξεως καὶ ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε διατυπώσαντας τοιαύτας. Περιττὸν δὲ νὰ προστεθῇ, ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ συζήτησιν ἀναμένεται μετ' ἐνδιαφέροντος ἡ ἔκθεσις τῶν ἀντιλήψεων τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία ἐσχάτως ἐξελίσσεται εἰς δύναμιν καθαρῶς στρατιωτικὴν καὶ ὑπερωπλισμένην ὡς ἦτο ἡ Γερμανία πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Τὸ φοιτητικὸν ζήτημα φαίνεται ὅτι ἐγγίζει πρὸς τὸ τέρμα του. Ἡ ἀπόφασις περὶ μειώσεως τῶν διδάκτρων, εἰς τὴν ὁποίαν κατέληξε χθές, κατόπιν μακρῶν συζητήσεων, ἡ Σύγκλητος, νομίζομεν ὅτι παρέχει εἰς τοὺς φοιτητὰς ἀρκετὴν ἱκανοποίησιν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐννοήσουν οἱ φοιτηταί, εἶνε, ὅτι ἡ δημοσία γνώμη βλέπει τὸ πανεπιστημιακὸν ζήτημα ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως, τὴν ὁποίαν καλὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ παραβλέπουν καὶ αὐτοί. Ὁσάκις, δηλαδή, οἱαδήποτε κίνησις τῶν φοιτητῶν ὑπενθυμίσῃ εἰς αὐτὴν τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ ἑλληνικὴ δημοσία γνώμη σκέπτεται εἰς ποίαν ἀξιοθρήνητον κατάπτωσιν ἔχει καταντήσει ἡ σημερινὴ φοιτητικὴ νεότης μὲ τὴν ἀτελεστάτην εἰς τὰ γυμνάσια προπαρασκευήν της διὰ τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν καὶ μὲ τὰ ἀκατονομάστως σκανδαλώδη «ἐπιεικῆ» μέτρα, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐφοδιάζονται σήμερον μὲ διπλώματα ἄτομα ἀναξιώτατα κάποτε καὶ δι' ἀπολυτήριον σχολαρχείου. Βεβαίως οἱ φοιτηταὶ οἱ σημερινοὶ δὲν πταίουν δι' αὐτά. Καλὸν, ὅμως, εἶνε νὰ μὴ λησμονοῦν, ὅτι τὸ κοινὸν προτιμᾷ νὰ τοὺς βλέπῃ ἀσχολουμένους μᾶλλον περὶ τὰς σπουδάς των ἀντὶ τῶν συχνῶν συγκεντρώσεών των εἰς δημοσίους χώρους, μὲ τὴν ὑπόκρουσιν τῶν συμπλοκῶν. Παρῆλθεν ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὀλίγα «φοιτητικὰ» ἐθεωροῦντο ἀπαραίτητος ποικιλία τῆς ἀθηναϊκῆς μονοτόνου ζωῆς. Τότε δὲν ὑπῆρχον τὰ σημερινὰ μεγάλα ἐθνικὰ καὶ δημοσιονομικὰ προβλήματα, τὰ μὴ ἐπιτρέποντα αὐτὰς τὰς διασκεδάσεις.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Εἴτε εἶναι ἀκριβῆ, εἴτε μὴ τὰ τηλεγραφούμενα περὶ σοβαρωτέρας τινὸς ἀντιδράσεως κατὰ τῶν Σοβιὲτ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος τοῦ Τρότσκυ, τοῦ Ζηνόβιεφ καὶ τοῦ Καμένεφ, εἶνε ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι τὸ Σοβιετικὸν καθεστὼς εἰσῆλθεν εἰς τὴν κρίσιμον καμπὴν τῆς σταδιοδρομίας του. Ἕως τώρα οὐδεὶς εἶχε διανοηθῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἀπροκαλύπτως ἀντιπολιτευόμενος τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν. Ἤδη ὑπάρχει μία δεδηλωμένη καὶ κάθε ἄλλο παρὰ χαλαρὰ ἢ μετριοπαθὴς ἀντιπολίτευσις. Καὶ εἶνε πρωτοφανὲς εἰς τὰ Σοβιετικὰ χρονικὰ τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν ταφὴν τοῦ αὐτοκτονήσαντος Γιόφφε, μετὰ τοὺς κρατοῦντας, ἐξεφώνησαν δριμυτάτους ἀντιπολιτευτικοὺς ἐπικηδείους οἱ ἀποβληθέντες ἐκ τοῦ Κόμματος. Εἶνε τόσον ἀσύνηθες διὰ τὰ μπολσεβικικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τὸ γεγονὸς ὅτι ἠδυνήθησαν νὰ ἀγορεύσουν ἀνενόχλητοι, ὥστε καὶ μόνον αὐτὸ νὰ πείθῃ περὶ τῆς καταπληκτικῆς ἐκπτώσεως τῆς σοβιετικῆς παντοκρατορίας.

ΟΙ ΑΣΤΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ὁ κ. Σίμψων, ἐπανελθὼν ἐκ μιᾶς περιοδείας του ἀνὰ τὴν Ἤπειρον, τονίζει εἰς τὴν ἔκθεσίν του, ὅτι ἡ ἐκεῖ στέγασις τῶν ἀστῶν προσφύγων εἶναι ποιοτικῶς ἀνωτέρα τῆς γενομένης εἴς τινας ἀστικοὺς συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Κρήτης. Καὶ χωρὶς τὸν Ἠπειρωτικὸν αὐτὸν ὅρον συγκρίσεως, εἶναι αὐταπόδεικτον ὅτι ἡ στέγασις μερικῶν ἀστῶν προσφύγων εἴς τινα σημεῖα τῆς πρωτευούσης εἶνε πράγματι ἐλεεινή. Καὶ τὴν μὲν πρώτην στιγμήν, τὰ πάντα ἐγένοντο ὑπὸ τὴν βίαν μιᾶς ἀδυσωπήτου ἀνάγκης. Ἡ δὴ ὅμως, μετὰ μίαν ὁλόκληρον πενταετίαν, νομίζομεν, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχον διορθωθῆ ὅσα τότε κάκιστα ἐγένοντο.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΕΩΣ

Πρόκειται ν' ἀρχίσῃ κατ' αὐτὰς ἡ στερέωσις τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ. Δὲν τὴν κατέστησαν ἐπισφαλῆ οἱ δέκα ἐννέα αἰῶνες τῆς σεβασμίας ἡλικίας της. Ἐστέκετο παρὰ πολὺ καλὰ ἕως τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐκσφενδονισθέντας ἐπὶ ὑπουργικοῦ ἑδωλίου ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς κυκλῶνας ποῦ ἐμάστισαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν τόπον, ἐσκέφθη καὶ τὴν «εὐθυγράμμισιν» τῆς λεωφόρου καὶ ν' ἀνασκάψῃ τριγύρω ἀπὸ τὴν Πύλην. Μὲ τὴν στερέωσιν τῆς τώρα, θὰ ληφθῇ, ἄρά γε, φροντὶς διὰ νὰ ἀποτεθοῦν καὶ οἱ μαρμάρινοι ὄγκολιθοι τῆς γωνίας τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Ὀλυμπιείου εἰς τὴν θέσιν των, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀφῃρέθησαν διὰ τὴν ἰδίαν διαβόητον εὐθυγράμμισιν;

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΟ ΤΟΥ 1930

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Αὐτὴ εἶνε ἡ στρατιωτικὴ ὄψις τοῦ κινδύνου. Ἤδη ἂς ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν διπλωματικὴν ὄψιν τῆς καταστάσεως.

Ὁ Ντοῦτσε, εἶνε ρεαλιστής, καὶ μολονότι ἔχει μεγάλην ὑπεροχὴν εἰς πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ ἐφόδια, θὰ καλοσκεφθῇ νὰ κατέλθῃ εἰς πόλεμον εἰς τὴν Βαλκανικήν, πρὶν βεβαιωθῇ ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ὑποστήριξιν κάποιας Βαλκανικῆς συμμαχίας.

Ἡ συνεννόησις μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τὴν Σερβο—Βουλγαρικὴν προσέγγισιν, ὑπῆρξεν ἀπὸ πολλοῦ ὁ σκοπὸς τῆς Γαλλικῆς διπλωματίας καὶ αἱ κυριώτεραι προσπάθειαι τῆς Γαλλικῆς διπλωματίας σήμερον στρέφονται περὶ τὴν παρεμπόδισιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου τούτου.

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς πραγματοποιεῖται κυρίως διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐνδοβαλκανικῶν προστριβῶν, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δημιουργῆται ἀμοιβαία δυσπιστία. Ἡ Ρώμη προσπαθεῖ ἤδη νὰ φράξῃ τὴν ὁδὸν τῆς προσεγγίσεως μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Βουλγαρίας καὶ Νοτιοσλαυΐας καὶ Ἑλλάδος.

Τί ἐπιδιώκει ἡ Σερβία

Ἡ Νοτιοσλαυΐα—γράφει ὁ Ἄγγλος συνάδελφος—εὐνοεῖ τὴν σύναψιν Βαλκανικοῦ Λοκάρνο, ἂν ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ἑλλὰς τηρήσουν τὴν στάσιν τῆς σημερινῆς Γερμανίας καὶ ἀναγνωρίσουν τὰς Συνθήκας τῆς Εἰρήνης ὡς ἀφετηρίας, ὡς δεύτερον δὲ βῆμα τὸν διακανονισμὸν τῶν διαφορῶν δι' ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως.

Ἐνδεχομένη ἐλπὶς εἶνε ἡ σύναψις Σερβο—Βουλγαρικοῦ Συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἔτεινεν εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν μιᾶς ἀπὸ τὰς παλαιοτέρας Βαλκανικὰς πληγάς.

Ὁ Ἰταλικὸς Τύπος ἐξεμεταλλεύθη παντοιοτρόπως τὰς ὑπὸ τοῦ πολέμου κληροδοτηθείσας Βαλκανικὰς ἐχθρότητας. Τοιουτοτρόπως τὸ ὄργανον τοῦ κ. Μουσσολίνι, τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», προσφάτως συνέστησεν εἰς τοὺς Βουλγάρους νὰ ἐπιστήσουν τὴν προσοχήν των ἐπὶ τοῦ κινδύνου τοῦ σχεδίου τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδίας, τὸ ὁποῖον ἀνεπτύχθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τὴν ἐμπνεομένην ὑπὸ τοῦ κ. Μπούρωφ, τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι τοῦτο σημαίνει «τὴν καταβρόχθισιν τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τῆς ἰσχυροτέρας γείτονός της».

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὁ Φασιστικὸς Τύπος ἐξεμεταλλεύθη τὰ πρόσφατα ἐπεισόδια τῆς Μακεδονικῆς μεθορίου διὰ νὰ ρίψῃ σπέρματα ὑποψίας μεταξὺ Βελιγραδίου καὶ Σόφιας.

Ἑλλὰς καὶ Ἰταλία

Προκειμένου εἰδικώτερον περὶ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἄγγλος ἀπεσταλμένος γράφει μερικὰ παράδοξα πράγματα.

Πιστεύεται, λέγει, ὅτι ὁ ἰταλικὸς οἰκονομικὸς ἑλιγμὸς ἐματαίωσε τὸ Ἑλληνοσερβικὸν σύμφωνον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Σερβία θὰ ἀπέκτα ἐλευθέραν ζώνην εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἡ δυσχέρεια ὡς πρὸς τὸν ἔλεγχον τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς θὰ παρεκάμπτετο.

Οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Γενεύην συνήντησαν δυσκολίας μὲ τὴν Κ. Τ. Ε. ἀναφορικῶς πρὸς τὸ νέον δάνειον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς εἶχε συμφωνήσει εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Λονδίνου καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἰταλικὸς οἰκονομικὸς ὅμιλος, δηλαδὴ κατ' οὐσίαν ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις, ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ὑποβάλῃ ἐπωφελῆ πρότασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Θεσσαλονίκης παραμένει ἐκκρεμές.

Παρομοία τακτικὴ ἐφηρμόσθη ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν. Μετὰ τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς Βουδαπέστην τοῦ κ. Μάρκοβιτς, ἐσημειώθη σαφὴς κίνησις πρὸς Σερβο—Οὐγγρικὴν συνεννόησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν διεξόδου πρὸς τὴν θάλασσαν, ὑπὸ τύπον Οὐγγρικῆς ἐλευθέρας ζώνης εἰς ἕνα νοτιοσλαυϊκὸν λιμένα.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ταχέως κατεπνίγη ἐν τῇ γενέσει του ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς προσφορᾶς μιᾶς Οὐγγρικῆς ἐλευθέρας ζώνης εἰς τὸ Φιοῦμε, συνοδευομένης ὑπὸ μυστικῆς Ἰταλο—Οὐγγρικῆς συνεννοήσεως, εἰς τῶν καρπῶν τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ Ἰταλικὴ ὑποστήριξις, ἡ παρασχεθεῖσα εἰς τὴν Οὐγγαρίαν κατὰ τὴν διένεξιν τῆς χώρας ταύτης μὲ τὴν Ρουμανίαν ἐν Γενεύῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν κτημάτων τῆς Τρανσυλβανίας.

Ἡ Γαλλοσερβικὴ συνθήκη

Τοῦτο—λέγει ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος—μὲ φέρει εἰς τὸ ἐπείγον ζήτημα τῆς Ἰταλο—Γαλλικῆς ἀντιζηλίας εἰς τὰ παρασκήνια. Ἀκριβῶς πρὸ τῆς τελευταίας συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Ρώμη ὑπέδειξεν ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τῆς Γαλλο—Σερβικῆς Συνθήκης, θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς πρᾶξις οὐχὶ φιλικὴ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

Ὁ κ. Μπριὰν εἰδοποίησε τὴν Νοτιοσλαυΐαν, ὅτι δὲν ἦτο φρόνιμον τότε νὰ θιγῇ ἡ Ἰταλία. Ἡ Συνθήκη ὑπεγράφη εἰς Παρισίους καὶ αἱ προρρηθεῖσαι Ἰταλικαὶ ἀντιρρήσεις διαλαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Φασιστικοῦ Τύπου.

Ἡ εἰρωνεία τῆς ὅλης ὑποθέσεως εἶνε ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἔριδος μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρθῇ, ἂν ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις εἶχον τὴν σύνεσιν καὶ τὴν καλὴν θέλησιν νὰ ἐνεργήσουν συμφώνως πρὸς τὰς Βρεττανικὰς συμβουλάς, δηλαδή, ἀφ' ἑνὸς ἡ Νοτιοσλαυΐα νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς Συμβάσεις τοῦ Νεττοῦνο καὶ ἡ Ἰταλία ἀφ' ἑτέρου νὰ παράσχῃ μίαν νέαν ἑρμηνείαν τῆς Συνθήκης τῶν Τιράνων, ἡ ὁποία ν' ἀπαλλάξῃ τὴν Νοτιοσλαυΐαν ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς Ἰταλικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν χώραν ταύτην.

Αἱ συμβάσεις τοῦ Νεττοῦνο, ἤδη ἐκκρεμεῖς, ἀφοροῦσι τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐν Δαλματίᾳ δικαιωμάτων τῆς Ἰταλίας, καὶ τὴν διευθέτησιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ὁ κ. Μουσσολίνι δὲν ἔδειξε σημεῖα ὅτι σκοπεύει νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς τὴν συμβουλὴν ταύτην, ὅπως μοῦ εἶπε γνωστότατος Γερμανὸς διπλωμάτης: «Θέλει νὰ κρατῇ κρεμαμένην τὴν σπάθην ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τῶν Νοτιοσλαύων καὶ νὰ τοὺς κρατῇ ἐν ἀγωνίᾳ».

Τὰ κίνητρα τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς εἰς τὰ Βαλκάνια

Ἐπὶ τοῦ παρόντος—γράφει εἰς τὸ τρίτον του ἄρθρον ὁ ἀπεσταλμένος—ὁ κ. Μουσσολίνι διεξάγει μερικῶς ἐπιτυχῆ ἀγῶνα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἰταλίας. Ὁ κ. Μουσσολίνι προσπαθεῖ νὰ μετατρέψῃ τὴν Ἰταλίαν εἰς ἕνα εἶδος αὐτάρκους ἐθνικοῦ συνεταιριστικοῦ καταστήματος.

Τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ εἰς χώραν, ἡ ὁποία ἔχει ἰδίας πρώτας ὕλας. Ἀλλ' ἡ Ἰταλία ἐξαρτᾶται διὰ τὰς πρώτας ὕλας της κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ καταστῇ πραγματικῶς αὐτάρκης χώρα. Παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦ Ντοῦτσε, ἡ εἰσαγωγὴ θὰ ὑπερβαίνῃ μεγάλως τὴν ἐξαγωγήν.

Μόλα ταῦτα ὁ κύριος κίνδυνος τῆς Ἰταλίας εἶνε οἰκονομικός. Ὁ κ. Μουσσολίνι κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνατίμησιν τῆς λιρέττας. Ὅπως ἐπιτύχῃ τοῦτο, διεκανόνισε τὰ πολεμικὰ χρέη πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐδανείσθη πολλὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἔπειτα ὁ κ. Μουσσολίνι ἀνέλαβε νὰ κινήσῃ τὴν Ἰταλικὴν βιομηχανίαν καὶ νὰ ὑποβιβάσῃ τὰς τιμάς. Εἰς τοῦτο ἀπέτυχε καὶ ἔσχε τὰ ἑξῆς δύο ἀποτελέσματα: Ἀφήρεσε τὰ κέρδη τῶν βιομηχάνων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔπληξε τοὺς νέους γεωργούς, οἱ ὁποῖοι ἠγόρασαν τὰ κτήματα των ὑπολογίζοντες ὅτι θὰ ἐπώλουν τὰ προϊόντα των εἰς ὑψωμένας τιμάς.

Οἱ πρῶτοι ἠπείλησαν ὅτι θὰ κλείσουν τὰ καταστήματά των, ὁπότε ὁ κ. Μουσσολίνι ἀπήντησεν: «Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἀνοίξω τὰς θύρας τῶν φυλακῶν μου».

Οἱ χωρικοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ διαθέσουν τὰ προϊόντα των καὶ ἀντιμετωπίζοντες τὸ πρόβλημα νὰ πωλήσωσι τὰ κτήματά των εἰς τὸ κόστος των, ἐδημιούργησαν «ἀγροτικὸν πρόβλημα». Τελευταίως εἰς τὰς ἀγροτικὰς ἐπαρχίας ἐγένοντο συγκεντρώσεις πεινῶντος πλήθους κραυγάζοντος: «Ντοῦτσε, δόσε μας ψωμί».

Ὁ κ. Μουσσολίνι ἀντιμετωπίζει ἤδη βιομηχανικὴν καχεξίαν. Μὲ τὴν ἔλλειψιν ἑτοίμου χρήματος καὶ μὲ ἠλαττωμένην τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς λιρέττας, τὰ ἡμερομίσθια κατέπεσαν καὶ αἱ οἰκιακαὶ προμήθειαι περιωρίσθησαν εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Οἱ βιομήχανοι οἱ ζητοῦντες ἀνακούφισιν εἰς τὴν ἐξαγωγὴν δὲν εὑρίσκονται εἰς καλυτέραν θέσιν. Ἡ ὑπερτίμησις τῆς λιρέττας ηὔξησε τὰς τιμὰς εἰς τοὺς ξένους ἀγοραστάς, οἱ ὁποῖοι τώρα στρέφονται πρὸς εὐθηνοτέρας ἀγορὰς καὶ κυρίως πρὸς τὴν Γερμανικήν.

Πρὸς ἐξεύρεσιν διεξόδου

Ἁρμόδιοι παρατηρηταὶ πιστεύουν ὅτι, ἡ ὑπεροχὴ εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην πιθανῶς νὰ ἑλκύσῃ τὸν Ντοῦτσε ὡς διέξοδος διὰ τὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν τῆς χώρας του. Καὶ ἀναφέρουν τὸν «λαιμὸν τῆς φιάλης» Δυρραχίου—Βρινδησίου. Ὁ κ. Μουσσολίνι ἔχει ἤδη ὑποθηκεύσει τὴν Ἀλβανίαν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἂν ἠμποροῦσε νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τὴν κατοχήν του τὸν λιμένα τοῦ Δυρραχίου, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ἰσχυρὰν θέσιν εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην.

Ἐντεῦθεν ἡ οὐσιαστικὴ προσάρτησις τῆς Ἀλβανίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἡ Νοτιοσλαυΐα (μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Γαλλίας) φράσσει τὴν ὁδόν. Ὁ καιρὸς ἐπείγει, δεδομένου ὅτι ἄλλαι χῶραι, ἰδίᾳ ἡ Γερμανία, ἐφαρμόζουν πολιτικὴν ἐντόνου ἐμπορικῆς εἰσδύσεως εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἡ συντριβὴ τῆς Νοτιοσλαυΐας θὰ ἔχῃ μονομιᾶς τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα διὰ τὴν Ἰταλίαν: θὰ τῆς παράσχῃ πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἡγεμονίαν εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην καὶ οὕτω θὰ τὴν ἀνακουφίσῃ ἀπὸ τὰς ἀμέσους οἰκονομικὰς δυσχερείας της καὶ θὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν τῆς χώρας ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μειονεκτήματα τοῦ Φασιστικοῦ καθεστῶτος, παρουσιαζομένης εἰς τὸν Ἰταλικὸν λαὸν μιᾶς θαυμασίας ἐξωτερικῆς ἐπιτυχίας.

Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη λύσις, ἡ πολιτικοοικονομικὴ συνεννόησις μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν καὶ ἡ εἴσοδος τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὁμοσπονδίαν τῶν Παραδουναβίων χωρῶν. Ἡ Τεργέστη εἶνε ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον νεκρὸς λιμήν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε πλέον διέξοδος τῆς Παραδουναβίου ἐσωχώρας.

Ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι εἰδικοί, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, πιστεύουν ὅτι τὰ πολυάριθμα καθ' ὁδὸν ἐμπόδια θὰ ὑπερπηδηθοῦν· ἐντεῦθεν—καταλήγει ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος — πηγάζουσιν οἱ φόβοι περὶ τῆς Εἰρήνης».

Τ. Α. Μ.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ
ΤΩΝ ΚΑΡΠΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μέχρι τινὸς μεταβαίνοντες εἰς τὰς Μεσημβρινὰς χώρας τῆς Εὐρώπης ΙΤΑΛΙΑΝ—ΙΣΠΑΝΙΑΝ ἐθαυμάζαμεν τὰ ἐκτάκτου ὡραιότητος ΑΧΛΑΔΙΑ—ΜΗΛΑ—ΒΕΡΥΚΟΚΑ—ΚΕΡΑΣΣΙΑ κλπ., ἅτινα εἰς μέγεθος, χρῶμα καὶ γεῦσιν ἦσαν κάτι τὸ ἔκτακτον.

Οἱ ἀνώτερω καρποὶ κατόπιν προσπαθειῶν μεγάλων παρελήφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἐν ΕΛΛΑΔΙ ἐπιστημονικῶς κατὰ ΧΙΛΙΑΔΑΣ εἰς τοὺς μεγάλους ΚΗΠΟΥΣ τῶν ἀδελφῶν ΚΑΝΤΟΡΟΥ ἐν ΕΛΕΥΣΙΝΙ καὶ ΣΕΠΟΛΙΟΙΣ.

Πωλοῦνται εἰς τὸ ἀνθοπωλεῖον
ΑΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΟΥ
Σταδίου 28. Τηλ. 12-37 Νέον

Ἀθληταί,
Πρίν, μετὰ ἢ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Γυμνασμάτων σας μεταχειρισθῆτε Τὶς θαυμάσιες Παστίλιες VALDA
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε εἰς κυτία φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΛΥΦΘΗ.—ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ—ΤΣΑΛΔΑΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκονομ.) Συνοψίζων τὸ μέρος τοῦτο λέγω ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως προέβην ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν. Ἐξέθεσα εἰς τὸν κ. Πεσμαζόγλου εἰς φιλικωτάτην συζήτησιν τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ Γαλλία μᾶς ὀφείλει τόσα χρήματα. Τίποτε ἄλλο.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κύριε ὑπουργέ τῶν Οἰκονομικῶν, θὰ σᾶς ἀπαλλάξω ἐγὼ πάσης τοιαύτης εὐθύνης ὅσον ἀφορᾷ τὸ γραφόμενον ἐκεῖνο. Ἐπαναλαμβάνω καὶ τονίζω τὸ ἑξῆς: ὅτι ἡ ἔκθεσις αὐτὴ οὖσα ἔκθεσις εἰσηγητοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἦτο ἀξία προσοχῆς καὶ ὅταν αὐτὴ δὲν ἀναφέρεται ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο λέγουσα «κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν». Ἐγὼ μὴ θέλων τοῦτο τὸ «κατὰ τὰς δηλώσεις» νὰ τὸ ἐκλάβω ὡς ἐπίσημον, ἐζήτησα ἰδιαιτέρας πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. εἰσηγητοῦ, ὁ δὲ εἰσηγητὴς κ. Πεσμαζόγλου μοῦ εἶπεν ὅτι εἰς ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἔκαμε κατ' οἶκον καὶ σᾶς ὡμίλησε περὶ τῆς ἐκθέσεώς του, ἀναφερομένου εἰς τὰς δοσοληψίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Γαλλίας, σᾶς ἠρώτησε σχετικῶς καὶ τοῦ εἴπατε αὐτὰ τὰ πράγματα. Εἰς ὁμιλίαν, ἐπαναλαμβάνω, κατ' οἶκον. Τοῦ ἐπεδείξατε μάλιστα καὶ ἐφημερίδας, εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρονται αἱ δηλώσεις σας αὐταί. Μοῦ προσέθηκε δὲ ὅτι τοῦ ἐγένετο καὶ παρακίνησις ὅτι δὲν περιελήφθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἐκ τῶν γαλλικῶν πιστώσεων, καὶ αὐτὸς εἶπεν ὅτι δὲν τὸ περιέλαβεν. Ἐγὼ δὲν κάμνω χρῆσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ λέγω μόνον διότι ἦλθεν ἡ ὁμιλία. Διότι ἐφ' ὅσον δὲν περιείχετο ἐν τῇ ἐκθέσει δὲν νομίζω ὅτι ἐπὶ τῆς ὁμιλίας αὐτῆς θὰ ἠδυνάμην νὰ κάμω λόγον. Παραμένει λοιπὸν τοῦτο τὸ ζήτημα.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπισημότητα τὴν ὁποίαν ἀπονέμει εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου ὀφείλω νὰ δηλώσω καὶ ἐγὼ ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅτι αὐτὴ δὲν ἔχει καμμίαν ἐπισημότητα διότι δὲν ὑπέστη....

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. (Ὑπ. Οἰκονομ.) Αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα. Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ κάμω τὴν ἑξῆς τελευταίαν παρατήρησιν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἐγὼ δὲν δίδω καμμίαν ἐπισημότητα εἰς αὐτήν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. (Ὑπ. Οἰκον.) Δὲν γνωρίζω ἂν σεῖς ἀποδίδετε οἱανδήποτε ἔννοιαν ἐπίσημον ἢ ὄχι. Γεγονὸς εἶνε ὅτι ὁ ἔντιμος βουλευτὴς κ. Πεσμαζόγλου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἴπῃ ὅτι τοῦ εἶπον ἐγὼ ὅτι ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν κονδύλιον ἐσόδων ἐκ τῶν γαλλικῶν χρεῶν.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Οὔτε ἐγὼ δίδω καμμίαν σημασίαν εἰς αὐτό. Ὀφείλω ἐν τούτοις νὰ εἴπω ὅτι ἡ μὴ ἐκκαθάρισις τοῦ ζητήματος παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ μὴ τακτοποίησις τῆς δοσοληψίας ταύτης τῆς Ἑλλάδος, ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς σχόλια παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ ἐνταῦθα ἠκούσθη ὁμιλία τις δυσάρεστος, ἡ ὁποία ἔκαμε τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδεται οὐδεμία πολιτικὴ σημασία εἰς τὴν ἀντίθεσιν τὴν ὁποίαν συνηντήσαμεν λόγῳ τῆς μὴ ἐκκαθαρίσεως αὐτῆς. Ὀφείλω ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τούτου βήματος ὁμιλῶν καὶ ὡς ἐκπρόσωπος ἑνὸς ἐκ τῶν κομμάτων ἐν τῇ Βουλῇ μελετήσας τὰ πρακτικὰ τῆς Δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλω καὶ ἐγὼ νὰ βεβαιώσω ὅτι καὶ ἐκ μέρους τοῦ Γάλλου ἀντιπροσώπου διὰ τὴν διαρρύθμισιν τὴν οἰκονομικὴν ἐνώπιον τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἐδόθη πᾶσα βοήθεια καὶ πᾶσα συνδρομὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο βεβαιοῦται καὶ διὰ τῶν πρωτοκόλλων παρ' ὁλοκλήρου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ κ. ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας ἐβεβαίου ἐν ταὐτῷ, ὅτι κατὰ τοῦτο ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰς ὁδηγίας τῆς Γαλίας. Θὰ ἦτο λοιπὸν ἄτοπον ἐκ τοιούτου λάθους νὰ γεννῶνται προστριβαί, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ νὰ ἀκούεται ὅτι δῆθεν ὑπάρχῃ μία τῆς κοινῆς γνώμης καταφορὰ κατὰ τῆς Γαλλίας. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ τοιοῦτόν τι, διότι ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν ἔκαμε δὲν ἦτο παρὰ ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων της, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἔπραξεν δυνάμενον ἡμᾶς νὰ βλάψῃ. Πάντως τοὐναντίον ἐβοήθησε καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ ἔργον ἐν Γενεύῃ. Καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἀπόψεως ὀφείλω καὶ ἐγὼ νὰ βεβαιώσω ὅτι εἴτε ἐν τῷ Τύπῳ εἴτε ἄλλως πως μεμψιμοιρίαι ἐγεννήθησαν ἄδικοι.

Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ

Κάμνω χρῆσιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς, διότι καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτε γνώσει διατελῶν τούτων ἐδήλωσεν εἰς αἴτησιν γενομένην ἐκ μέρους τοῦ κ. ἐξ Ἠπείρου βουλευτοῦ, ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ τὰ καταθέσῃ, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπικαλέσθη ταῦτα καὶ εἶπεν ὅτι θὰ εἶνε εὐτυχὴς νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἵνα ἴδωσι πῶς διεχειρίσθησαν ἐκεῖ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ὀφείλω κύριοι, καὶ λυποῦμαι διότι εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ εἴπω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅτι κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ἐκείνας ἐγένετο ἰσχυρισμός, ὅτι ἐσωτερικῶς ὑπῆρξαν λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐμπόδιζον τὸν κανονισμὸν τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας χρεῶν. Ὀφείλω καὶ πάλιν νὰ διαμαρτυρηθῶ ἐπισήμως ἐπίσης, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα, τὴν ἀλήθειαν σεβόμενος, νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὑπῆρχον ἐσωτερικοὶ λόγοι παρακωλύοντες τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν τούτων.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ἐγένετο ποτὲ τοιοῦτος ἰσχυρισμός.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἐγένετο ἢ ὄχι.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Οὐδέποτε ἀπολύτως.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἀλλ' ὀφείλω νὰ εἴπω καὶ δὲν ἐπικαλοῦμαι τοῦτο διὰ σᾶς, ἀλλ' ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοσιονομικῆς ἀναγράφεται, ὅτι ἐρρήθη ὅτι ἐμποδίζεσθε, εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν τούτων ἐκ λόγων ἐσωτερικῶν.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Οὐδέποτε.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θὰ ἀναγνώσω τὸ σχετικὸν μέρος, διότι ὀφείλομεν κ. ὑπουργέ, ἐπιλαμβανόμενοι τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ παρίσταται εἰς δύο κεχωρισμένα μέρη καὶ νὰ νομίζηται ὅτι τὸ ἓν ἀντιθέτεται πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, ὅταν διαπραγματεύεται ζητήματα ἐξωτερικά. Ἀρκετὰ ὑπέστημεν ἐκ τῆς διχονοίας ταύτης καὶ τῶν τοιούτων... (Χειροκροτήματα).

Εἶνε καιρὸς νὰ σωφρονισθῶμεν χάριν τούτων καὶ νὰ ἐπιδιώκωμεν οἱανδήποτε ὠφέλειαν μειοῦντες τὰς πολιτικὰς ἔριδας ἢ καὶ τὰ ἄτομα ἀκόμη τοῦ τόπου μας. Ὅλοι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν καὶ πρὸ παντὸς πρέπει νὰ τὸ συναισθανθῶμεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν ἔξω κόσμον εἶνε μία καὶ ἀδιαίρετος (χειροκροτήματα παρατεταμένα) ἓν ἔχουσα συμφέρον καὶ ἕνα ἐπιδιώκουσα σκοπόν, τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν πρόοδον ταύτης. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πτέρυγος).

ΚΑΙ Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

Λυποῦμαι διότι φθάσας εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ ἐπικαλεσθῶ ἀκόμη ὅτι καὶ ὁ φιλικός σας Τύπος, δὲν ξεύρω πόθεν ὁρμηθείς, ἀνέφερεν ὅμως, ὡς ὁρμηθεὶς ἀπὸ ἕνα τῶν ἀξιοτίμων κ. ὑπουργῶν, ὅτι Ἕλληνες ἐκεῖ ἔξω διατρίβοντες, ἀντιπολιτευόμενοι τὴν Κυβέρνησιν, παρεκώλυσαν τὴν κατάρτισιν τοῦ δανείου καὶ ἀνέφερε καὶ ὄνομα τετιμημένου πατριώτου.

Ὁ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (ἐπιχειρεῖ νὰ ἀπαντήσῃ).

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κύριε ὑπουργὲ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀφήσατε νὰ τελειώσω καὶ ἀπαντᾶται. Κα' δὲν ἔλειψε, κύριοι, οὔτε τὸ ὄνομα τὸ ἰδικόν μου, ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζον εἰς μέρη ξένα, μακρὰν ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου ἐγίνοντο αἱ διαπραγματεύσεις. Δὲν λέγω διὰ τὸν Τύπον, ὅτι εὐθύνεται οἱοσδήποτε ἐκ τῶν πολιτικῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι προσκείμενος εἰς αὐτόν, ἀλλ' ὁ Τύπος ἐχρησιμοποίησε τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν κυρίων ὑπουργῶν ὁ ὁποῖος δὲν ἔσπευσε δυστυχῶς νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὸ γενόμενον...

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ: Τὸ διέψευσε.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ... ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ διέψευσε, τὸ διέψευσε κατὰ τρόπον οὐχὶ ἱκανοποιητικὸν δι' αὐτοὺς κατὰ τῶν ὁποίων ἐξετοξεύθη. Θὰ σᾶς ἀναφέρω, ἐπειδὴ μοῦ εἶπεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τί ἐρρέθη ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θέλει νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Τσαλδάρην.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΞ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ: Ἀφήσατε νὰ τελειώσῃ. Μὴ διακόπτετε.

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁσάκις ἐγένετο ὑπαινιγμὸς οἱοσδήποτε ἀφορῶν μέλος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἀρχηγὸν κόμματος ἢ καὶ βουλευτὴν πάντοτε ἐπεκράτησε νὰ ἐπιτρέπηται ἡ διακοπή. Λοιπὸν δὲν ζητοῦμεν παρὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς κανόνος καθιερωθέντος.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἐγὼ σᾶς παρεκάλεσα νὰ τελειώσω τὸ σχετικὸν μέρος τῆς ὁμιλίας μου.

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Οὐχὶ φιλικὴ μου ἐφημερίς, διότι δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς δὲν ἔχω καμμίαν ἐφημερίδα ἡ ὁποία νὰ εἶνε φιλικὴ πρὸς ἐμέ, οὐχὶ λοιπὸν φιλικὴ μου ἐφημερίς, ἀλλ' ἐφημερὶς ἄλλη, τῆς ὁποίας ὁ ἀνταποκριτὴς εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα ἀείποτε ἔψεξε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔψεγεν, ὡς ἔμαθα, διότι δὲν τὰ εἶδα ὅσα λέγετε. Ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος μετὰ ἀξιοθαυμάστου διπλωματικῆς αὐταρκείας, περισσῆς ὅλως, μὲ εὑρίσκει, ὡς μανθάνω, ὅτι εἶμαι ἀνίκανος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐτηλεγράφησε, φαίνεται, ἀπὸ τὴν Γενεύην ὅτι ἐγὼ ἐμνημόνευσα ὡρισμένα πρόσωπα καὶ διὰ ὑμᾶς, ὅτι ἀντέδρασαν εἰς τὸ σχέδιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὸ συζητούμενον μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Γνῶσιν τούτου ἔλαβον μετὰ πάροδον πολλῶν ἡμερῶν. Καὶ παρὰ τὴν ἀρχήν μου, τὸ διέψευσα. Ὅταν ἦλθον ἐδῶ, ἔλαβον γνῶσιν τῆς διαψεύσεως ὅτι δὲν ἦτο κατηγορηματική, ἐνῷ ἐγὼ εἶπον ὅτι οὐδέποτε εἶπον ὅσα μοῦ ἀπεδίδοντο. Τὸ ἔμαθα μετὰ πάροδον μηνὸς ὅταν ἦλθον ἐδῶ. Ἐγὼ δὲν εἶπον ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ ὁ κ. Στρεῖτ δὲν ἀντέδρασαν κατὰ τοῦ σχεδίου, διότι δὲν ἔτυχε νὰ ἔχω ἀποδείξεις περὶ τούτου, ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε εἶπον τοιοῦτόν τι, καθ' ἡμῶν ἢ τοῦ κ. Στρεῖτ. Γνωρίζετε δὲ καλῶς σεῖς, διότι μὲ ὑμᾶς συνειργάσθην, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶχον μικρὰν ὑπόληψιν διὰ τὸν χαρακτῆρά σας, ἀφοῦ συνειργαζόμην, ὅτι τὸν κ. Στρεῖτ ἐζήτησα ἐγὼ αὐτοβούλως νὰ χρησιμοποιήσω εἰς διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐὰν δὲν εἶχον ἐμπιστοσύνην, δὲν θὰ ἤθελον νὰ τὸν χρησιμοποιήσω. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε, κύριε βουλευτά, ἐὰν εἰς τοὺς μεταξύ μας ἀγῶνας θελήσωμεν νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τί ἑκάστοτε δημοσιεύεται ὑπὸ τύπον ἀνακοινώσεων, καὶ μάλιστα τί δημοσιεύουν διάφοροι ἀνταποκριταί, ἀγόμενοι πολλάκις ἐκ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἐλατηρίου, σᾶς βεβαιῶ ὅτι οἱ ἀγῶνές μας δὲν θὰ ἵστανται εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διεξάγωνται ἀλλὰ κινδυνεύουν νὰ καταπέσουν εἰς πολὺ χαμηλὸν ἔδαφος.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Χαίρω διότι ἔδωκα ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ ὁποίου συνειργάσθην μέχρις ἐσχάτων καὶ συνδέομαι, νὰ εἴπῃ ὅσα εἶπεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, διότι νομίζω ὅτι περισσότερον ἀφεώρων ἐκεῖνον ἢ ἐκείνους κατὰ τῶν ὁποίων ἐγράφησαν. Δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ εἰς βάρος του ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα.

ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (ὑπουρ. Ἐξ) Ὄχι εἰς βάρος μου, κύριε συνάδελφε. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἐπὶ μακρὰ ἤδη ἔτη πολιτευόμενος οὐδέποτε ᾐσθάνθην ὅτι δι' ἀναιρέσεων ἀνταποκρίσεων ἢ ἀνακοινώσεων δημοσιογραφικῶν εἶνε δυνατὸν νὰ μείνῃ τι εἰς βάρος μου. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον θὰ εἴδατε ὅτι σπανιώτατα, μόνον ὅταν νομίζω ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθουν σοβαραὶ ἐξωτερικαὶ παρεξηγήσεις, προβαίνω εἰς διαψεύσεις. Προσέχω εἰς τὸν σοβαρὸν ἔλεγχον τοῦ Τύπου, ἀλλ' ἐσυνήθισα νὰ περιφρονῶ καὶ νὰ μὴ προβαίνω εἰς διαψεύσεις ὑπόπτων ἀνταποκρίσεων, διότι ἐνίοτε καὶ ἡ διάψευσις βλάπτει.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΔΗΛΟΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΗΣΚΗΘΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θὰ θεωρήσω λῆξαν τὸ ἐπεισόδιον. Καὶ ἔλεγον, κύριοι, ὅτι προελέχθη, ὅτι ἡ μὴ ἐκκαθάρισις τῶν γαλλικῶν χρεῶν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος παρελκύεται διὰ λόγους ἐσωτερικούς. Ἵνα μὴ θεωρηθῇ ὅτι λέγω τοῦτο ἀβασίμως ἀναγινώσκω τὸ σχετικὸν μέρος. Ἰδοὺ τί λέγει: (Ἀναγινώσκει).

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Ποῖος τὰ λέγει αὐτά;

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἶνε εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδριάσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου σελὶς 5—6.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κύριε βουλευτά, οὐδέποτε ἐγένετο ἐνώπιόν μου συζήτησις περὶ τῶν γαλλικῶν χρεῶν εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπήν. Συζήτησις περὶ τῶν γαλλικῶν χρεῶν ἐγένετο μόνον εἰς τὸ Κομιτὲ Γκρέκ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν εἶπον εἰς τὴν Κοινωνίαν.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἀλλὰ ποῦ;

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Σᾶς εἶπον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν δημοσιονομικήν.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν δημοσιονομικὴν δὲν ἔγινεν ἐνώπιόν μου ἡ συζήτησις περὶ τῶν γαλλικῶν χρεῶν. Γενικῶς ἠρωτήθη περὶ τῆς θέσεως τῶν πολεμικῶν χρεῶν ἐνῷ ὁ κ. βουλευτὴς εἶπεν ὅτι ἔγινεν παρέλκυσις.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν εἶπον αὐτό.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἀναγνώσατέ το, κύριε βουλευτά. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι πρόκειται περὶ πλήρους παρερμηνείας τῆς φράσεως. Δὲν ἐξεστομίσθη ἀπὸ τὰ χείλη μου καμμία λέξις ποτὲ ἡ ὁποία νὰ καταλογίζῃ βάρος ἐκείνων μετὰ τῶν ὁποίων διΐσταμαι πολιτικῶς, ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ διακανονισμοῦ (χειροκροτήματα). Ἀπὸ μίαν φράσιν, ἡ ὁποία δὲν ἀπεδόθη ὀρθῶς, ἡ ὁποία δὲν ἔδιδε λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις οὐδὲ εἰς τὴν ἐξελιχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἡγέτου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀποστροφήν, ὠθούμενα εἰς ἐπισφαλεῖς ἀνακοινώσεις. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ προσθέσω ὅπως μὴ ἀφήσω ἔκθετον τὴν μερίδα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπῶ, ὅτι εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐνεργείας μας δὲν ἀφίνομεν νὰ διαφαίνεται οὐδ' ἀνάμνησις τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἄλλην ἐξήγησιν δὲν δύναμαι νὰ κάμω. (Χειροκροτήματα).

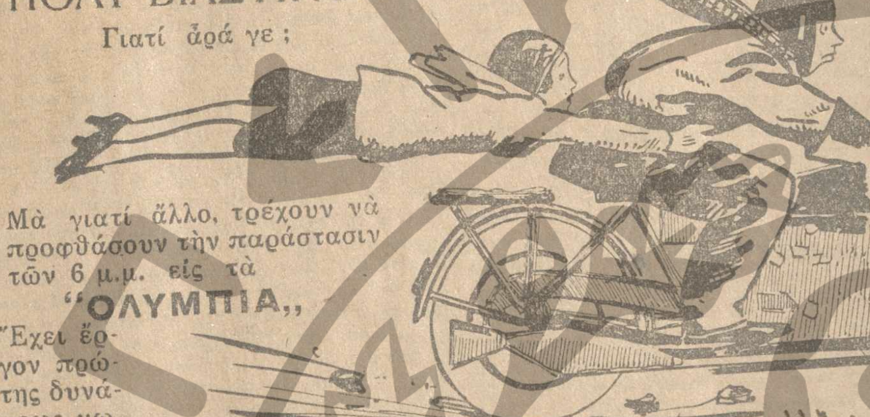
ΠΟΛΥ ΒΙΑΣΤΙΚΟΙ!
Γιατί ἆρά γε;
Μὰ γιατί ἄλλο, τρέχουν νὰ προφθάσουν τὴν παράστασιν τῶν 6 μ.μ. εἰς τὰ
"ΟΛΥΜΠΙΑ,,
Ἔχει ἔργον πρώτης δυνάμεως, κωμῳδίαν ξεκαρδιστικὴν καὶ τραγοῦδι τῆς Κας ΒΑΤΣΚΑΓΙΑ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ὁ Σύλλογος τῶν Ἀνθοπωλῶν ἐπὶ τῆς Πλατείας ΟΜΟΝΟΙΑΣ φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου ΚΟΙΝΟΥ ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου μετεστάθμευσεν ἐπὶ τῆς Πλατείας ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ (ὄπισθεν ὑπουργείου Οἰκονομικῶν) ὅπου καθημερινῶς εὑρίσκονται τὰ ὡραιότερα ΑΝΘΗ τῆς ἐποχῆς διὰ τὰς ἑορτὰς κλπ.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΝ ΥΔΩΡ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΙΚΙΑΣ ΣΑΣ
Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΑΤΩΝ ΘΕΛΕΙ ΠΡΟΒΗ
ΔΩΡΕΑΝ
εἰς ἐγκαταστάσεις παροχετεύσεως
ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΥΔΑΤΟΣ
ἀξίας μέχρι 1500 δραχμῶν
Διὰ δὲ ἐγκαταστάσεις μεγαλυτέρας ἀξίας θέλει προσφέρει ὡς
ΔΩΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΑΣ ΤΗΣ
ΔΡΑΧΜΑΣ 1500
ἐκπίπτουσα τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν των
Ἀπευθυντέον εἰς τὴν διεύθυνσιν
Ὁδὸς Καραγεώργη 8

ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Προχωρῶ κύριοι εἰς τὸ θέμα τῆς παραλείψεως τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν. Ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι ὑπῆρξε λίαν ἀτυχὴς ἡ παράλειψις αὐτή, διότι φαίνεται ὅτι καὶ συμφωνία ὑφίσταται περὶ τῆς πληρωμῆς ἐκ τοῦ πρώτου δανείου τὸ ὁποῖον θὰ ἔκαμνεν ἡ Ἑλλάς, μετὰ πωλουμένου ποσοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνερχομένου εἰς 20 ἑκατομμύρια φράγκα χρυσᾶ. Δὲν ἐπρόκειτο λοιπὸν περὶ παρωνυχίδος τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν καὶ νὰ χωρήσωμεν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον δι' ἐμὲ δὲν θὰ ἦτο ποσῶς ἀναγκαῖον. Καὶ δι' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ λέγω ὅτι δὲν ἦτο μελετημένον τὸ σχέδιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διότι δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ὅταν ξέναι συμβάσεις, ὅταν παρὰ ξένων ἀντιπροσώπων συνάπτονται ὡρισμέναι συμβάσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι γίνονται ταῦτα. Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ ἐκλήθη μάλιστα εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεκοινώθησαν ταῦτα καὶ διεπραγματεύετο ταῦτα. Δι' αὐτὸ δὲν θὰ μὲ ἀδικήσῃ πιστεύω ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν εἴπω, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ εἰσηγηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία μετὰ τοιαύτην ἐκκρεμότητα δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ, ὡς δὲν γνωρίζει καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα θὰ δύνανται νὰ συντελέσωσιν νὰ πραγματοποιήσωσι τὸ πρόγραμμα τὸ οἰκονομικὸν τὸ ὁποῖον εἰσηγήθη ἐνώπιον ἡμῶν. Καὶ λέγω ὅτι δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν ἐὰν ταῦτα ἤθελον κριθῇ ὁπωσδήποτε δεκτά, νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, διότι ἀμέσως ὁ προϋπολογισμὸς ἀνεξαρτήτως τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται θὰ ἐπιβαρυνθῇ διὰ νέου ποσοῦ ἀπέναντι τοῦ ὁποίου τὸ διδόμενον ποσὸν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων εἰς οὐδὲν θὰ χρησιμεύσῃ. Καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχων ταῦτα ὑπ' ὄψιν δὲν ὤφειλε νὰ εἰσηγηθῇ καὶ νὰ ἀπασχολήσῃ ἐπὶ τόσας ἡμέρας τὴν Βουλήν. Συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζω ποία θὰ εἶναι ἡ ἔκβασις ἐν τῷ μέλλοντι.

Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ καταπλήσσει εἶνε ὅτι ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι ὑπάρχει συμφωνία.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἐγὼ εἶπον τί τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται εἰς τὰ πρακτικά. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς φέρω ἀποδείξεις.

Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ. Ζητῶ νὰ μοῦ εἴπητε ἐὰν ἐν τοῖς πρακτικοῖς ποῦ ἀνεγνώσατε περιλαμβάνεται ὑποχρέωσις.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπάρχει συμφωνία μετὰ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἡ Ἑλλὰς 20 ἑκατομμύρια φρ. χρυσᾶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὴν πρώτην συνομολόγησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον ἤθελε γίνῃ μετὰ τὸν πόλεμον.

Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ. Ἀπέναντι τοῦ κανονισμοῦ τῶν χρεῶν;

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θὰ σᾶς εἴπω. Λέγω ὅτι ἀναφέρεται εἰς συμφωνίαν παλαιὰν πρὸ τοῦ πολέμου ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ προσδιορίσω τὸν χρόνον. Φαίνεται, ὅτι εἰς τὸ πρῶτον δάνειον τὸ ὁποῖον θὰ συνομολογηθῇ θὰ δώσωμεν εἰς τὴν Γαλλίαν 20 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ μεταξὺ ἔχομεν ἀξιώσεις ἄλλας.

Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ. Πρὸ τοῦ πολέμου.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Πρὸ τοῦ πολέμου. Φαίνεται, ἡ συμφωνία αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας, ἀναφέρεται εἰς ἐποχὴν πρὸ τοῦ πολέμου καὶ λέγω ὅτι μετὰ τὴν συμφωνίαν αὐτὴν βεβαίως ἐμεσολάβησαν γεγονότα ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθησαν καὶ ἀπαιτήσεις. Ἑπομένως ἡ ἄμεσος ἐφαρμογὴ αὐτῆς, ὑποθέτω ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ φρονῇ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ σήμερον.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Πρόκειται περὶ ὅρου προτεινομένου εἰς ὅλας τὰς κυβερνήσεις.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἐγὼ δὲν ἤθελον διὰ τούτων ἄλλο τι νὰ ἐπικαλεσθῶ παρὰ μόνον νὰ εἴπω ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπῆρχον τοιαῦται σχέσεις αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν τὸ δικαίωμα εἰς ἕνα δανειστὴν νὰ ἀξιοῖ τὴν ἄμεσον πληρωμὴν ἐκ δανείου τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ συνομολογήσῃ, λέγω ὅτι τὸ σφάλμα εἶνε ὅτι δὲν ἐπεζητήσαμεν νὰ τακτοποιήσωμεν τὸν ὀργανισμὸν καὶ δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω τί ἄλλο μᾶς εἶπαν. Κύριοι, νομίζω ὅτι δὲν ἦτο μελετημένον καλῶς τὸ σχέδιον παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Θὰ προσθέσω τοῦτο διὰ νὰ βεβαιώσω κάτι τι τὸ ὁποῖον εἰς τὸν λόγον του προχθὲς ἔθιξε.

ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΕΝ ΕΚΑΜΑ ΛΟΓΟΝ

Καθ' ὅλην τὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ οὐδέποτε ἔκαμα λόγον περὶ τῶν χρεῶν μετὰ τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τῆς ἄρσεως τοῦ σφάλματος τούτου ἄνευ τῆς ὁποίου δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προβῶμεν εἰς περαιτέρω σχέδιον εἶνε τὸ παρουσιαζόμενον σχέδιον οἰκονομιῶν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ῥύθμισιν τὴν οἰκονομικὴν περὶ τῆς ὁποίας ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμιλῶν πρὸ διημέρου ἔλεγεν, ὅτι «ἐγὼ ἔκαμα οἰκονομικὴν διαρρύθμισιν καὶ οὐχὶ δάνειον, ἑπομένως τὰ δάνεια τὰ λαμβάνομεν μόνον καὶ μόνον ὡς μέσον πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ». Ὁ σκοπός του εἶνε ἡ σταθεροποίησις τοῦ νομίσματος. Δὲν θὰ ἀπασχολήσω μὲ τὰς προϋποθέσεις τῆς νομίμου σταθεροποιήσεως. Εἶνε τόσον γνωσταὶ αὗται εἰς πάντας τοὺς παρακαθημένους ἐνταῦθα καὶ ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τοσοῦτον κατὰ κόρον, ὥστε δὲν θὰ μεταδώσω τίποτε καὶ εἰς τοὺς ἔξω ἀσχολουμένους ἵνα φωτισθῶσι. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ οὐδὲ αὐτὸς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπαραίτητον καὶ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ [illegible] ματος του εἶνε ὅτι ἀπαιτεῖται [illegible] λίσουν ἰσοσκέλισιν τοῦ [illegible] ἀθηναϊκῆς

ΔΕΝ [illegible] ΝΑ ΚΑΛΥΦ[illegible]

[illegible] ἀνεπούλωτη ἐκείνη — μόνον ἐπὶ Μπαϊ[illegible] σημασίαν της [illegible] νὰ καταλύσῃ τὸ ἀν[illegible]

Καὶ ἐρωτῶν [illegible] τῶν [illegible] Οἰκο[illegible] τοῦ Ψυρρῆ, οἱ ὁποῖοι ἤ[illegible] Δὲν ὁμολογοῦν στοιχείων προθύ[illegible] πρὸς ἐξασφάλισιν ἀκόμη τοὺς διαβάτας, [illegible] ἐποχὴ [illegible] τῶν Παρισίων ἔχουν [illegible] ποίας καὶ [illegible] μὲ τοὺς «ἀντάμηδες» [illegible] τοῦ [illegible] Ἡρώων. Ἡ ὁμοιότης [illegible] [illegible] ἔθιμον νὰ λησμονοῦν τὰς [illegible] ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν [illegible] κυρίως, καὶ ἠνωμένοι νὰ ἐπι[illegible] ἀστυνομικῶν.

Δὲν θέλω [illegible] αὐτοὺς ὑπόρεσε νὰ τὰ [illegible] πολὺ εὐκολώ[illegible] νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἐναντι[illegible] πράγματα. [illegible] νον τοῦτο: ὅτι [illegible] πυροσβεστικὴν ἀντλίαν [illegible] οἰκιαδηλωτῶν. [illegible] τοῦ Σουρῆ δὲν παρα[illegible] ἀποτελεῖ παρὰ [illegible] Προσπαθεῖ δὲ νὰ [illegible] 1892 εἰσαγωγὴν τῶν [illegible] λιρῶν [illegible] μὲ τὴν Ἀθη[illegible] Τίς θὰ [illegible] Ἐδουὰρδ Λω [illegible] Ἄγγλος οἰκονομολό[illegible] τῶν Οἰκονομικ[illegible] μένετο νὰ ἔλθῃ τότε (Ἡ συνέχ[illegible] τῶν Ἄγγλων διὰ νὰ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΓΑΛΛΟΪΤΑΛΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ Ν' ΑΜΥΝΘΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ πληροφορίας ἐκ τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί, ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις παρέσχε τὴν ἔγκρισίν της διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Μπωμαρσαὶ ὡς πρεσβευτοῦ ἐν Ρώμῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν τῶν σχέσεων Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, ἰδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται εἰς τὰς συνεννοήσεις, αἵτινες θὰ διεξαχθοῦν ἐν Γενεύῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε.

Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας, ὁ κ. Μπριάν, αὐτοπροαιρέτως, θὰ φέρῃ τὸ ζήτημα τῆς Γαλλοσερβικῆς συνθήκης ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, ποιούμενος σχετικὴν εἰσήγησιν ἐπ' αὐτῆς καὶ τονίζων τὴν ἀγαθοεργὸν ἐπίδρασίν της ἐπὶ τῆς παγιώσεως τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Βαλκάνια καὶ ἐπὶ τῆς κατοχυρώσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, θεωρεῖται λίαν πιθανὸν ὅτι εἰς τὴν εἰσήγησιν ταύτην τοῦ κ. Μπριὰν θὰ ἀπαντήσῃ ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος, ἐκφράζων τοὺς φόβους, οὓς γεννᾷ παρὰ τῇ Ἰταλικῇ κοινῇ γνώμῃ ἡ σύναψις τῆς Γαλλοσερβικῆς συνθήκης.

ΝΕΑ ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου, κρίσιμος κατάστασις ἐδημιουργήθη κατὰ μῆκος τῶν Ἰταλοσερβικῶν συνόρων ἐξ ἀφορμῆς νέων ἐπεισοδίων, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν.

Κατὰ τὰς σερβικὰς πληροφορίας, εἰς τὸ Φιοῦμε διωργανώθη πολυπληθὲς συλλαλητήριον ἐναντίον τῆς Σερβίας. Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ παρὰ τὴν μεθόριον Σέρβοι κάτοικοι ἔσπευσαν νὰ συγκροτήσουν καὶ αὐτοὶ ἀντιϊταλικὴν διαδήλωσιν κατὰ μῆκος τῆς στενῆς διώρυγος τοῦ Σουσάκ.

Αἱ μεθοριακαὶ φρουραὶ κατώρθωσαν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τάξιν.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΕΝΤΑΥΘΑ

ΧΑΝΙΑ, 23. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας).—Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν τὴν 6ην ἑσπερινὴν ἐπιβαίνων τοῦ «Ἀφόβου». Συνοδεύουν αὐτὸν ἡ κ. Βενιζέλου, ὁ ἰδιαίτερός του γραμματεὺς κ. Σαριδάκης καὶ οἱ βουλευταὶ κ. κ. Σκουλᾶς καὶ Βολουδάκης.

Εἰς τὴν προκυμαίαν προέπεμψεν αὐτὸν πλῆθος κόσμου. Τὰ προεδρεῖα τῶν Σωματείων τῆς πόλεως προσέφερον εἰς αὐτὸν ἀνθοδέσμας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε δήλωσιν ἐν σχέσει μὲ τὸ ταξείδιόν του.

Ἔγκυροι ὅμως πληροφορίαι μου βεβαιοῦν, ὅτι ἡ εἰς Ἀθήνας παραμονή του θὰ παραταθῇ ἐπὶ εἰκοσαήμερον. Κατόπιν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἀναχωρήσῃ μεταβαίνων εἰς Παρισίους, σκοπεύων νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κρήτην τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον.

Ἐν Ἀθήναις θὰ καταλύσῃ εἰς τὸ «Πτὶ Παλαί».

ΜΑΚΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΚΟΥΨΙΝΑΝ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 23 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Σκούψινας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίνκοβιτς προέβη εἰς τὰς ἀναμενομένας μακρὰς δηλώσεις του περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Σερβίας, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπερωτήσεως τῶν τριῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ.κ. Ράδιτς, Πριμπίτσεβιτς καὶ Γιοβάνοβιτς.

Ἡ αἴθουσα καὶ τὰ θεωρεῖα ἦσαν κατάμεστα. Ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος παρηκολούθουν τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ κ. Μαρίγκοβιτς ἤρχισε λέγων ὅτι οἱ πολιτικοὶ σκοποὶ τῆς Σερβίας παραμένουν ἀμετάβλητοι καὶ συνίστανται εἰς τὴν περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης καὶ εἰς τὴν διατήρησιν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῶν γειτονικῶν κρατῶν· καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τούτων ἡ Νοτιοσλαυΐα ὑποστηρίζεται ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης.

Εἰσερχόμενος ἀκολούθως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων κεφαλαίων τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως, ὁ κ. Μαρίγκοβιτς εἶπε:

«Οἱ δεσμοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀντὰντ ἐνισχύονται συνεχῶς, παρέχοντες εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν ἀσφάλειαν εἰς πᾶσαν περίστασιν.

»Μετὰ τῆς Γαλλίας ἡ Νοτιοσλαυΐα ἐθεώρησεν ἑαυτὴν σύμμαχον τόσον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὅσον καὶ μετ' αὐτόν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ γραπτὴ συνθήκη. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συμφώνου κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὰς σχέσεις μας. Τὸ σύμφωνον δὲν στρέφεται ἐναντίον οὐδενός, συνάδει δὲ ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Λοκάρνο. Εἶμαι βέβαιος ὅτι διερμηνεύω τὰς διαθέσεις ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς διαδηλῶν τὴν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὴν ἐπίσημον ἐπικύρωσιν τῆς γαλλοσερβικῆς φιλίας.

»Δὲν δυνάμεθα—ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μαρίνκοβιτς—νὰ λησμονήσωμεν τὴν πολύτιμον συνδρομὴν ἣν ἡ Ἀγγλία μᾶς παρέσχε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Εἰς πᾶσαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἡ Σκουψίνα διαδηλοῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς στενωτέρας συσφίγξεως τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας δεσμῶν. Πρὸς τοῦτο ἐργάζεται ἀκαταπαύστως ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου. Ἐλπίζω ὅτι αἱ προσπάθειαί μας δὲν ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος, καθόσον ἡ στάσις τῆς Ἀγγλίας εἰς ὡρισμένας δυσχερεῖς στιγμὰς συνετέλεσε κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀντίκρουσιν τῶν συκοφαντιῶν περὶ δῆθεν ἐπιθετικῶν διαθέσεων τῆς Νοτιοσλαυΐας.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν—ἐτόνισεν—εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν πρόκειται περὶ συγκρούσεως συμφερόντων, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ μόνον περὶ παρεξηγήσεως, ἥτις ἐδημιούργησε δυσπιστίαν. Θὰ ἐργασθῶ ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, διὰ τὴν ἄρσιν αὐτῆς τῆς παρεξηγήσεως, ἵνα καταλήξωμεν εἰς νομόφρονας καὶ λεπτομερεῖς ἐξηγήσεις.»

συμβάσεις αὗται, αἱ συναφθεῖσαι μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἔθιγον τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον οὐδέποτε εἴχομεν σκεφθῇ νὰ θίξωμεν τὴν κυριαρχίαν ταύτην. Ἐφ' ὅσον ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐφρόνει, ὅτι ἡ κυριαρχία τῆς Ἑλλάδος εἶχε θιχθῇ ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἀπορρίψεώς των. Δὲν ἦτο δυνατὸν μεταξὺ μιᾶς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία συνῆψε τὰς συμβάσεις καὶ μιᾶς ἄλλης κυβερνήσεως, ἡ ὁποία τὰς ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀντιθέτους εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς χώρας της νὰ λάβωμεν στάσιν ἀλλοίαν ἐκείνης, ἣν ἐτηρήσαμεν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνάψεώς των. Καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρήσωμεν ὡς μὴ φιλικὴν πρᾶξιν ἀπέναντι ἡμῶν τὴν ἀπόρριψιν τῶν συμβάσεων, ἐφόσον εἶχε σχηματισθῇ τοιαύτη περὶ αὐτῶν γνώμη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπωφελήθην — προσέθηκεν ὁ κ. Μαρίγκοβιτς — τῆς ἐν Γενεύῃ συναντήσεώς μου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ δηλώσω εἰς αὐτὸν ὅτι εἴμεθα ἕτοιμοι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀρχίσωμεν νέας διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα μένουν ἐκκρεμῆ μεταξὺ ἡμῶν ἢ ἐπ' ἐκείνων ἐφ' ὧν θὰ θέλῃ νὰ διαπραγματευθῇ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις.»

«Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κομιτατζηδικὰς ἀποπείρας, ἐλάβομεν τὰ εἰς τὴν διάθεσίν μας μέτρα, διότι ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμένωμεν ὅπως ἡ ἐγκληματικὴ δρᾶσις ἡ σχεδιαζομένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ γειτονικοῦ Κράτους τερματισθῇ.

»Ἐν συμπεράσματι—κατέληξεν ὁ κ. Μαρίνκοβιτς—δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως, διότι ἠσκήσαμεν πράγματι εἰρηνικὴν πολιτικήν.»

Μετὰ τὸν κ. Μαρίνκοβιτς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀνεξαρτήτων Δημοκρατικῶν κ. Πριμπίτσεβιτς, ὅστις ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἑλληνοσερβικὰς σχέσεις εἶπεν:

«Ἡ συμφωνία συνήφθη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Παγκάλου. Ἡ ἑπομένη σερβικὴ κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἐπικυρώσῃ. Ἐρωτῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν διατί ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπορρίψῃ διὰ τῆς παμψηφίας τοῦ Κοινοβουλίου της τὴν συμφωνίαν αὐτήν; Εἰς τί ὀφείλεται αὐτὴ ἡ ἐπίδειξις;»

Ἀκολούθως ὁ ἡγέτης τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος κ. Γιοβάνοβιτς εἶπεν:

«Ἔναντι τῆς Ἑλλάδος διεπράχθησαν πολυάριθμα σφάλματα. Μέγα σφάλμα ὑπῆρξεν ἰδίως ἡ καταγγελία τῆς συνθήκης μὲ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ αἱ ὑπερβολικαὶ ἀξιώσεις, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν πτῶσιν ἀλληλοδιαδόχων ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων.»

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰσερχόμενος ἀκολούθως εἰς τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Μαρίνκοβιτς εἶπεν.

—Ἡ ἐπερώτησις ποιεῖται μνείαν τῆς διακοπῆς τῶν ἑλληνοσερβικῶν συνεννοήσεων καὶ ζητεῖ παρ' ἐμοῦ πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν [illegible]

θανον νὰ λάβον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐ-
μανίαν, εἶνε [illegible] κ. Μαρίγκοβιτς —
μεν, ὅταν ἔλθῃ ὁ [illegible] διαπραγματεύσεις
νον τοῦτο· ὀφείλομεν [illegible] ἦχε μόνον πρό-
νεύσωμεν τὴν μεταγεν[illegible] ήσεως περὶ ἐ-
στράτευσιν διὰ τῆς διεν[illegible] σεων ἐπὶ ἀλ-
παροῦσαν στιγμήν, μερική [illegible] τῶν ζητημά-
Τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ [illegible] συμβάσεις,
ἡ συνδιάσκεψις ἀνακοινοῦτ[illegible] ναφθῇ ἐν
εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις
κρισίν του. [illegible] ει εἰς τὸν
Ἀλλὰ τὴν ἑσπέραν, καθ' [illegible] Ἐξωτερι-
κειται νὰ κοινοποιηθοῦν αἱ [illegible] ς δὲν τὴν
βάλλει γνώμην. Ὁ Τσάρος [illegible] ν τούτοις
ζωηρότατα τὴν εἰρήνην, ε[illegible] ν συνθη-
ὡς εἴδομεν, τηλεγραφήματα [illegible] θεώρησαν
καί, τὴν 29 καὶ ὥραν 21.40', [illegible] τὴν αὐ-
τοῦ ἐξαδέλφου του Βίλλυ τ[illegible] μὴ θέλων
«...Θεωρῶ ἐπιθυμητὴν μ[illegible] ς μὲ τὴν
συνεννόησιν μεταξὺ τῆς κ[illegible] που ἐναν-
καὶ τῆς Βιέννης καί, ὅπως [illegible] τὴν Ἰ-
σα ἤδη, ἡ κυβέρνησίς μου [illegible] σεις τῆς
σπαθείας της διὰ νὰ τὴν [illegible] ὀξύτατον
φανῶς στρατιωτικὰ μέτρα
Ρωσσίας, ἅτινα θὰ ἐθεωρ[illegible] θησεν ὁ κ.
στρίας ὡς ἀπειλητικά, [illegible] ρίζετο ἡ ἐλ-
καταστροφήν, τὴν ὁποίαν [illegible] τὴν ἀπόρρι-
μοῖμεν νὰ ἀποφύγωμεν κ[illegible] ύτης φύσε-
κίνδυνον τὸν ρόλον μου ὡ[illegible] τὴν ἀποδε-
ὁποῖον προθύμως ἀνέλαβο[illegible] μην ὅτι αἱ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΟΥ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΗΓΟΡΕΥΣΕ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΩΝ

Κατὰ χθεσινὸν ἐξ Ἡρακλείου τηλεγράφημα, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Χανίων τὴν νύκτα, διὰ τοῦ «Ἀφόβου» τῆς ἑταιρίας Γιαννουλάτου. Ὑπολογίζεται κατὰ συνέπειαν ὅτι θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα σήμερον τὴν πρωΐαν, μεταξὺ 5—6 π. μ.

Περὶ τοῦ μέρους τῆς ἀποβιβάσεώς του δὲν εἶχε μέχρι τῆς νυκτὸς γνωσθῇ τι θετικόν. Πιστεύεται ἐν τούτοις ὅτι, κατόπιν ὑποδείξεων, δὲν θὰ γίνῃ καμμία ὑποδοχὴ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Ἄλλως τε, κατὰ νυκτερινὴν δήλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἔχει προέλθει εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀπαγορεύσῃ οἱανδήποτε διαδήλωσιν ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ καί, κατὰ συνέπειαν, δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτραπῇ διαδήλωσίς της ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Σχετικὴ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στάσεως τῶν ὡς μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε καὶ ἡ σχετικὴ συνομιλία τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρώτου.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΟΥ

Κατὰ τὰς ἐντεῦθεν πληροφορίας στενῶς προσκειμένων αὐτῷ κύκλων, ὁ κ. Βενιζέλος ἔρχεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα προλάβῃ τὴν ἐκδήλωσιν κινήματος ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Κονδύλη, περὶ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ὁποίου λέγεται, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἔχει σαφεῖς ἐνδείξεις, ἐξ ἐμπιστευτικῶν ἀνακοινώσεων φίλων του, συνδεομένων μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη. Σχετικὴ πρόσκλησις λέγεται, ὅτι ἀπηυθύνθη ἐντεῦθεν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τόσον ὑπὸ ἐμπίστων φίλων τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Πλαστήρα, ὅστις, κρίνων ἑαυτὸν ἀνίκανον ν' ἀποσοβήσῃ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Κονδυλικοῦ κινήματος καὶ μὴ θέλων, ἐξ ἄλλου, νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν πρὸς τοὺς φίλους τοῦ κ. Κονδύλη κατωτέρους ἀξιωματικούς, ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Εὐρώπην, ἀφήνων εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ προλάβῃ τὸ ὡς ἄνω κίνημα.

Ἄλλης πηγῆς πληροφορίαι ἀναφέρουν, ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ἐν τῷ στρατῷ Κονδυλικὴν κίνησιν, ἐξεδηλώθη ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἄλλη κίνησις, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν. Ἡ δευτέρα αὐτὴ κίνησις, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν πολιτικῆς ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον δικτατορίας, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπουν οἱ ἐν λόγῳ στρατιωτικοί, διότι θεωροῦν τὴν μὲν στρατιωτικὴν δικτατορίαν χρεωκοπήσασαν, ἐφόσον καὶ ἄλλως εἶναι δυσχερὴς ἡ συμφωνία ὅλων εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου στρατιωτικοῦ δικτάτορος, τὴν δὲ σημερινὴν Βουλὴν ἀνίκανον νὰ δώσῃ πολιτικὸν δικτάτορα, ἄξιον νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων.

Κατ' ἄλλας, τέλος, πληροφορίας ὁ κ. Βενιζέλος ἔρχεται ἐνταῦθα μὲ πρόγραμμα νὰ ὑποδείξῃ καὶ ὑποστηρίξῃ Κυβέρνησιν Σοφούλη πρὸς διεξαγωγὴν ἐκλογῶν Συντακτικῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ Σύνταγμα, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐξουσιῶν εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἰσχύοντος Ἀμερικανικοῦ Συντάγματος.

Πᾶσαι αἱ ἀναφερόμεναι πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἐκ χρονογραφικοῦ καθήκοντος καὶ μόνον ἀναγράφομεν, δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς εἰκοτολογίαι, σκοπίμως τιθέμεναι εἰς κυκλοφορίαν. Πρέπει ἀντιθέτως νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ λάβῃ ἀποφάσεις περὶ τῆς περαιτέρω στάσεώς του ἀφοῦ προηγουμένως μελετήσῃ τὴν κατάστασιν ἐνταῦθα καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἀνθρώπων του.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ ΤΑΣ ΦΗΜΑΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐγενόμην σήμερον δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, ὅστις μοὶ διέψευσε μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὴν ἀναγραφεῖσαν πληροφορίαν περὶ δῆθεν συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐν Βιέννῃ.

Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μοὶ ἐδήλωσε σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

—Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐξ Ἑλλάδος οὐδέποτε μετέβην εἰς Βιέννην. Παρὰ δὲ τὴν ὑπερτάτην εὐχαρίστησιν, ἣν θὰ ἠσθανόμην ἐκ τῆς συναντήσεώς μου μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, οὗτος οὐδέποτε μοῦ ἐζήτησεν ἀκρόασιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς Παρισίους διαμονῆς μου.

Ἐν τέλει ὁ πρίγκηψ μοὶ ἐξέφρασε τὴν θλῖψίν του διὰ τὴν ἀξιοθρηνήτως διεξαγομένην ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων πολεμικήν.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

ξὺ τῶν ἐλλειμμάτων ἐκείνων δὲν ἀναφέρεται καὶ τὸ ἐκ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Τραπέζης χρέος τῶν 200.000.000 δρ., τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ τῆς δώσωμεν ἐκ τοῦ πρώτου δανείου; Ἔχετε ὑποβάλει σύμβασιν πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν διακανονίζετε τὴν πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν χρέους· λέγετε ταὐτοχρόνως καὶ λαμβάνετε ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ πρώτου δανείου νὰ δώσητε πρὸς τὴν Τράπεζαν τὸ ποσὸν τῶν 200 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Περὶ τούτων ἐγένετο, ὡς θὰ ἴδητε ἐκ τῶν πρακτικῶν, πολλὴ συζήτησις ἐν τῇ δημοσιονομικῇ ἐπιτροπῇ, καὶ ἐξ οὗ ἐβεβαιώθη, ὅτι εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3 ἑκατομυρίων λιρῶν δὲν περιλαμβάνεται καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 200 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἂν τὸ ποσὸν τοῦτο δώσητε, τότε τὰ 3 ἑκατομμύρια θὰ γίνουν 2.300.000. Εἶμαι ὑποχρεωμένος μὴ δυνάμενος νὰ ἐλέγξω, νὰ δεχθῶ τὸ ἔλλειμμα ὡς τὸ παριστᾶτε εἰς τὸ παράρτημα 5ον, κατὰ τὸ ὁποῖον περὶ τὰ 500.000.000 δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς. Ἀλλ' ὀφείλω νὰ εἴπω: Δέχομαι τὴν ἐξήγησιν, τὴν ὁποίαν μοῦ δίδετε, ἀλλ' ὀφείλω νὰ εἴπω ἐν τούτοις ὅτι ἐπισήμως δι' ἀριθμῶν ἐκ τοῦ Λογιστηρίου δὲν ἠδυνήθην νὰ τὴν λάβω. Ἐζήτησα, προκειμένου νὰ μελετήσω τὸ θέμα, κατ' ἐπανάληψιν ἐξηγήσεις περὶ τούτου καὶ δὲν ἠδυνήθη τὸ Λογιστήριον νὰ μοῦ δώσῃ. Ὁ δὲ κ. Μαυρίκης, ὁ παριστάμενος πρὸ ἡμερῶν ἐδῶ, μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ μοῦ δώσῃ ἐξηγήσεις, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἔκαμε μίαν δημοσίευσιν κατὰ τὴν ὁποίαν λέγει, ὅτι ἔχει 754.000.000, ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἔχω πράγματα διὰ νὰ κρίνω, ἀλλὰ λέγω, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Λογιστηρίου δὲν εἶνε ἱκανὴ ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἐγγράφων, ἐκ τῶν βιβλίων, νὰ δώσῃ μίαν σαφῆ περὶ τούτου ἐξήγησιν.

Κατὰ τὸν λόγον τὸν ἰδικόν σας, ὅταν εἰσηγεῖσθε τὸν προϋπολογισμόν, ἐφθάσατε ὑπολογίζοντες ὅλα εἰς τὸ ἔλλειμμα τῶν 654 ἑκατομμυρίων. Ἀλλὰ σᾶς εἶπον κάμνων τὴν παρατήρησιν αὐτήν, ἐπαναλαμβάνω ὅτι θὰ δεχθῶ τὸ πρᾶγμα ὡς ἔχει. Ἀλλὰ καὶ ἂν δεχθῆτε τοῦτο ὡς ἔχει, δὲν καλύπτεσθε ἂν ὑπολογίσητε καὶ τὰ 200 ἑκατομμύρια τῆς Τραπέζης καὶ θὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐκ τούτου προκύπτει καὶ ἕτερόν τι ἐκ τοῦ παραρτήματος, τὸ ὁποῖον ἔχετε διὰ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι οἱ λογαριασμοὶ εἶναι ἀνακριβεῖς. Δὲν ἀναφέρονται οὐδαμοῦ 53 ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ δώσητε εἰς τὴν Ε.Α.Π. λόγῳ τῆς δεκάτης τῆς εἰσπραχθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν προκύπτει μάλιστα ὅτι σεῖς ἠμφισβητήσατε ἐκεῖ τοιοῦτον δικαίωμα εἰς τὴν Ε.Α.Π. ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τὸ ἐδέχθητε νὰ γραφῇ καὶ χρέος πληρωθὲν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Ε.Α.Π. πρόκειται δὲ περὶ 53 ἑκατομμυρίων ἄλλων, τὰ ὁποῖα δὲν εἴχατε ὑπ' ὄψιν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Κύριε συνάδελφε, οἱ λογαριασμοὶ αὐτοὶ εἶνε ὑπ' ὄψιν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν εἶνε, κ. ὑπουργέ, ἐφ' ὅσον τοὺς φέρνετε ἔτσι. Ὅταν λέγετε ὅτι θὰ πληρώσητε 55 ἑκατομμύρια.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Αὐτὸ εἶνε παρεμπίπτον, δὲν ἔχει οὐδεμίαν σημασίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁριστικὴν ἐξόφλησιν τοῦ κυμαινομένου χρέους ἀρκεῖ τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ καλύψῃ ὅλα τὰ κονδύλια τὰ ἀναφερόμενα, διότι εἶνε γνωστὸν ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἤδη λογαριασμῶν ὅτι ἔχομεν ἤδη καταβάλει τὸ ποσὸν αὐτό. Εἶνε γνωστὸν ἐπίσης ὅτι ἔχομεν ἤδη καταβάλει τὸ χρέος τῶν 53 ἑκατομ. διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὄχι τῶν 53 ἑκατομμυρίων.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Τῶν 57 ἑκατομ., τὰ ὁποῖα ἔχομεν καταβάλει, ἐνῷ τὰ 129000000 τῆς ὑπηρεσίας...

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κοντεύετε νὰ μᾶς εἴπητε ὅτι αὐτὰ τὰ ὁποῖα γράφετε τὰ γράφετε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τὰ βλέπουν οἱ ξένοι νὰ μᾶς δώσουν τὰ λεφτά.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Ἐκπλήττεσθε μὲ τὸ λογιστικόν μας σύστημα. Πιθανόν, ἀλλ' αὐτὸ εἶνε τὸ λογιστικόν μας σύστημα.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἴχατε ἀναλάβει νὰ τὸ μεταβάλετε.

Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Εἰς τὸ παράρτημα ἀναγράφονται αἱ ὀφειλαὶ αἱ καθυστερούμεναι τοῦ παρελθόντος καὶ φέρετε ἐδῶ ἕνα παράρτημα, ἓν πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον ν' ἀναγράφωνται ὅλα αὐτὰ τὰ ποσὰ ὡς καθυστερούμενα ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ λέγετε σήμερον εἰς ἡμᾶς αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζω, τοῦτο δὲν τὸ γνωρίζω, τὸ ἄλλο δὲν τὸ γνωρίζω.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κύριε ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰσηγάγετε αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν ἢ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τέλος πάντων. Προχθὲς ὅταν ὡμιλήσατε σᾶς ἐζητήθησαν κατ' ἐπανάληψιν διασαφήσεις ἐπὶ τοῦ παραρτήματος. Ὀφείλετε νὰ μᾶς εἴπητε ὄχι μόνον αὐτὰ τὰ ὁποῖα μᾶς λέγετε, ἀλλὰ νὰ προσκομίσητε καὶ τὰ προσήκοντα ἔγγραφα ὥστε καὶ ἡμεῖς νὰ πεισθῶμεν. Διότι σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ δι' ἄλλα πράγματα ἐζήτησα πληροφορίας ἀπὸ τὸ Λογιστήριον καὶ δὲν μοῦ ἐδόθησαν. Καὶ ἐνῷ σεῖς πιστοποιεῖτε ὅτι 500 ἑκατομ. εἶνε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τελευταίου προϋπολογισμοῦ, ὁ ὑπάλληλος τοῦ Λογιστηρίου γράφει μετ' ἀμφιβολίας ἐκ τοῦ Λογιστηρίου. Αὐτὰ ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἐὰν νομίζετε ὅτι δι' ἀποστροφῶν θὰ λυθοῦν τὰ ζητήματα τῶν ἀριθμῶν, τότε ἂς ἀρχίσωμεν δι' ἀποστροφῶν. Δὲν εἴχατε ἀνάγκην νὰ προσφύγητε εἰς τὸ Λογιστήριον.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Τί νὰ κάμω; Εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ τρέξω;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Σᾶς ἀπαντῶ ὅτι ὑπάρχουν ἐπὶ πλέον 606 ἑκατομ. ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν λογ)σμῶν ἑκάστης χρήσεως ἐκ τῶν ὁποίων καλύπτεται τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων.

ΤΑ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΒΑΡΗ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κύριε ὑπουργέ, ὅταν θὰ ἀναθεωρήσητε τοὺς λογαριασμούς σας ἴσως θὰ μᾶς παρουσιάσητε λάθη. Ἡ δὲ κατάστασις ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐλλείμματος, προστίθεται καὶ εἰς τὴν ἀμφιβολίαν ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐνῷ σεῖς ἐκάματε, λέγει, προχθὲς ἀξιοθαυμάστως προϋπολογισμὸν ἰσοσκελῆ, δυστυχῶς ἡ ὑπηρεσία σας δὲν συμφωνεῖ μαζί σας, καταλήξασα καὶ αὐτὴ εἰς ἔλλειμμα. Καὶ προσέξατε, ὅταν δὲν εἶσθε ἀπολύτως βέβαιος περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ προϋπολογισμοῦ σας διὰ τὴν σταθεροποίησιν τὴν ὁποίαν μελετᾶτε, διότι ὅ,τι δήποτε ἔλλειμμα ἀπὸ τὸν ἐφετεινὸν προϋπολογισμὸν μεταφέρετε εἰς τὸ προσεχές, τὸ προσεχὲς ἐκεῖνο ἐλάχιστα θὰ δύναται νὰ ἀνθέξῃ. Καίτοι δὲν εἶναι εὔκολοι αἱ προβλέψεις, ἐν τούτοις καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι προβλέπουν νέα βάρη τὰ ὁποῖα θὰ προστεθοῦν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκεῖνον ὅπως τὰ 100 ἑκατομμύρια ἐκ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν. Προχθὲς ἐξ ἄλλου ἐξηγγέλθη νέον βάρος ἐκ 40 χιλιάδων λιρῶν ἐτησίως διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως.

Η ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Καὶ μὲ τί ἔχετε ἀσφαλίσει τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν; Εὑρίσκομαι εἰς τὴν δύσκολον θέσιν νὰ ἀναφέρω τί εἶπον περὶ τῆς Τραπέζης ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἔκαμον τὸ σχέδιον αὐτό. Εἶπον ὅτι τὸ κάλυμμα τῶν 3 ἑκατομμυρίων λιρῶν δὲν εἶνε ἀρκετὸν καὶ ὅτι εἶνε ἀπαραίτητον νὰ δοθοῦν τοὐλάχιστον 4 ἑκατομμύρια λιρῶν διὰ νὰ φθάσῃ τὸ κάλυμμα εἰς τὰ 55 ο)ο. Οἱ ἱδρυταὶ τῆς Τραπέζης λέγουν ὅτι εἶναι λίαν ἐπικίνδυνον νὰ ἀφίσωμεν τὴν Τράπεζαν μόνον μὲ τὰ 3 ἑκατομμύρια. Ἢ ἔπρεπε νὰ τὸ διαθέσωμεν διὰ τὰ ἐλλείμματα, ἢ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἕτερον ἑκατομμύριον λιρῶν, ὁπότε πάλιν θὰ ἐπεβαρύνετο ὁ προϋπολογισμός. Καὶ οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐρωτᾶται διατί εἶναι τόση ἀνάγκη ὥστε νὰ μᾶς ἐπιβάλλετε ἕνα τόσον ἀσθενικὸν κατασκεύασμα, καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν δὲν εὑρισκόμεθα εἰς κατάστασιν ἡσυχίας τῶν κυβερνώντων; Σᾶς λέγω ὅτι κάμνετε πείραμα λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὸν τόπον.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ

Ἐτονίσθη, ἐξ ἄλλου, ὅτι οὐδεὶς δεσμός, οὐδεὶς ἔλεγχος ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δυστυχῶς ἡ φωνή σας κ. ὑπουργέ, δὲν δύναται νὰ καλύψῃ τὸ γενόμενα τῇ συναινέσει σας, μὴ λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἔχομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα δύο ἐλέγχους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἤρχουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ πάντα.

Συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ ἂν ὁ ἐλεγκτὴς δὲν ἔχει τὸ βέτο πάντως ὁ διορισμὸς αὐτοῦ εἶναι ὑποχρεωτικός. Καὶ ἐρωτῶ τὸν κ. ὑπουργόν, δύναται νὰ τὸν ἀπολύσῃ ἢ ὄχι;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ὄχι. Διότι αὐτὸς ὡς τεχνικὸς σύμβουλος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὅλου τῆς ἐγγυήσεως τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπιβάλῃ ἡ Κ.Τ.Ε. μέχρι τοῦδε εἰς ὅλα τὰ Κράτη τὰ ζητοῦντα τὴν ἀρωγήν της.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἥτις ἱδρύεται δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα πράξεως τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ τῆς Κ.Τ.Ε. ἥτις ἐπέβαλε τὴν ἵδρυσιν ταύτης.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ἐπέβαλε τίποτε.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἶναι ὅρος διὰ νὰ πάρωμεν τὸ δάνειον.

ΖΩΗΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΣΑΛΔΑΡΗ — ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Δὲν εἶμαι ποσῶς προδιατεθειμένος νὰ σᾶς κάμω ἀντιπολίτευσιν. Σᾶς ἐδήλωσα ὅτι καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀναλάβω τὴν ἀντιπολίτευσιν ἡ πολιτική μου θὰ εἶναι πολιτικὴ προάγουσα τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Μὴ ἐπιμένετε ἐκεῖ ὅπου πρέπει μετὰ πολλῆς ψυχραιμίας νὰ σκεφθῆτε, ἀναγνώσατε ὅταν δὲν εἶσθε εἰς τὸ περιβάλλον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπηρεάζεσθε τίνα δεσμὰ ἐπεβάλατε εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δύνασθε νὰ ἐλέγχετε ἐμέ, ὄχι τὸ περιβάλλον.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Μὴ λαμβάνετε πάντοτε τὴν προδιάθεσιν ὅτι δὲν γνωρίζομεν νὰ μεταχειριζώμεθα τὴν γλῶσσαν, ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ ξένων ἰσχυρισμῶν. Ἀνέγνωσα ὅσα ἀνέγνωσα ἐνταῦθα, διότι ἀπὸ τοιούτου εἴδους σπερμολογίας καὶ τοιούτου εἴδους ἕξεις ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος προσεπαθήσατε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νὰ σχηματίσητε τοιαύτην ἀτμόσφαιραν ὅτι οἱ ἀντίπαλοί σας δὲν εἶναι διατεθειμένοι φιλικῶς νὰ συνεργασθῶσιν. Ὄχι κύριε ὑπουργέ, δὲν εἶναι τὸ μέσον αὐτό, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ προαχθῇ ἡ Ἑλλάς. Δὲν εἶσθε ὁ ἰσόβιος ὑπουργὸς καὶ δὲν εἶναι ἰσόβιος ἡ ὑπουργεία σας, δὲν ἔχετε τὸ μέσον σεῖς νὰ κανονίσετε τὸν διάδοχόν σας, ἀφίσατε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ ἐκλέξῃ ὅποιον θέλει. Εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ κάμω τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς διότι σᾶς βλέπω διατεθειμένον εἰς πᾶσαν λέξιν, ἡ ὁποία ἐξέρχεται ἐκ τῆς πτέρυγος ἐκείνης νὰ ἀναλαμβάνεται ὡς διδάσκαλος νὰ μᾶς διδάσκετε τὰ καθήκοντά μας. Σήμερον μοὶ λέγετε, μὴ ὁμιλῆτε περὶ τούτου ἢ ἐκείνου, γνωρίζω πολὺ καλῶς, πῶς πρέπει νὰ ὁμιλῶ καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ καταχρᾶσθε μιᾶς τοιαύτης ἕξεως.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἡ παρατήρησίς μου ἦτο αὐτή, εἶπον, ὅτι εἶμαι ὑπόλογος διὰ τὰς ἐνεργείας μου καὶ δὲν ἀνέμενον ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ζητήσῃ νὰ ἐλέγξῃ ἄλλον τινὰ καὶ νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὸ περιβάλλον τὸ ὁποῖον ἔχω. Τοιαύτη ἀντίρρησις δὲν ἠδύνατο νὰ θίξῃ κανένα. Τί ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. βουλευτὴν ὥστε νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχομεν ἕξεις, αἱ ὁποῖαι ρέπει νὰ μὴ συνεχισθοῦν;

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἴπατε κ. ὑπουργέ, ὅτι διὰ σᾶς δύναμαι νὰ ἐλέγχω, ἀλλὰ νὰ μὴ ἐπεκτείνω τὸν ἔλεγχον εἰς τὸ περιβάλλον. Δὲν ἦτο δικαιολογημένη ἡ παρατήρησίς σας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἀκριβῶς ἐκάματε μίαν ὁλόκληρον σειρὰν σκέψεων καὶ δὲν σᾶς διέκοψα, σᾶς εἶπον ὅμως, ἐλέγξατέ με ὅσον θέλετε, εὑρισκόμενος ἐν τῷ δικαίῳ θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἀλλ' εἶνε ἄδικον νὰ ἐπεκτείνητε τὸν ἔλεγχον ἐπὶ ἄλλων ἐκτὸς ἐμοῦ.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κύριε ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐπεξέτεινα ἐγὼ τὸν ἔλεγχον.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κύριοι βουλευταὶ δὲν μπορεῖτε νὰ μὴ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἀπαντήσω. Δὲν γνωρίζω ἂν ἐλέχθη, ὑποθέτω ὅτι ἤκουσα ὅτι ἡμεῖς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διεβάλομεν ὑμᾶς.

Γ. ΜΟΔΗΣ. Ἐλέχθη αὐτό.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἶπον ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐγράφησαν καὶ ἤθελα νὰ ξεκαθαρισθῇ μίαν φορὰν ἡ ὑπόθεσις.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Εἴπατε ὅτι ἔχομεν ἕξεις ἐκ τοῦ παρελθόντος.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θέλω νὰ τελειώσω.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἐλέχθη αὐτό;

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Σᾶς εἶπον ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν ἐγένοντο τοιαῦται διαβολαί.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κύριε Πρόεδρε, σᾶς παρακαλῶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς παρατηρήσεώς μου ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ ἐπεκτείνω τὸν ἔλεγχον εἰς τὸ περιβάλλον, δὲν ἐδικαιολογεῖτο ἡ ἐξολίσθησις τοῦ κ. βουλευτοῦ εἰς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι βεβαίως θίγουν μίαν ὁλόκληρον πολιτικὴν μερίδα καὶ μίαν ὁλόκληρον τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι ὅμως ἔχομεν ἕξεις συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐξετέθημεν εἰς διαβολὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δικαιοῦμαι νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰσχυρισμὸς ἀνακριβέστερος τούτου. Αἱ ἕξεις ὑπῆρξαν πάντοτε ἕξεις προστασίας τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων. Συκοφάνται καὶ διαβολεῖς δὲν ὑπήρξαμεν ἡμεῖς ποτέ. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀποτολμᾷ νὰ ἐκστομίσῃ τὴν κατηγορίαν ταύτην τὴν ἐσχάτην, αὐτὸς ἐκ προθέσεως καὶ σκοπίμως συκοφαντεῖ.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΙΔΕΑ

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Τί ἐγίνετο εἰς τὸ παρελθόν, δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω. Ἀλλ' ἐξετάζω τὸ παρὸν καὶ σᾶς εἶπον καὶ σᾶς ἐτόνισα ὅτι εἶδον ἐπὶ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν τὰ ὁποῖα ἀνέγνωσα ὅτι πάντοτε ἐκεῖ εἰς τοὺς ξένους, εἰς τοὺς ξένους ἐγεννήθη ἰδέα τὴν ὁποίαν διετύπωσα, δὲν ἐγεννήθη ἀπὸ ἐμέ, διότι σεῖς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἰδικοί σας εἶσθε ἔξω, ὅτι αἱ ἐσωτερικαὶ ἀντιδράσεις φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου νὰ σᾶς ἐμποδίζουν νὰ κανονίσετε καὶ τοὺς λογαριασμοὺς μετὰ τῆς Γαλίας.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος ὥστε νὰ στηρίζεται ἐπὶ μιᾶς ἀνακριβίας μία τοιαύτη ἰδέα.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κύριε ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν θέλετε νὰ κάμετε ἐντυπώσεις κα ἰδὲν προσέχετε εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγω ἐγώ, δὲν σᾶς εἶπον ὅτι ἐκάματε σεῖς ἢ ἄλλος τις, ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι ἐγεννήθη ἡ τοιαύτη πίστις.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ἐγεννήθη κ. βουλευτά.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἐγράφη.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ἐγράφη κ. συνάδελφε. Λέγει ἁπλούστατα ὅτι ἡ κυβέρνησις παρείλκυσε τὰς διαπραγματεύσεις διὰ λόγους τινὰς ἐσωτερικούς.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δίδετε τὴν ἑρμηνείαν τὴν ὁποίαν θέλετε κ. ὑπουργέ, ἀλλ' οἱ ἰδικοί σας ἀνταποκριταὶ οἱ παρακολουθοῦντές σας, ἔγραψαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθητε νὰ διαψεύσητε.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ἠναγκάσθην νὰ διαψεύσω τίποτε.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὁ κ. συνάδελφός σας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν μᾶς εἶπεν ὅτι ἐκ τῆς ἰδικῆς σας πλευρᾶς προῆλθον, ἐκ τῶν δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἠκολούθουν.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν προῆλθε τίποτε ἀπολύτως. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶπεν ὅτι δημοσιογράφος ἐκ τῆς ἀντιπάλου ἡμῶν μερίδος, ὁ κ. Γιοκαρίνης τῆς «Πρωΐας».

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κύριοι, θέλω νὰ φθάσω εἰς τὸ τέρμα. Ἀνέπτυξα ὅσον εἶνε δυνατὸν συντομώτερον τοὺς διαφόρους δεσμούς, περιορισμοὺς καὶ ἐλέγχους οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καταλήγων ἐπικαλοῦμαι τὴν ἰδιαιτέραν προσοχήν σας.

Δὲν θέλω κύριοι νὰ εἶμαι ἄγγελος κακῶν. Ἂν ἡ πλειοψηφία τοῦ ἔθνους ἀποδεχθῇ τὰ εἰσηγούμενα θὰ εὐχηθῶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ νὰ ἐπιτύχῃ, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ θεωρῶ ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ καθῆκόν μου ἂν δὲν ἔθετα πρὸ ὑμῶν τοὺς ἐνδεχομένους κινδύνους ὅτι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ καθῆκον βεβλημένον. Πράξατε σεῖς τὸ ἰδικόν σας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι πάντες ὁμοίως ὡς καὶ ἐγὼ τὸ αἰσθάνεσθε καὶ ὅτι περισσότερον πάντων αἰσθάνεται τοῦτο ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος φέρει καὶ τὸ μεγαλύτερον ἠθικὸν βάρος. Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐρρέθη ὅτι ἀφέθη ἡ προστασία τῆς τιμῆς τῆς Κ.Τ.Ε. ἡ ὁποία παρεῖδε τὴν θέσιν τὸν περιορισμὸν ἵνα αὐτὴ ἐλέγξῃ τοὺς οἴκους εἰς τοὺς ὁποίους θὰ προσέλθῃ ἡ Κ.Τ.Ε., ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ ἔπραξε βεβαίως τοῦτο ἀλλ' εἶχε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν θὰ εἶναι διαρκής, ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς διοικεῖται κοινοβουλευτικῶς καὶ ὅτι ὁ σημερινὸς ὑπουργὸς δύναται νὰ μὴ εἶναι αὔριον καὶ διὰ τοῦτο ἔθεσε μὲν τὴν τιμὴν ταύτην, ἀλλ' ἔλαβεν ὅλην τὴν πρόνοιαν ὥστε νὰ εἶναι ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη ἐκ πάσης οἱασδήποτε ἐνδεχομένης παραβιάσεως. Ἡ Ἑλλὰς ἀνέθεσεν εἰς πάντας ἡμᾶς τὴν τιμήν της ἄνευ οὐδενὸς δεσμοῦ εἰ μὴ μόνον τῶν δεσμῶν τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ συνείδησίς σας. Ἐξετέλεσα ὅσον ἠδυνάμην τὸ καθῆκόν μου, πράξατε ὅ,τι ἐπιβάλλει ἡ συνείδησίς σας (χειροκροτήματα).

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὰς 11 καὶ 30' τῆς νυκτός.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται τὴν 12.30' μεταμεσονύκτιον. Οἱ πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἐγγεγραμμένοι ὅπως ὁμιλήσουν κ.κ. Δεμερτζῆς καὶ Ράλλης ἀπουσιάζουν. Οἱ κ.κ. Μερκούρης, Κουμάνταρος καὶ Κολύβᾶς παραιτοῦνται τοῦ λόγου λόγῳ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρη.

Ἡ συνεδρία κατόπιν τούτου λύεται διὰ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν τῆς σήμερον.

Τερματιζομένης σήμερον τῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ κατόπιν δευτερολογίας τοῦ κ. Καφαντάρη, θὰ ἐπακολουθήσῃ ψηφοφορία, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δοθῇ, ὡς γνωστόν, πολιτικὸς χαρακτήρ. Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ συγκεντρώσῃ πλειοψηφίαν 150—160 ψήφων.

ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΟΠΗ

ΠΑΤΡΑΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὴν Λευκάδα ἄγνωστοι διαρρήξαντες τὰ κιβώτια τῶν ἐμπόρων Τζεβελέκη καὶ Ἀρταβάνη ἀντιπροσώπων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης ἀφήρεσαν 300 χιλιάδας δραχμὰς εἰς ὁμολογίας καὶ ρευστὸν χρῆμα ἀγνώστου ποσοῦ. Οἱ δρᾶσται δὲν συνελήφθησαν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων παρουσίασε χθὲς ἐλαφρὰν κάμψιν, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς συνεδριάσεως, συνεπείᾳ τοῦ καμάτου αὐτῆς ἐκ τῶν συνεχῶν βελτιωτικῶν τάσεων τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐβελτιώθησαν αἱ μετοχαὶ Ἐριουργίας σοβαρῶς καὶ αἱ τοῦ Πυριτιδοποιείου.

Κατὰ τὸ ἀπόγευμα αἱ τιμαὶ ἦσαν αἱ αὐταί. Ἤτοι ἐπὶ τῶν μετοχῶν Ἐριουργίας πράξεις εἰς τὰ 643, Οἴνων 1480, Λιπασμάτων 1440, Πυριτιδοποιείου 2190—2195, Ἀθηνῶν 872, Τραπέζης Θεσσαλίας 154 κλπ.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Τὸ συνάλλαγμα ἦτο χθὲς στάσιμον καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα, ἀνοίξασα εἰς τὰ 368,25 μετρητοῖς, ἔκλεισεν εἰς τὰ 368 ὅπου καὶ παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 22 Ν)βρίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ			
5 ο)ο 1881	56.—	5 ο)ο 1914	67.25
5 ο)ο 1884	56.—	7 ο)ο 1924	95.—
4 ο)ο 1887	48	ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
4 ο)ο 1889	45	5 ο)ο 1914	1652
5 ο)ο 1890	56	Τράπ. Ἀθηνῶν	302
5 ο)ο 1893	46	» Ἀνατολῆς	348
4 ο)ο 1902	52.—	Οἴνων	512
5 ο)ο 1907	85	Λαυρίου	23
4 ο)ο 1910	53.50	Ἠλεκτρικῆς	165
		Σιδ. Θεσσαλίας	295
		Σ. Π. Α. Π.	265

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς μὲν εἰς 653 καὶ 654.50 ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ 654—656.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ — ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή	—.—	368.—	—.—	—.—	—.—	0.338	0.245	0.446	0.746	—.—	—.—	259
Στερλίνα	368.—		4.875	25.282	12.073	124.03	89.60	164.58	276	34.98	790—	934
Δολλάριον	75.45	4.875		—.—	—.—	25.412	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἐλβετ. φρ.	14.55	25.282	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	30.40	12.073	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.96	124.03	2.044	20.617	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέτα	4.10	89.60	7.017	28.747	—.—	1.378	0.624	1.31	2.20	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.23	164.58	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.34	276. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.10	34.987	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		307	—.—
Λεϊ	0.46	790. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—
Λιρ. Τουρκ.	38.60	934. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 23 Νοεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4030	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4040	5 ο)ο	1898	67.—
4 ο)ο	1887	3400	5 ο)ο	1900	67.—
4 ο)ο	1889	3210	1 ο)ο	1906	44.—
5 ο)ο	1890	4005	6 ο)ο	1917	65.—
5 ο)ο	1893	4000	6 ο)ο	1918	67.50
2 1)2 ο)ο	1898	29600	8 ο)ο ΑΒ	1919	68.—
4 ο)ο	1902	3950	» Γ.ΣΤ.	1925	66.50
5 ο)ο	1907	1270	5 ο)ο	1920)π.	183.—
4 ο)ο	1910	3840		)μ.	184.—
5 ο)ο	1914	4830	6 1)2 ο)ο	1922	85.50
7 ο)ο	1924	6940	6 ο)ο	1926	77.25
8 ο)ο	1925	73000	8 ο)ο	1926	83.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1800	1550	2.50 ο)ο 1912	64.—
2.50 ο)ο 1904	69.25	8.— ο)ο 1926	656.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	54100
Ἀθηνῶν	872
Ἀνατολῆς	1030
Λαϊκῆς	5600
Ἐμπορικῆς	651
Πειραιῶς	400
Βιομηχαν.	632
Οἰκονομίας	197
Γενικῆς	1900
Κεντρικῆς	396
Κοσμ)πουλ.	700
Θεσσαλίας	155
Χίου	702
Ἑλ. Εμ. Πίσ.	235
Ἀγγλοαυ.	75
Καραβασίλ.	3800
......	

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Καππαρη	21
Ἀχαϊκῆς	128
Εὐνίκης	610
Παληοῦ	13.—
Μιχαληνοῦ	590
Χιακῆς	338
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	295

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	220
Καπνοῦ	150
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2180
Λιπασμάτ.	1448
Χρωμάτ.	385
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	270
Παλλὰς	360
Ἀβεξὰπ	70
Κιλινδρομ.	145
Ἥλιος	40
Ψυγεῖα Θεσ.	190
Ἀθηνᾶ	225
Παγ. Πατησ.	85
Σάνιτας	84
Βέλος	70
Ἀλεξόπουλ.	365
Κονσέρβαι	370
Ψυγ. Πειρ.	250
Ἀνατολὴ	220
Χημ. Βιομηχ.	105
Μακρῆ	1075
Ἄλατος	215
......	

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	928
Οἴνων	1481
Καμπᾶ	342
Ἠσαΐα	209
Ἕνωσις	300
Γεωρ. Βιομ.	305
......	

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	302
Ἑνιαίας	460
Τίτλ. Ἰδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	3600
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ	445
......	

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	134
Ἀνθρακωρ.	32
Ἐπ.)Κοιναὶ	117
)Προν.	145
Λαυρίου	50
Ὠρωποῦ	215
Κασσάνδρα	1000

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	830
Τιτὰν	1450
Σέκερης	200
Τέκτων	270
Ἄτλας	223
Ἔργων	380
Κέκρωψ	180
Κύκλωψ	218
Ἐργοληπτ.	224
Ὄλυμπος	200
ΑΚΤΕ	218
......	

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	303
Ἐριουργίας	641
Βερμίου	391
Ἔρια	212
Ἑλλ. Ταπητ.	350
Χρυσαλλὶς	141
Ὑφαντουργ.	140
......	

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	830
ΣΠΑΠ	630

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 22)11	23)11
Ἐθνικῆς	54.500	54.000	54.100	54.450
Ἀθηνῶν	875	865	872	873
Τραπ. Θεσσ.	157	154	155	159
Βιομηχανίας	639	626	632	639
Καμπᾶ	343	342	342	349
Ἐθ. Ἀποθ.	610	610	610	610
Ἀνατολῆς	1035	1030	1030	1034
Οἴνων	1490	1474	1431	1507
Θεσσαλ.	830	830	830	830
Χρώματα	393	332	385	398
Πυριτιδοπ.	2190	2150	2130	2175
Λιπασμάτων	1452	1445	1448	1461
Ἐμπορικῆς	657	651	651	566
ΒΙΟ	270	270	270	270
Οἰνοπνευματ.	940	923	923	947
Ἐριουργίας	645	631	641	623
Ἠσαΐα	211	233	209	211
Τέκτων	270	270	270	270
Μακρῆ	1090	1065	1075	1090
Ἐργοληπτική	225	223	224	225
Σ.Π.Α.Π.	630	625	630	630
Ἠλεκτρικῆς	302	302	302	302
Καπνοῦ	150	150	150	150
Πειρ. Ἐπιχ.	303	307	308	306
Ἀνταλλάξιμα	655.—	654.—	655.—	657.—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ὑπὸ ἐνίων χρηματιστῶν, ἐρρίφθη ἡ ἰδέα εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Χρηματιστηρίου ὅπως διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ σώματος ἐνεργοῦνται καὶ τὸ ἀπόγευμα πράξεις εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Ἐὰν τελικῶς ἀποφασισθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, θὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ ἀνεπίσημος διαπραγμάτευσις χρεωγράφων κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας εἰς τὴν στοὰν τοῦ Χρηματιστηρίου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα:

Σῖτος Χὰρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 6.05, Νο 2 δολλ. 5.85, Μανιτόμπα Νο 2 δολλ. 6.50, Νο 3 δολλ. 6.25 κατὰ 010 χιλ. τσὶφ ἔτοιμος.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας Λ. Στ. 75 κατὰ βαγ. τσὶφ φόρτ. Νοεμβρίου—Δ)βρίου χῦμα.

Φασόλια Συλιστρίας Λ. Στ. 13.5 κατὰ τόν. τσὶφ χῦμα ἕτοιμα.

Καφὲς Ὀρνστάιν Νο 9 Γκουντ [illegible] σελ. 7019, Νο 2 σελ. 6618 καὶ [illegible] γλυκὸν στατῆρα τσὶφ φόρτ. Δ)βρίου ἐκ Ριο, Βίλλε Νο 5 σελ. 71 κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

Ζάκχαρις Οὑγγαρίας Λ. Στ. 15 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰανουαρίου, Τσεχοσλοβακίας Λ. Στ. 15.12 κατὰ τόν. τσὶφ ἕτοιμοι Τελωνείου, Τσεχοσλοβακίας Λ. Στ. 15.17.6 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Δ)βρίου—Ἰανουαρίου ἐκ Τεργέστης, Τσεχοσλοβακίας Λ. Στ. 15.15 κατὰ τόν. τσὶφ ἐν πλῷ.

Σπορέλαια Ὀλ. Γρουζίας Λ. Στ. 11.15 κατ' ἀγγλ. τόν. τσὶφ φόρτ. Φεβρουαρίου—Μαρτίου.